

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1368 ze dne 11. srpna 2016, kterým se stanoví seznam referenčních hodnot s kritickým významem používaných na finančních trzích podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/1011 ⁽¹⁾** 1
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1369 ze dne 11. srpna 2016, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2016/388 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie** 4
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1370 ze dne 11. srpna 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 7

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1371 ze dne 10. srpna 2016, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pro osobní počítače, notebooky a počítače typu tablet (oznámeno pod číslem C(2016) 5010) ⁽¹⁾** 9
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1372 ze dne 10. srpna 2016, kterým se mění příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU o veterinárních opatřeních pro tlumení afrického moru prasat v některých členských státech, pokud jde o položky pro Lotyšsko a Polsko (oznámeno pod číslem C(2016) 5319) ⁽¹⁾** 38
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1373 ze dne 11. srpna 2016, kterým se schvaluje výkonnostní plán sítě na druhé referenční období systému sledování výkonnosti v rámci projektu jednotného evropského nebe (2015–2019) ⁽¹⁾** 51

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

DOPORUČENÍ

★ Doporučení Komise (EU) 2016/1374 ze dne 27. července 2016 v otázce právního státu v Polsku	53
--	----

JEDNACÍ ŘÁDY

★ Změna jednacího řádu Soudního dvora	69
★ Změna jednacího řádu Tribunálu	71
★ Změna jednacího řádu tribunálu	72
★ Změny jednacího řádu tribunálu	73
★ Změny Prováděcích předpisů k jednacímu řádu Tribunálu	78

Opravy

★ Oprava prováděcího nařízení Rady (EU) 2016/466 ze dne 31. března 2016, kterým se provádí čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2016/44 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi (Úř. věst. L 85, 1.4.2016)	81
--	----

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1368

ze dne 11. srpna 2016,

kterým se stanoví seznam referenčních hodnot s kritickým významem používaných na finančních trzích podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/1011

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 20 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Referenční hodnoty hrají významnou úlohu při stanovování cen mnoha finančních nástrojů a finančních smluv a při měření výsledků řady investičních fondů. Dodávání vstupních údajů pro referenční hodnoty a jejich administrace jsou často náchylné k manipulaci a osoby, které se na nich podílejí, často čelí střetu zájmů.
- (2) Aby splnily svou ekonomickou úlohu, musí referenční hodnoty reprezentovat podkladový trh nebo ekonomickou realitu, kterou odrážejí. Pokud by určitá referenční hodnota (např. mezibankovní nabídkové sazby) již nereprezentovala podkladový trh, existuje riziko nepříznivého dopadu mimo jiné na integritu trhů a financování domácností (úvěry a hypotéky) a podniků v Unii.
- (3) Je-li celková hodnota finančních nástrojů, finančních smluv nebo investičních fondů odkazujících na určitou konkrétní referenční hodnotu vysoká, jsou rizika pro uživatele, trhy a hospodářství EU obecně vyšší. Nařízení (EU) č. 2016/1011 proto stanoví různé kategorie referenčních hodnot a stanoví dodatečné požadavky zajišťující integritu a spolehlivost určitých referenčních hodnot považovaných za referenční hodnoty s kritickým významem, včetně pravomoci příslušných orgánů nařít za určitých podmínek dodání vstupních údajů pro referenční hodnotu s kritickým významem nebo administraci takové hodnoty.
- (4) Dodatečné povinnosti a pravomoci příslušných orgánů administrátorů referenčních hodnot s kritickým významem vyžadují formální postup pro stanovení referenčních hodnot s kritickým významem. Podle čl. 20 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1011 se referenční hodnota považuje za referenční hodnotu s kritickým významem, pokud se používá přímo nebo nepřímo v rámci kombinace referenčních hodnot jako reference u finančních nástrojů nebo finančních smluv nebo k měření výkonnosti investičních fondů o celkové hodnotě nejméně 500 miliard EUR, určené případně na základě celého spektra splatností, pro které je referenční hodnota stanovována.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1.

- (5) Sazba EURIBOR (*Euro Interbank Offered Rate*) měří nezajištěné mezibankovní nabídkové sazby v eurozóně a je jednou z nejdůležitějších celosvětových referenčních hodnot úrokových sazeb. Odhaduje se, že tato referenční hodnota se vztahuje na smlouvy v hodnotě vyšší než 180 000 miliard EUR. Ačkoli tyto smlouvy jsou většinou úrokové swapy, týká se tato referenční hodnota rovněž drobných hypoték v hodnotě více než 1 000 miliard EUR.
- (6) Hodnota finančních nástrojů a finančních smluv používajících této referenční hodnoty v rámci Unie zdaleka přesahuje prahovou hodnotu ve výši 500 miliard EUR.
- (7) Vzhledem ke klíčovému významu sazby EURIBOR pro úvěry a hypotéky v Unii by toto nařízení mělo vstoupit v platnost co nejdříve.
- (8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Referenční hodnota uvedená v příloze je považována za referenční hodnotu s kritickým významem.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. srpna 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER

PŘÍLOHA

**SEZNAM REFERENČNÍCH HODNOT S KRITICKÝM VÝZNAMEM PODLE ČL. 20 ODS. 1 NAŘÍZENÍ
(EU) 2016/1011**

Euro Interbank Offered Rate (EURIBOR®), administrátor: European Money Markets Institute (Evropský ústav pro peněžní trhy), Brusel, Belgie

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1369**ze dne 11. srpna 2016,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2016/388 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „základní antidumpingové nařízení“), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 20. prosince 2014 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) antidumpingové šetření týkající se dovozu trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie do Unie. Dne 11. března 2015 zahájila Komise antisubvenční šetření ohledně dovozu téhož výrobku pocházejícího z Indie do Unie.
- (2) Dne 18. září 2015 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2015/1559 ⁽²⁾ (dále jen „prozatímní antidumpingové nařízení“). Prozatímní vyrovnávací clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny pocházejících z Indie Komise neuložila.
- (3) Dne 17. března 2016 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2016/388 ⁽³⁾ (dále jen „konečné antidumpingové nařízení“) a prováděcí nařízení (EU) 2016/387 ⁽⁴⁾ (dále jen „nařízení o konečném vyrovnávacím clu“).
- (4) V souladu se základním antidumpingovým nařízením a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ⁽⁵⁾ (dále jen „základní antisubvenční nařízení“) se vývozní subvence a dumpingová rozpětí nesmějí kumulovat, neboť vývozní subvence způsobují dumping. Vývozní subvence snižují vývozní ceny a zvyšují dumpingová rozpětí. Komise tudíž zohlednila to, že se ve třech případech subvenčních režimů, které byly předmětem šetření, jednalo o vývozní subvence. Komise snížila konečná antidumpingová cla v antidumpingovém šetření o částky rovnající se vývozní subvenci, které byly zjištěny v rámci souběžného antisubvenčního šetření ⁽⁶⁾.
- (5) Pro společnost Electrosteel Castings Ltd (dále jen „ECL“) se konečné antidumpingové clo stanovilo na 0 % a pro společnost Jindal Saw Ltd (dále jen „Jindal“) a všechny ostatní společnosti v konečném antidumpingovém nařízení ⁽⁷⁾ na 14,1 %. Pro společnost ECL se dumpingové rozpětí stanovilo na 4,1 % a pro společnost Jindal a všechny ostatní společnosti v tomto nařízení ⁽⁸⁾ na 19,0 %. Uložené konečné antidumpingové clo se tudíž nacházelo pod úrovní konečného dumpingového rozpětí zjištěného u obou společností.
- (6) V článku 2 konečného antidumpingového nařízení je stanoveno, že částky zajištěné nad rámec kombinované sazby antidumpingových cel a vyrovnávacích cel se uvolňují. Nicméně řada vnitrostátních celních orgánů Komisi informovala, že stávající znění tohoto ustanovení způsobuje určité nejasnosti týkající se vlastního provádění za konkrétních okolností daného případu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1559 ze dne 18. září 2015 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 244, 19.9.2015, s. 25).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/388 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 73, 18.3.2016, s. 53).

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/387 ze dne 17. března 2016 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 73, 18.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55).

⁽⁶⁾ Viz 160. bod odůvodnění konečného antidumpingového nařízení.

⁽⁷⁾ Viz čl. 1. odst. 2 konečného antidumpingového nařízení.

⁽⁸⁾ Viz 160. bod odůvodnění konečného antidumpingového nařízení.

- (7) Článek 2 konečného antidumpingového nařízení by tudíž měl být pozměněn, aby bylo jasné, že musí být uvolněny částky zajištěné nad rámec pouze dumpingového rozpětí, neboť nebyla uložena žádná prozatímní vyrovnávací cla.
- (8) Pokud částka rovnající se výši prozatímních cel vybraných s konečnou platností podle článku 2 konečného antidumpingového nařízení přesahuje výši splatnou podle tohoto nařízení, uvedená částka by měla být vrácena nebo prominuta.
- (9) S ohledem na dotčený výrobek byly trouby a trubky z tvárné litiny bez vnitřního a vnějšího povlaku („holé trubky“) Komisí vyloučeny z definice dotčeného výrobku v konečném antidumpingovém nařízení, jakož i v nařízení o konečném vyrovnávacím clu ⁽¹⁾. Komise považuje za vhodné, aby se v Unii dovoz holých trubek sledoval. Proto budou pro holé trubky stanoveny samostatné kódy TARIC.
- (10) Tato změna byla sdělena zúčastněným stranám, které měly možnost vznést své připomínky. Žádné připomínky, které by obsahovaly námitky proti uvedené změně, obdrženy nebyly.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/388 se mění takto:

- 1) Ustanovení článku 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení (EU) 2015/1559 se vyberou s konečnou platností při uplatnění následujících sazeb, jež se rovnají zjištěným konečným dumpingovým rozpětím:

Společnost	
Electrosteel Castings Ltd	4,1 %
Jindal Saw Limited	19 %
Všechny ostatní společnosti	19 %“

- 2) Vkládají se nové články 1a a 1b, které znějí:

„Článek 1a

Trouby a trubky z tvárné litiny bez vnitřního a vnějšího povlaku („holé trubky“) spadají pod kódy TARIC 7303 00 10 20 a 7303 00 90 20.

Článek 1b

Částka, která se rovná výši cel zaplacených nebo zaúčtovaných podle článku 2 a která přesahuje částky stanovené v souladu s článkem 1, se vrátí nebo promine.

⁽¹⁾ Viz článek 1 a 13. až 18. bod odůvodnění konečného antidumpingového nařízení a článek 1 a 24. až 29. bod odůvodnění nařízení o konečném vyrovnávacím clu.

O vrácení nebo prominutí je nutno požádat vnitrostátní celní orgány v souladu s příslušnými celními předpisy ve lhůtě stanovené v článku 236 nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 (*) a v článku 121 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (**).

(*) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nařízení se použije zpětně ode dne 19. března 2016 s výjimkou stanovení kódů TARIC 7303 00 10 20 a 7303 00 90 20.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. srpna 2016.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1370**ze dne 11. srpna 2016****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. srpna 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	131,8
	ZZ	131,8
0707 00 05	TR	116,3
	ZZ	116,3
0709 93 10	TR	134,4
	ZZ	134,4
0805 50 10	AR	182,4
	CL	152,2
	MA	115,2
	TR	156,0
	UY	153,5
	ZA	150,3
	ZZ	151,6
	EG	223,0
	MA	178,5
	TR	158,2
0806 10 10	ZZ	186,6
	AR	145,1
	BR	102,1
	CL	123,4
	CN	90,3
	NZ	135,1
	PE	106,8
	US	167,6
	UY	92,2
	ZA	96,7
0808 10 80	ZZ	117,7
	AR	197,7
	CL	127,1
	TR	147,9
	ZA	133,0
	ZZ	151,4
0808 30 90	TR	135,1
	ZZ	135,1
0809 30 10, 0809 30 90	TR	135,1
	ZZ	135,1

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1371

ze dne 10. srpna 2016,

kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pro osobní počítače, notebooky a počítače typu tablet

(oznámeno pod číslem C(2016) 5010)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 7 a čl. 8 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem pro ekoznačku Evropské unie,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení (ES) č. 66/2010 může být ekoznačka EU udělena produktům s menším dopadem na životní prostředí během celého jejich životního cyklu.
- (2) Nařízení (ES) č. 66/2010 stanoví, že konkrétní kritéria ekoznačky EU mají být stanovena podle skupin produktů.
- (3) V zájmu lepšího zohlednění aktuálního stavu na trhu s touto skupinou produktů a inovací se považuje za vhodné upravit rozsah skupiny produktů a zavést revidovaný soubor ekologických kritérií.
- (4) Rozhodnutí Komise 2011/330/EU ⁽²⁾ a 2011/337/EU ⁽³⁾ se odděleně zabývala notebooky a osobními počítači. Je vhodné sloučit kritéria stanovená v rozhodnutích 2011/330/EU a 2011/337/EU do jediného souboru kritérií za účelem snížení administrativní zátěže příslušných orgánů i žadatelů. Revidovaná kritéria nadto odrážejí rozšíření oblasti působnosti, jehož účelem je zohlednit nové produkty, jako jsou počítače typu tablet a přenosné počítače typu „vše v jednom“, jakož i nové požadavky na nebezpečné látky, které byly zavedeny po přijetí rozhodnutí 2011/330/EU a 2011/337/EU nařízením (ES) č. 66/2010.
- (5) Cílem kritérií je zejména podporovat produkty, které mají menší dopad na životní prostředí a přispívají k udržitelnému rozvoji po celou dobu svého životního cyklu, jsou energeticky účinné, mají dlouhou životnost, jsou opravitelné a modernizovatelné, na konci jejich životnosti je lze snadno rozebrat a získat z nich materiály k recyklaci a které omezují přítomnost nebezpečných látek ⁽⁴⁾. Produkty, které v tomto ohledu vykazují lepší

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2011/330/EU ze dne 6. června 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pro notebooky (Úř. věst. L 148, 7.6.2011, s. 5).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2011/337/EU ze dne 9. června 2011, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělování ekoznačky EU pro osobní počítače (Úř. věst. L 151, 10.6.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Látky s klasifikací nebezpečnosti stanovenou podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1) (dále jen „nařízení CLP“) a identifikované podle čl. 59 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1) (dále jen „nařízení REACH“).

parametry, by měly být podpořeny prostřednictvím ekoznačky. Proto je vhodné stanovit kritéria ekoznačky EU pro skupinu produktů „osobní počítače, notebooky a počítače typu tablet“.

- (6) Kritéria rovněž podporují sociální rozměr udržitelného rozvoje, neboť zavádějí požadavky týkající se pracovních podmínek v závodech provádějících konečnou montáž s odkazem na tripartitní deklaraci Mezinárodní organizace práce o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku, iniciativu OSN nazvanou *Global Compact*, obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv a pravidla OECD pro nadnárodní podniky.
- (7) Revidovaná kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování by měly být platné tři roky ode dne přijetí tohoto rozhodnutí se zohledněním inovačního cyklu této skupiny produktů.
- (8) Rozhodnutí 2011/330/EU a 2011/337/EU by proto měla být nahrazena tímto rozhodnutím.
- (9) Pro výrobce, jejichž produktům byla udělena ekoznačka EU pro osobní počítače a notebooky na základě kritérií uvedených v rozhodnutí 2011/330/EU a v rozhodnutí 2011/337/EU, by mělo být stanoveno přechodné období, aby měli dostatek času na přizpůsobení svých produktů pozměněným kritériím a požadavkům.
- (10) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 16 nařízení (ES) č. 66/2010,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Skupina produktů „osobní počítače, notebooky a počítače typu tablet“ zahrnuje stolní počítače, integrované stolní počítače, přenosné počítače typu „vše v jednom“, notebooky, notebooky typu „dva v jednom“, počítače typu tablet, počítače typu tenký klient, pracovní stanice a malé servery.
2. Herní konzole a digitální fotorámečky se pro účely tohoto rozhodnutí nepovažují za počítače.

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí tyto definice, specifikované v nařízení Komise (EU) č. 617/2013 ⁽¹⁾ a v dohodě mezi USA a Uníí uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 106/2008 ⁽²⁾ ve znění Energy Star v6.1 ⁽³⁾:

- 1) „Počítačem“ se rozumí zařízení, které provádí logické operace a zpracovává data a obvykle obsahuje procesor (*central processing unit* – CPU), který provádí operace, nebo, není-li procesor jeho součástí, musí fungovat jako brána klienta k počítačovému serveru, který má úlohu výpočetního procesoru (*computational processing unit*). Přestože počítače mají schopnost využívat vstupní zařízení, například klávesnici, myš nebo touchpad, a zobrazovat informace na obrazovkách, nemusí být taková zařízení přiložena k počítači při expedici.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 617/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign počítačů a počítačových serverů (Úř. věst. L 175, 27.6.2013, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 106/2008 ze dne 15. ledna 2008 o programu Unie na označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2015/1402 ze dne 15. července 2015, kterým se stanoví postoj Evropské unie k rozhodnutí řídicích subjektů na základě Dohody mezi vládou Spojených států amerických a Evropskou unií o koordinaci programů označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky o revizi specifikací počítačů v příloze C uvedené dohody (Úř. věst. L 217, 18.8.2015, s. 9).

- 2) „Stolním počítačem“ se rozumí počítač, jehož hlavní jednotka je určena k umístění na trvalém stanovišti a není konstruována jako přenosná a který je určen pro použití s externí obrazovkou, klávesnicí a myší. Stolní počítače jsou určeny pro širokou škálu domácích a kancelářských aplikací.

„Integrovaným stolním počítačem“ se rozumí stolní počítač, v němž jsou počítač a obrazovka zabudovány v jednom pouzdře, fungují jako jediný celek a jsou připojeny ke střídavé elektrorozvodné síti jediným kabelem. Integrované stolní počítače mohou mít jednu ze dvou podob:

- a) systém, u kterého je obrazovka fyzicky spojena s počítačem v jeden celek, nebo
 - b) systém, který tvoří jednu soustavu, u níž je obrazovka oddělená, ale přitom je připojena k hlavní skříni kabelem stejnosměrného napájení a počítač i obrazovka jsou napájeny z jediného zdroje napájení.
- 3) „Přenosným počítačem typu 'vše v jednom'“ se rozumí výpočetní zařízení konstruované jako omezeně přenosné, které splňuje všechna tato kritéria:
- a) zahrnuje integrovanou obrazovku s úhlopříčkou 17,4 palce nebo větší;
 - b) v expedované konfiguraci není do fyzické skříně produktu zabudována klávesnice;
 - c) zahrnuje a jako vstupní zařízení primárně využívá dotykovou obrazovku (a volitelně klávesnici);
 - d) zahrnuje bezdrátové síťové připojení;
 - e) obsahuje vnitřní baterii, ale je určeno především k napájení ze střídavé elektrorozvodné sítě.
- 4) „Notebookem“ se rozumí počítač speciálně konstruovaný jako přenosný a koncipovaný tak, aby mohl být provozován delší dobu jak s přímým připojením k napájení ze střídavé elektrorozvodné sítě, tak i bez něj. Notebooky využívají integrovanou obrazovku, neoddělitelnou mechanickou klávesnici (s fyzickými, pohyblivými klávesami) a ukazovací zařízení a mohou být napájeny z vnitřní akumulátorové baterie nebo z jiného přenosného zdroje napájení. Notebooky jsou obvykle určeny k poskytování podobných funkcí jako stolní počítače, včetně provozování programového vybavení s podobnými funkcemi jako u stolních počítačů.

Přenosný počítač s plně odklopitelnou, avšak neoddělitelnou dotykovou obrazovkou a s integrovanou fyzickou klávesnicí se považuje za notebook.

- a) „Mobilním počítačem typu tenký klient“ se rozumí počítač, který splňuje definici počítače typu tenký klient, ale je speciálně konstruován jako přenosný a splňuje rovněž definici notebooku. Takové produkty se pro účely tohoto rozhodnutí považují za notebooky.
 - b) „Notebookem typu 'dva v jednom'“ se rozumí počítač, který se díky rozevíracímu provedení a fyzické klávesnici podobá notebooku, má však oddělitelnou dotykovou obrazovku, která může po oddělení sloužit jako nezávislý počítač typu tablet, přičemž část produktu s klávesnicí a část s obrazovkou musí být expedovány jako integrovaný celek. Notebooky typu „dva v jednom“ se pro účely tohoto rozhodnutí považují za notebooky.
- 5) „Počítačem typu tablet“ (rovněž nazývaným „počítač typu slate“) se rozumí výpočetní zařízení konstruované jako přenosné, které splňuje všechna tato kritéria:
- a) zahrnuje integrovanou obrazovku s úhlopříčkou větší než 6,5 palce a menší než 17,4 palce;
 - b) v expedované konfiguraci neobsahuje integrovanou připojenou fyzickou klávesnici;
 - c) zahrnuje a jako vstupní zařízení primárně využívá dotykovou obrazovku (a volitelně klávesnici);

- d) zahrnuje a primárně využívá bezdrátové síťové připojení (např. Wi-Fi, 3G atd.);
- e) obsahuje vnitřní akumulátorovou baterii, z níž je primárně napájeno (připojení ke střídavé elektrorozvodné síti slouží k nabíjení baterie zařízení, nikoli jako jeho primární napájení).
- 6) „Malým serverem“ se rozumí počítač, který typicky používá komponenty stolních počítačů v uspořádání běžném u stolních počítačů, ale je určen především jako úložný hostitelský počítač pro jiné počítače. Malé servery jsou určeny k plnění funkcí, jako je poskytování infrastrukturních síťových služeb a hostování dat nebo multimédií. Tyto produkty nejsou primárně určeny ke zpracování informací pro jiné systémy ani k provozování webových serverů. Malý server se vyznačuje těmito charakteristikami:
- a) má podobu podstavce či věže nebo jiný tvar podobný tvaru stolního počítače, přičemž veškeré zpracování dat, paměť a síťové rozhraní je obsaženo v jedné skříni nebo produktu;
- b) je konstruován pro provoz 24 hodin denně, 7 dnů v týdnu s minimální dobou, po kterou je neplánovaně vypnutý (řádově 65 hodin/rok);
- c) je schopen pracovat v prostředí, kde k němu přistupuje více uživatelů současně prostřednictvím síťově napojených klientských jednotek, a
- d) operační systém je určen pro domácí nebo nenáročné serverové aplikace, včetně operačních systémů Windows Home Server, Mac OS X Server, Linux, UNIX, Solaris.
- 7) „Počítačem typu tenký klient“ se rozumí samostatně napájený počítač, jehož primární funkce je zajištěna připojením ke vzdáleným výpočetním prostředkům. Jeho hlavní výpočetní funkce jsou zajišťovány vzdálenými výpočetními prostředky. Počítače typu tenký klient spadající do této specifikace se omezují na zařízení bez zabudovaných rotujících paměťových médií, jsou určeny k použití na trvalém stanovišti a nejsou konstruovány jako přenosné.
- a) „Integrovaným počítačem typu tenký klient“ se rozumí počítač typu tenký klient, jehož výpočetní technické vybavení a obrazovka jsou připojeny ke střídavé elektrorozvodné síti pomocí jediného kabelu. Integrovaným počítačem typu tenký klient může být buď systém, u kterého je obrazovka fyzicky spojena s počítačem v jeden celek, nebo systém, který tvoří jednu soustavu, u níž je obrazovka oddělená, ale přitom připojená k hlavní skříni kabelem stejnosměrného napájení, a jak počítač, tak obrazovka jsou napájeny z jediného zdroje napájení. Integrované počítače typu tenký klient jsou jako podskupina počítačů typu tenký klient typicky určeny k plnění podobných funkcí jako systémy typu tenký klient.
- b) „Počítačem typu ultratenký klient“ se rozumí počítač, který má méně místních prostředků než standardní počítač typu tenký klient a který odesílá nezpracovaný vstup z myši a klávesnice vzdálenému výpočetnímu prostředku a přijímá zpět nezpracované video ze vzdáleného výpočetního prostředku. Počítače typu ultratenký klient nelze současně připojit k více zařízením ani na nich spouštět vzdálené aplikace v oknech, neboť neobsahují uživatelem zjiitelný klientský operační systém (tj. pracují na úrovni, která je pod firmwarem, a tudíž pro uživatele nepřístupná).
- 8) „Pracovní stanicí“ se rozumí vysoce výkonný počítač pro jednoho uživatele, který se obvykle používá pro grafické aplikace, programy typu CAD, vývoj programového vybavení, finanční a vědecké aplikace a další výpočetně náročné úkoly. Pracovní stanice, na které se vztahuje tato specifikace, jsou uváděny na trh jako pracovní stanice, vykazují střední dobu mezi poruchami (MTBF) alespoň 15 000 hodin (buď na základě normy Bellcore TR-NWT-000332, vydání č. 6, 12/97, nebo na základě údajů shromážděných při provozu), a podporují paměť se samoopravným kódem (ECC) a/nebo s vyrovnávací pamětí. Kromě toho musí pracovní stanice splňovat alespoň tři z těchto kritérií:
- a) má podporu přídatného napájení pro vysoce náročnou grafiku (např. šestipinové 12V přídatné napájení PCI-E);
- b) kromě slotu (slotů) pro grafickou kartu a/nebo podpory PCI-X má na základní desce zapojena sériová připojení PCI-E širší než x4;
- c) neposkytuje podporu pro grafiku s jednotným přístupem do paměti (UMA);
- d) obsahuje 5 nebo více slotů PCI, PCI-E nebo PCI-X;

- e) je vybavena víceprocesorovou podporou pro dva nebo více procesorů, přičemž podporuje fyzicky oddělená procesorová pouzdra/patice, což znamená, že tuto podmínku nelze splnit podporou pouze jednoho vícejádrového procesoru, a/nebo
 - f) je uznána způsobilou na základě osvědčení vydaných alespoň dvěma nezávislými prodejci programového vybavení (ISV).
- 9) Pro účely vymezení podproduktu v rámci definic „notebooku“ a „notebooku typu 'dva v jednom'“ se použijí tyto další definice:

„Subnotebookem“ se rozumí notebook v provedení o tloušťce menší než 21 mm a hmotnosti menší než 1,8 kg. Notebooky typu „dva v jednom“ (viz samostatná definice v čl. 2 bodě 4) písm. b)) v provedení subnotebooku mají tloušťku menší než 23 mm. Subnotebooky obsahují procesory s nízkým příkonem a jednotky SSD. Optické diskové jednotky obecně nejsou začleněny. Subnotebooky poskytují delší dobu provozu na akumulátorovou baterii než notebooky, obvykle více než 8 hodin.

Článek 3

Kritéria pro udělování ekoznačky EU podle nařízení (ES) č. 66/2010 pro produkty spadající do skupiny produktů „osobní počítače, notebooky a počítače typu tablet“ definované v článku 1 tohoto rozhodnutí, jakož i související požadavky na posuzování a ověřování jsou stanoveny v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování stanovené v příloze platí po dobu tří let ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Pro správný účely se skupině produktů „osobní počítače, notebooky a počítače typu tablet“ přiděluje číselný kód „050“.

Článek 6

Zrušují se rozhodnutí 2011/330/EU a 2011/337/EU.

Článek 7

1. Toto rozhodnutí se použije po uplynutí dvou měsíců od jeho přijetí. Žádosti o ekoznačku EU pro produkty spadající do skupiny produktů „osobní počítače, notebooky a počítače typu tablet“ podané do dvou měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí mohou být nicméně založeny buď na kritériích stanovených v rozhodnutí 2011/330/EU nebo v rozhodnutí 2011/337/EU, nebo na kritériích stanovených v tomto rozhodnutí. Žádosti se hodnotí podle kritérií, na nichž jsou založeny.

2. Ekoznačky udělené podle kritérií stanovených v rozhodnutí 2011/330/EU nebo v rozhodnutí 2011/337/EU se smí používat po dobu dvanácti měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 10. srpna 2016.

Za Komisi
Karmenu VELLA
člen Komise

PŘÍLOHA

KRITÉRIA PRO UDĚLOVÁNÍ EKOZNAČKY EU A POŽADAVKY NA POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ

Kritéria pro udělování ekoznačky EU pro osobní počítače, notebooky a počítače typu tablet:

1. Spotřeba energie
 - a) Celková spotřeba energie počítače
 - b) Řízení spotřeby
 - c) Grafické schopnosti
 - d) Vnitřní zdroje napájení
 - e) Displeje s vylepšenými vlastnostmi
2. Nebezpečné látky a směsi ve výrobku, podsestavách a konstrukčních částech
 - a) Omezení látek vzbuzujících mimořádné obavy (SVHC)
 - b) Omezení přítomnosti specifických nebezpečných látek
 - c) Omezení na základě klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP
3. Prodloužení životnosti
 - a) Zkoušení odolnosti přenosných počítačů
 - b) Kvalita a životnost akumulátorových baterií
 - c) Spolehlivost a ochrana jednotek pro ukládání dat
 - d) Modernizovatelnost a opravitelnost
4. Konstrukce, výběr materiálů a nakládání s výrobkem po ukončení životnosti
 - a) Výběr materiálů a recyklovatelnost
 - b) Demontovatelnost a recyklace
5. Sociální odpovědnost podniků
 - a) Získávání „nekonfliktních“ nerostů
 - b) Pracovní podmínky a lidská práva při výrobě
6. Informace pro uživatele
 - a) Návod k použití
 - b) Informace uvedené na ekoznačce EU

Posuzování a ověřování: U každého kritéria jsou uvedeny zvláštní požadavky na posuzování a ověřování.

Pokud je žadatel povinen předložit prohlášení, dokumentaci, analýzy, protokoly o zkouškách nebo jiné důkazy, aby prokázal splnění kritérií, mohou tyto doklady pocházet od žadatele a/nebo od jeho dodavatelů a/nebo od jejich dodavatelů a/nebo případně od třetích subjektů provádějících certifikaci a zkoušky.

Pokud je to možné, provádějí ověřování subjekty posuzování shody, které byly akreditovány vnitrostátním akreditačním orgánem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽¹⁾, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem. Příslušné subjekty přednostně uznají:

- protokoly o zkouškách vydané subjekty posuzování shody akreditovanými podle příslušné harmonizované normy pro zkušební a kalibrační laboratoře,
- ověření provedená subjekty posuzování shody, které jsou akreditovány podle příslušné harmonizované normy pro subjekty certifikující výrobky, postupy a služby,
- ověření provedená subjekty posuzování shody, které jsou akreditovány podle příslušné harmonizované normy pro subjekty provádějící kontroly.

V případě potřeby mohou být použity jiné zkušební metody než metody uvedené u jednotlivých kritérií, musí však být popsány v uživatelské příručce k používání kritérií ekoznačky a příslušný subjekt posuzující žádost je musí uznat za rovnocenné.

V případě potřeby mohou příslušné subjekty vyžadovat podpůrnou dokumentaci a mohou provádět nezávislá ověření nebo inspekce na místě.

Změny dodavatelů a výrobních lokalit, které se dotýkají výrobků s udělenou ekoznačkou, se oznamují příslušným subjektům spolu s podpůrnými informacemi potřebnými k ověření, zda jsou kritéria nadále plněna.

Kritérium 1. Spotřeba energie

1 a) Celková spotřeba energie počítače

Celková spotřeba energie počítače musí splňovat požadavky na energetickou účinnost stanovené v nařízení (ES) č. 106/2008 ve znění Energy Star v6.1.

Lze použít úpravy požadované hodnoty podle funkční výbavy uvedené v dohodě ve znění Energy Star v6.1, s výjimkou:

- samostatných grafických procesorů (GPU): viz dílčí kritérium 1 c),
- vnitřních zdrojů napájení: viz dílčí kritérium 1 d).

Na integrované displeje s vylepšenými vlastnostmi se vztahuje zvláštní dodatečný požadavek podle dílčího kritéria 1 e).

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce daného modelu počítače provedené podle zkušebních metod Energy Star v6.1 pro počítače. Registrace Energy Star v6.1 v USA se uznají, pokud byla provedena zkouška podle evropských požadavků na vstupní napájení.

1 b) Řízení spotřeby

Funkce řízení spotřeby musí být poskytnuty jako výchozí nastavení. Kdykoliv se uživatel nebo software pokusí výchozí funkce řízení spotřeby deaktivovat, musí se zobrazit výstražné upozornění sdělující uživateli, že funkce úspory energie bude vypnuta, a nabízející možnost tuto výchozí funkci zachovat.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží popis nastavení řízení spotřeby uvedený v uživatelské příručce k danému modelu spolu se snímkami obrazovky s příklady, kdy jsou výstražná upozornění zobrazena.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

1 c) Grafické schopnosti

Namísto příspěvku přídavné funkční výbavy k přípustné spotřebě energie $TEC_{graphics}$ pro samostatné grafické karty (dGfx) ve stolních počítačích, integrovaných stolních počítačích a notebookcích v rámci kritérií způsobilosti Energy Star v6.1 se použijí hodnoty v tabulce 1. Samostatné grafické karty musí být vybaveny řízením spotřeby, které v dlouhodobém klidovém stavu vypne grafický procesor (GPU).

Tabulka 1

Příspěvek přídavné funkční výbavy k přípustné spotřebě energie pro samostatné grafické karty (dGfx) ve stolních počítačích, integrovaných stolních počítačích a notebookcích

Kategorie dGfx (gigabajty/sekunda) ⁽¹⁾	Příspěvek k přípustné spotřebě energie (kWh/rok)	
	Stolní a integrované stolní počítače	Notebooky
G1 (FB_BW ≤ 16)	30	9
G2 (16 < FB_BW ≤ 32)	37	12
G3 (32 < FB_BW ≤ 64)	47	20
G4 (64 < FB_BW ≤ 96)	62	25
G5 (96 < FB_BW ≤ 128)	76	38
G6 (FB_BW > 128, šířka datové sběrnice < 192 bitů)	76	38
G7 (FB_BW > 128, šířka datové sběrnice ≥ 192 bitů)	90	48

⁽¹⁾ Kategorie jsou definovány podle šířky pásma vyrovnávací paměti (FB_BW) v gigabajtech za sekundu (GB/s).

Posuzování a ověřování: Žadatel poskytne prohlášení o splnění požadavků Energy Star v6.1 na základě přísnějších příspěvků doložené výpočtem hodnoty E_{TEC_MAX} a údaji o výkonnosti z protokolu o zkoušce modelu.

1 d) Vnitřní zdroje napájení

Vnitřní zdroje napájení stolních a integrovaných stolních počítačů musí splňovat požadavky Energy Star v6.1 na příspěvky k přípustné spotřebě energie TEC_{PSU} a musí dosahovat účinnosti v závislosti na jmenovitém výstupním proudu minimálně 0,84 při 10 %, 0,87 při 20 %, 0,90 při 50 % a 0,87 při 100 %.

Posuzování a ověřování: Žadatel poskytne prohlášení, že vnitřní zdroj napájení modelu splňuje tyto požadavky, doložené výpočtem hodnoty E_{TEC_MAX} produktu podle Energy Star v6.1 a buď údaji o výkonnosti z protokolu o zkoušce modelu, nebo nezávislou certifikací výkonnosti zdroje napájení.

1 e) Displeje s vylepšenými vlastnostmi

Integrované stolní počítače a notebooky vybavené displeji s vylepšenými vlastnostmi podle definice Energy Star v6.1, které jsou tudíž způsobilé pro příspěvek k přípustné spotřebě energie $TEC_{INT_DISPLAY}$ musí automaticky přizpůsobit jas obrazu okolním světelným podmínkám. Tato funkce automatického řízení jasu (ABC) musí být nainstalována jako výchozí nastavení a uživatel musí mít možnost ji nastavit a zkalibrovat. Výchozí nastavení funkce ABC se ověří následujícím zkušebním postupem:

$$\text{zkouška i)} \left(\frac{P_{50} - P_{10}}{P_{10}} \right) \geq 5 \%$$

$$\text{zkouška ii)} \left(\frac{P_{100} - P_{50}}{P_{50}} \right) \geq 5 \%$$

$$\text{zkouška iii)} P_{300} \geq P_{100}$$

kde P_n je příkon v provozním režimu se zapnutou funkcí automatického řízení jasu (ABC) při n luxech a za přítomnosti přímého zdroje světla.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce pro daný model počítače dokazující, že splňuje podmínky specifikovaného zkušebního postupu.

Kritérium 2. Nebezpečné látky a směsi ve výrobku, podsestavách a konstrukčních částech

Přítomnost látek identifikovaných podle čl. 59 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006 (dále jen „nařízení REACH“) nebo látek a směsí splňujících kritéria klasifikace nebezpečnosti podle nařízení (ES) č. 1272/2008 (dále jen „nařízení CLP“) uvedená v tabulce 2 se ve výrobcích nebo stanovených podsestavách a konstrukčních částech omezuje v souladu s dílčími kritérii 2 a), b) a c). Seznam látek (pro případné zahrnutí podle nařízení REACH) vzbuzujících mimořádné obavy (dále jen „látky SVHC“) a klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP jsou pro účely tohoto kritéria v tabulce 2 sdruženy do skupin podle svých nebezpečných vlastností.

Tabulka 2

Seskupení látek ze seznamu látek SVHC a nebezpečí podle nařízení CLP

Nebezpečnost – skupina 1

Nebezpečí řadící látku nebo směs do skupiny 1:

- uvedení na seznamu látek SVHC,
 - karcinogenita, mutagenita nebo toxicita pro reprodukci kategorie 1 A nebo 1B: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df.
-

Nebezpečnost – skupina 2

Nebezpečí řadící látku nebo směs do skupiny 2:

- karcinogenita, mutagenita nebo toxicita pro reprodukci kategorie 2: H341, H351, H361f, H361d, H361fd, H362,
 - toxicita pro vodní prostředí kategorie 1: H400, H410,
 - akutní toxicita kategorie 1 a 2: H300, H310, H330,
 - toxicita při vdechnutí kategorie 1: H304,
 - toxicita pro specifické cílové orgány kategorie 1: H370, H372.
-

Nebezpečnost – skupina 3

Nebezpečí řadící látku nebo směs do skupiny 3:

- toxicita pro vodní prostředí kategorie 2, 3 a 4: H411, H412, H413,
 - akutní toxicita kategorie 3: H301, H311, H331, EUH070,
 - toxicita pro specifické cílové orgány kategorie 2: H371, H373.
-

2 a) Omezení látek vzbuzujících mimořádné obavy (SVHC)

Výrobek nesmí obsahovat látky, které byly identifikovány podle postupu stanoveného v čl. 59 odst. 1 nařízení REACH a zařazený na seznam látek SVHC, v koncentraci vyšší než 0,10 % (hmotnostních). Stejná omezení se vztahují i na podsestavy a konstrukční části tvořící součást výrobku uvedené v tabulce 3.

Látkám SVHC zařazeným na seznam látek, které jsou přítomny ve výrobku nebo v uvedených podsestavách nebo konstrukčních částech v koncentraci vyšší než 0,10 % (hmotnostních), nebude z tohoto požadavku udělena odchylka.

Tabulka 3

Podsestavy a konstrukční části, na které se vztahuje kritérium 2 a)

-
- osazené základní desky (včetně centrální procesorové jednotky (CPU), paměti (RAM), grafických jednotek),
 - zařízení pro ukládání dat (HDD a SSD),
 - optická jednotka (CD a DVD),
 - jednotka obrazovky (včetně podsvícení),
 - pláště a upevňovací prvky,
 - skříňe a vnější rámy,
 - externí klávesnice, myš a/nebo trackpad,
 - vnitřní a vnější zdroje napájení,
 - vnější přírůdky střídavého a stejnosměrného napájení,
 - moduly akumulátorových baterií.
-

Při sdělování tohoto požadavku dodavatelům uvedených podsestav a konstrukčních částí si žadatelé mohou předběžně prověřit seznam látek s využitím seznamu ohlašovaných látek podle normy IEC 62474 ⁽¹⁾. Prověření musí vycházet z identifikace potenciální přítomnosti látek ve výrobku.

Posuzování a ověřování: Žadatel vypracuje prohlášení, že ve výrobku a jeho podsestavách a konstrukčních částech uvedených v tabulce 3 nejsou přítomny látky SVHC v koncentraci rovné koncentračnímu limitu nebo vyšší. Prohlášení musí odkazovat na poslední verzi seznamu látek zveřejněného Agenturou pro chemické látky (ECHA) ⁽²⁾. Pokud jsou prohlášení vypracována na základě předběžného prověření seznamu látek s využitím normy IEC 62474, musí žadatel rovněž předložit předběžně prověřený seznam, který poskytl dodavatelům podsestav a konstrukčních částí. Použitá verze seznamu ohlašovaných látek podle normy IEC 62474 musí odpovídat poslední verzi seznamu látek (pro případné zahrnutí podle nařízení REACH).

2 b) Omezení přítomnosti specifických nebezpečných látek

Podsestavy a konstrukční části uvedené v tabulce 4 nesmí obsahovat uvedené nebezpečné látky v koncentraci rovné stanoveným koncentračním limitům nebo vyšší.

⁽¹⁾ Mezinárodní elektrotechnická komise (IEC), IEC 62474: *Materiálová deklarace pro produkty a pro elektrotechnický průmysl*, <http://std.iec.ch/iec62474>.

⁽²⁾ Agentura ECHA, Seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy podléhajících povolení, <http://www.echa.europa.eu/cs/candidate-list-table>

Tabulka 4

Omezení látek vztahující se na podsystémy a konstrukční části

Skupina látek nebo materiál	Rozsah omezení	Koncentrační limity (v příslušných případech)	Posuzování a ověřování
i) Kovové pájky a kontakty	Výjimka 7 b) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ⁽¹⁾ vztahující se na použití olověných pájek v malých serverech není povolena.	0,1 % hm.	Výrobce nebo společnost provádějící konečnou montáž předloží prohlášení doložené platným protokolem o zkoušce.
	Výjimka 8 b) podle směrnice 2011/65/EU vztahující se na použití kadmia v elektrických kontaktech není povolena.	0,01 % hm.	Zkušební metoda: IEC 62321-5
ii) Stabilizátory polymerů, barviva a kontaminující látky	Následující organocínové sloučeniny ve stabilizátorech s klasifikací nebezpečnosti skupiny 1 a 2 nesmí být přítomny ve vnějších přívodech střídavého a stejnosměrného napájení a modulech baterií: — dibutylcín-oxid, — dibutylcín-diacetát, — dibutylcín-dilaurát, — dibutylcín-maleát, — dioktylcín-oxid, — dioktylcín-dilaurát.	—	Dodavatel podsestav předloží prohlášení.
	Plastové skříně a vnější rámy nesmí obsahovat následující barviva: — azobarviva, z nichž se mohou štěpením uvolňovat karcinogenní arylaminy uvedené v dodatku 8 nařízení REACH, a/ nebo — sloučeniny barviv zařazené na seznam ohlašovaných látek podle normy IEC 62474.	—	Dodavatel podsestav předloží prohlášení.
	Polycyklické aromatické uhlovodíky (PAU) s klasifikací nebezpečnosti skupiny 1 a 2 nesmí být přítomny v koncentracích rovných jednotlivým koncentračním limitům či jejich součtu nebo v koncentracích vyšších, a to v žádných vnějších plastových nebo umělých pryžových površích: — notebooků a počítačů typu tablet, — periferních klávesnic, — myší, — stylusů a/nebo trackpadů, — externích napájecích kabelů.	Jednotlivé koncentrační limity pro PAU omezené podle nařízení REACH jsou 1 mg/kg. Celková koncentrace 18 uvedených PAU je nejvýše 10 mg/kg.	Žadatel předloží protokol o zkoušce příslušných částí stanovených dílů výrobku. Zkušební metoda: AfPS GS 2014:01 PAK

Skupina látek nebo materiál	Rozsah omezení	Koncentrační limity (v příslušných případech)	Posuzování a ověřování
	Ověří se přítomnost a koncentrace následujících PAU: PAU omezené podle nařízení REACH: — benzo[a]pyren, — benzo[e]pyren, — benzo[a]anthracen, — chrysen, — benzo[b]fluoranthren, — benzo[j]fluoranthren, — benzo[k]fluoranthren, — dibenzo[a,h]anthracen. Další PAU, na něž se vztahuje omezení: — acenaften, — acenaftylen, — anthracen, — benzo[g,h,i]perylene, — fluoranthren, — fluoren, — indeno[1,2,3-cd]pyren, — naftalen, — fenanthren, — pyren.		
iii) Biocidní přípravky	Biocidní přípravky určené k zajištění antibakteriální funkce nesmí být obsaženy v plastových nebo pryžových částech klávesnic nebo periferních klávesnic.	—	Dodavatel podsestav předloží prohlášení.
iv) Rtuť v podsvícení	Výjimka 3 podle směrnice 2011/65/EU vztahující se na použití rtuti v zářivkách se studenou katodou (CCFL) a zářivkách s externí elektrodou (EEFL) není povolena.	—	Dodavatel podsestav předloží prohlášení.
v) Činidla na zušlechťování skla	Při výrobě skla do LCD displejů, svrchního skla obrazovek a skla použitého v povrchích trackpadů nesmí být použit arsen a jeho sloučeniny.	0,0050 % hm.	Dodavatelé skla pro displeje předloží prohlášení doložené protokolem o analytické zkoušce.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 88).

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění a protokoly o zkouškách podle požadavků v tabulce 4. Protokoly o zkouškách, jsou-li vyžadovány, musí být v době podání žádosti platné pro všechny relevantní modely výrobku a dotčené dodavatele. Pokud podsestavy a konstrukční části se stejnou technickou specifikací pocházejí od více různých dodavatelů, zkouším se v příslušných případech podrobněji části od každého z dodavatelů.

2 c) Omezení na základě klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP

Zpomalovače hoření, změkčovadla, přídatné látky a povlaky na bázi oceli, katodové materiály, rozpouštědla a soli, které splňují kritéria klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP uvedená v tabulce 2, nesmí být v podsestavách a konstrukčních částech uvedených v tabulce 5 přítomny v koncentraci rovné koncentračnímu limitu 0,10 % (hmotnostních) nebo vyšší.

Tabulka 5

Podsestavy a konstrukční části, na které se vztahuje kritérium 2 c)

Části obsahující zpomalovače hoření

- základní desky s plošnými spoji,
- centrální procesorové jednotky (CPU),
- konektory a patice,
- zařízení pro ukládání dat (HDD a SSD),
- plastové skříně a vnější rámy,
- vnitřní a vnější zdroje napájení,
- vnější přívody střídavého a stejnosměrného napájení.

Části obsahující změkčovadla

- vnitřní kabely a přívody,
- vnější přívody střídavého a stejnosměrného napájení,
- vnější zdroje napájení,
- plastové skříně a vnější rámy.

Části obsahující slitiny z nerezové oceli a/nebo povlaky na bázi niklu

- pláště, skříně, šrouby, matice, vruty a držáky.

Moduly akumulátorových baterií

- akumulátorové články.
-

i) Výjimky týkající se použití nebezpečných zpomalovačů hoření a změkčovadel

Pro použití zpomalovačů hoření a změkčovadel splňujících kritéria klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP uvedená v tabulce 2 je stanovena odchylka od požadavků uvedených v kritériu 2 c), pokud splňují podmínky uvedené v tabulce 6. Materiály přirozeně zpomalující hoření ve vnějších přívodech střídavého a stejnosměrného napájení musí rovněž splňovat podmínky uvedené v tabulce 6 bodě ii) písm. b).

Tabulka 6

Podmínky odchylek, které se vztahují na použití zpomalovačů hoření a změkčovaadel

Látky a směsi	Podstava nebo konstrukční část	Rozsah odchylky	Posuzování a ověřování
Zpomalovače hoření	i) Základní deska s plošnými spoji	Pro použití zpomalovačů hoření v laminátech základních desek je stanovena odchylka, jestliže platí kterákoli z následujících podmínek: a) Zpomalovač hoření má klasifikaci nebezpečnosti skupiny 3. V případě prohlášení podle normy IEC 61249-2-21 ⁽¹⁾ musí požární zkouška desky s plošnými spoji simulující nesprávnou likvidaci odpadních elektrických a elektronických zařízení prokazovat emise karcinogenních polycyklických aromatických uhlovodíků (PAU) $\leq 0,1$ mg TEQ/g. b) Zpomalovač hoření je chemicky navázán na polymerovou pryskyřici a požární zkouška desky s plošnými spoji simulující nesprávnou likvidaci odpadních elektrických a elektronických zařízení prokazuje emise polybromovaných dibenzo-p-dioxinů a polybromovaných dibenzofuranů (PBDD/DF) $\leq 0,4$ ng TEQ/g a emise karcinogenních PAU $\leq 0,1$ mg TEQ/g.	Prohlášení doložené dokumentací ověřující klasifikaci nebezpečnosti poskytnuté dodavatelem podsestav a v případě potřeby protokol o zkoušce provedené třetí stranou pro danou kombinaci materiálu desky, konstrukčních částí a zpomalovače hoření. <i>Zkušební metoda:</i> ISO 5660 v podmínkách oxidativní pyrolýzy (IEC 60695-7-1, typ hoření 1b s tepelným tokem 50 kW/m²). Kvantifikace podle EN 1948 (PBDD/DF) a/nebo ISO 11338 (PAU).
	ii) Vnější přívody střídavého a stejnosměrného napájení	Pro použití zpomalovačů hoření a jejich synergentů je stanovena odchylka, jestliže platí kterákoli z následujících podmínek: a) Zpomalovač hoření a jeho synergent mají klasifikaci nebezpečnosti skupiny 3. V případě prohlášení podle normy IEC 62821 ⁽²⁾ musí požární zkouška polymeru přívodu prokázat plynné emise halogenových kyselin nižší než 5,0 mg/g. b) Výsledky požární zkoušky přívodu simulující nesprávnou likvidaci odpadních elektrických a elektronických zařízení prokazují emise polychlorovaných dibenzo-p-dioxinů a polychlorovaných dibenzofuranů (PCDD/DF) $\leq 0,3$ ng TEQ/g Na přívody izolované materiály přirozeně zpomalujícími hoření se vztahuje požadavek na požární zkoušku podle bodu ii) písm. b).	Prohlášení doložené dokumentací ověřující klasifikaci nebezpečnosti poskytnuté dodavatelem podsestav a v případě potřeby protokol o zkoušce přívodu provedené třetí stranou. <i>Zkušební metoda:</i> IEC 60754-1 nebo ISO 19700 v podmínkách nedostatečné ventilace (IEC 60695-7-1, typ hoření 3a s tepelným tokem 50 kW/m²). Kvantifikace PCDD/DF podle EN 1948.
	iii) Vnější plastové skříně a rámy	Je stanovena odchylka pro použití zpomalovačů hoření a jejich synergentů s klasifikací nebezpečnosti skupiny 2 a 3.	Prohlášení doložené dokumentací ověřující klasifikaci nebezpečnosti poskytnuté dodavatelem podsestav

Látky a směsi	Podsestava nebo konstrukční část	Rozsah odchylky	Posuzování a ověřování
	iv) Různé podsestavy a části: — sestava centrální procesorové jednotky (CPU), — jednotky pro ukládání dat, — vnitřní konektory a patice, — zdroje napájení	Je stanovena odchylka pro použití zpomalovačů hoření s klasifikací nebezpečnosti skupiny 3.	Prohlášení doložené dokumentací ověřující klasifikaci nebezpečnosti poskytnuté dodavatelem podsestav
Změkčovač	i) Vnější přírady a moduly baterií, vnější skříně a vnitřní kabely	Je stanovena odchylka pro použití změkčovadel s klasifikací nebezpečnosti skupiny 3.	Prohlášení doložené dokumentací ověřující klasifikaci nebezpečnosti poskytnuté dodavatelem podsestav

(¹) Podle normy IEC 61249-2-21 lze činit prohlášení, že materiál desky s plošnými spoji neobsahuje halogeny.

(²) Podle normy IEC 62821 lze činit prohlášení o nedýmivých bezhalogenových kabelech.

ii) Výjimky pro použití přídatných látek, povlaků, katodových materiálů, rozpouštědel a solí

Pro použití přídatných látek a povlaků na bázi kovu, bateriových katodových materiálů, bateriových rozpouštědel a solí splňujících kritéria klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP uvedená v tabulce 2 se stanovuje odchylka z požadavků podle kritéria 2 c), pokud splňují podmínky uvedené v tabulce 7.

Tabulka 7

Součásti a podsestavy, pro něž je stanovena zvláštní odchylka

Látky a směsi	Podsestava nebo konstrukční část	Rozsah odchylky	Posuzování a ověřování
Přídatné látky a povlaky na bázi kovu	i) Kovové součásti	Slitiny z nerezové oceli a povlaky odolné proti poškrábání obsahující kovový nikl s klasifikací H351, H372 a H412. Podmínka odchylky: Míra uvolňování kovového niklu z povlaků odolných proti poškrábání na částech skříně, kde by mohlo dojít k přímému a déletrvajícimu styku s kůží, nesmí přesáhnout > 0,5 µg/cm ² /týden.	Relevantní části se určí na základě hmotnosti a umístění ve výrobku. Pokud vnější části skříně přicházejí do přímého a déletrvajícimu styku s kůží, předloží se protokol o zkoušce. Zkušební metoda: EN 1811
Katodové materiály bateriových článků	ii) Lithium-iontové a lithium-polymerové baterie	Katodové materiály článků s klasifikací nebezpečnosti skupiny 2 a 3. Patří sem: — oxid kobaltito-lithný, — oxid manganito-lithný, — fosforečnan železnato-lithný, — lithium-kobalt-nikl-mangan oxid.	Dodavatel baterií nebo článků předloží prohlášení doložené dokumentací ověřující klasifikaci nebezpečnosti.

Látky a směsi	Podsestava nebo konstrukční část	Rozsah odchylky	Posuzování a ověřování
Bateriová elektrolytická rozpouštědla a soli		Elektrolytická rozpouštědla a soli s klasifikací nebezpečnosti skupiny 2 a 3. Patří sem: — propylen-karbonát, — ethylen-karbonát, — diethyl-karbonát, — dimethyl-karbonát, — ethyl-methyl-karbonát, — lithium-hexafluorofosfát.	

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění kritéria 2 c). Prohlášení musí být doloženo informacemi o zpomalovačích hoření, změkčovadlech, přídatných látkách a povlacích na bázi oceli, katodových materiálech, rozpouštědlech a solích použitých v podsestavách a konstrukčních částech uvedených v tabulce 5, společně s prohlášeními o jejich klasifikaci nebezpečnosti nebo o tom, že jako nebezpečné klasifikovány nejsou.

Na podporu prohlášení o klasifikaci nebezpečnosti nebo o neklasifikování pro každou látku nebo směs musí být poskytnuty následující informace:

- číslo CAS, číslo ES nebo číslo na seznamu (je-li k dispozici u směsi),
- fyzikální forma a skupenství, v kterých je látka použita,
- harmonizovaná klasifikace nebezpečnosti látek podle nařízení CLP,
- záznamy vlastní klasifikace látek registrovaných podle nařízení REACH v databázi agentury ECHA ⁽¹⁾ (není-li k dispozici harmonizovaná klasifikace),
- klasifikace směsi podle kritérií stanovených v nařízení CLP.

Při zohledňování záznamů vlastní klasifikace v databázi látek registrovaných podle nařízení REACH mají přednost záznamy ze společných předložení.

Je-li u klasifikace v databázi látek registrovaných podle nařízení REACH zaznamenáno „nedostatek údajů“ nebo „neprůkazné údaje“ nebo pokud látka nebyla v rámci systému podle nařízení REACH dosud zaregistrována, předloží se toxikologické údaje splňující požadavky uvedené v příloze VII nařízení REACH, které dostatečně dokládají průkaznost vlastní klasifikace v souladu s přílohou I nařízení CLP a pomocnými pokyny agentury ECHA. Je-li v databázi zaznamenáno „nedostatek údajů“ nebo „neprůkazné údaje“, musí být vlastní klasifikace ověřená, přičemž jsou přijatelné následující zdroje informací:

- toxikologické studie a posouzení nebezpečnosti od regulačních agentur spolupracujících s agenturou ECHA ⁽²⁾, regulačních orgánů členských států a mezivládních subjektů,
- bezpečnostní listy zcela vyplněné v souladu s přílohou II nařízení REACH,
- zdokumentovaný odborný posudek předložený odborníkem v oboru toxikologie. Posudek musí být založen na přezkumu vědecké literatury a existujících údajů o zkouškách a v případě potřeby podložen výsledky nových zkoušek provedených nezávislými laboratořemi za použití metod uznaných agenturou ECHA,
- osvědčení, případně založené na odborném posudku, vydané akreditovaným subjektem posuzování shody, který provádí posouzení nebezpečnosti podle globálně harmonizovaného systému klasifikace a označování chemických látek (GHS) nebo systému klasifikace nebezpečnosti podle nařízení CLP.

⁽¹⁾ Agentura ECHA, Databáze látek registrovaných podle nařízení REACH, <http://www.echa.europa.eu/cs/information-on-chemicals/registered-substances>.

⁽²⁾ Agentura ECHA, Spolupráce s ostatními regulačními agenturami, <http://echa.europa.eu/cs/about-us/partners-and-networks/international-cooperation/cooperation-with-peer-regulatory-agencies>.

Informace o nebezpečných vlastnostech látek nebo směsí mohou být v souladu s přílohou XI nařízení REACH získávány i jinak než zkouškami, například alternativními metodami, jako jsou metody in vitro, modely kvantitativních vztahů mezi strukturou a aktivitou nebo s využitím sdružování nebo analogického přístupu.

U látek a směsí uvedených v tabulkách 6 a 7, pro které je stanovena odchylka, žadatel prokáže, že jsou splněny všechny podmínky odchylky. Pokud se vyžadují protokoly o zkoušce, musí být v době podání žádosti pro daný výrobní model platné.

Kritérium 3. Prodloužení životnosti výrobku

3 a) Zkoušení odolnosti přenosných počítačů

i) Zkoušky notebooků

Model notebooku musí podstoupit zkoušky odolnosti. U každého modelu se ověří, zda po provedení povinných zkoušek uvedených v tabulce 8 a nejméně jedné doplňkové zkoušky vybrané z tabulky 9 funguje dle specifikace a zda splňuje uvedené požadavky.

Tabulka 8

Specifikace povinných zkoušek odolnosti pro notebooky

Zkouška	Zkušební podmínky a funkční požadavky	Zkušební metoda
Odolnost proti nárazu	Specifikace: Půlsinusový rázový puls s amplitudou nejméně 40 g se aplikuje třikrát po dobu nejméně 6 ms na vrchní, spodní, pravou, levou, přední a zadní stranu výrobku. Funkční požadavek: Notebook je během zkoušky zapnutý a je na něm spuštěna softwarová aplikace. Po ukončení zkoušky musí dále fungovat.	IEC 60068 Část 2-27: Ea Část 2-47
Odolnost proti vibracím	Specifikace: Náhodné sinusové vibrace o kmitočtovém rozsahu 5 Hz až 250 Hz se po dobu nejméně jednoho rozmítacího cyklu aplikují v každé ose na vrchní, spodní, pravou, levou, přední a zadní stranu výrobku. Funkční požadavek: Notebook je během zkoušky zapnutý a je na něm spuštěna softwarová aplikace. Po ukončení zkoušky musí dále fungovat.	IEC 60068 Část 2-6: Fc Část 2-47
Náhodný pád	Specifikace: Notebook se z výšky 76 cm upustí na nepoddajný povrch pokrytý nejméně 30 mm dřevěnou vrstvou. Provede se jeden pád na vrchní, spodní, pravou, levou, přední a zadní stranu a na každý spodní roh. Funkční požadavek: Notebook je během zkoušky vypnutý a po každém pádu se musí úspěšně zavést operační systém. Po každé zkoušce musí skříň zůstat neporušená a obrazovka nepoškozená.	IEC 60068 Část 2-31: Ec (Volný pád – Postup 1)

Tabulka 9

Specifikace doplňkových zkoušek odolnosti pro notebooky

Zkouška	Zkušební podmínky a referenční hodnoty	Zkušební metoda
Tepelné namáhání	Specifikace: Notebook se podrobí nejméně čtyřem 24hodinovým zkušebním cyklům ve zkušební komoře. Během studeného cyklu při teplotě – 25 °C a cyklu suchého tepla při teplotě + 40 °C je notebook zapnutý. Během studeného cyklu při teplotě – 50 °C a cyklu suchého tepla v rozmezí teplot + 35 a + 60 °C je notebook vypnutý. Funkční požadavek: Po každém ze čtyř zkušebních cyklů se zkontroluje funkčnost notebooku.	IEC 60068 Část 2-1: Ab/e Část 2-2: B
Odolnost obrazovky	Specifikace: Provedou se dvě zkoušky zatížením. Na obrazovku se rovnoměrně aplikuje zátěž o hmotnosti minimálně 50 kg. Na střed obrazovky se aplikuje zátěž o hmotnosti minimálně 25 kg. Během každé zkoušky musí být notebook umístěn na rovném povrchu. Funkční požadavek: Po aplikaci každé zátěže se povrch obrazovky a pixely zkontrolují, zda nejsou přítomny čáry, skvrny nebo praskliny.	Použité zkušební zařízení a postup musí být potvrzeny žadatelem.
Vniknutí vody	Specifikace: Zkouška se provede dvakrát. Nejméně 30 ml kapaliny se rovnoměrně rozlije po klávesnici notebooku <i>nebo</i> na tři jednotlivá oddělená místa, nejvýše po 5 sekundách se pak kapalina aktivně odvede a po 3 minutách se provede zkouška funkčnosti počítače. Zkouška se provede s teplou a se studenou kapalinou. Funkční požadavek: Notebook je během zkoušky i po jejím skončení zapnutý. Následně se rozebere a vizuálně zkontroluje, aby se zajistilo, že splňuje podmínky přijatelnosti pro vniknutí vody podle IEC 60529.	Podmínky přijatelnosti: IEC 60529 (vniknutí vody)
Životnost klávesnice	Specifikace: Na klávesnici se aplikuje 10 milionů náhodných úderů. Pro počet úderů na jednotlivé klávesy se stanoví váhy tak, aby byly zohledněny nejběžněji používané klávesy. Funkční požadavek: Klávesy se následně zkontrolují, zda jsou neporušené a funkční.	Použité zkušební zařízení a postup musí být potvrzeny žadatelem.
Životnost kloubového spoje obrazovky	Specifikace: Obrazovka se 20 000krát plně otevře a poté zavře. Funkční požadavek: Obrazovka se následně zkontroluje, zda nedošlo ke ztrátě stability nebo porušení kloubového spoje.	Použité zkušební zařízení a postup musí být potvrzeny žadatelem.

ii) Zkoušení počítačů typu tablet a počítačů typu „dva v jednom“

Model počítače typu tablet a počítač typu tablet, který je součástí modelu počítače typu „dva v jednom“, musí podstoupit zkoušky odolnosti. U každého modelu se ověří, zda funguje podle specifikace a zda u každé zkoušky uvedené v tabulce 10 splňuje uvedené požadavky.

Tabulka 10

Specifikace povinných zkoušek odolnosti pro počítače typu tablet a notebooky typu „dva v jednom“

Zkouška	Zkušební podmínky a funkční požadavky	Zkušební metoda
Náhodný pád	Specifikace: Počítač typu tablet se z výšky 76 cm upustí na nepoddajný povrch pokrytý nejméně 30 mm dřevěnou vrstvou. Provede se jeden pád na vrchní, spodní, pravou, levou, přední a zadní stranu a na každý spodní roh. Funkční požadavek: Počítač typu tablet je během zkoušky vypnutý a po každém pádu se musí úspěšně zavést operační systém. Po každé zkoušce musí skříň zůstat neporušená a obrazovka nepoškozená.	IEC 60068 Část 2-31: Ec (Volný pád – Postup 1)
Odolnost obrazovky	Specifikace: Provedou se dvě zkoušky zatížením. Na obrazovku se rovnoměrně aplikuje zátěž o hmotnosti minimálně 50 kg. Na střed obrazovky se aplikuje zátěž o hmotnosti minimálně 25 kg. Během každé zkoušky musí být počítač typu tablet umístěn na rovném povrchu. Funkční požadavek: Po aplikaci každé zátěže se povrch obrazovky a pixely kontrolují, zda nejsou přítomny čáry, skvrny nebo praskliny.	Použité zkušební zařízení a postup musí být potvrzeny žadatelem.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokoly o zkoušce dokládající, že model podstoupil zkoušku a splňuje funkční požadavky na odolnost. Zkoušky ověří třetí strana. Existující zkoušky téhož modelu provedené podle téže nebo přísnější specifikace se uznají bez nutnosti přezkoušení.

3 b) Kvalita a životnost akumulátorových baterií

- i) **Minimální výdrž baterie:** Po prvním úplném nabití musí notebooky, počítače typu tablet a počítače typu „dva v jednom“ uživateli umožnit nejméně 7 hodin provozu při napájení z akumulátorové baterie.

U notebooků se k ověření použijí následující referenční hodnoty:

— u výrobků určených pro spotřebitele a domácnosti se použije scénář „Home“ podle Futuremark PCMark,

— u výrobků určených pro podniky se použije scénář „Office productivity“ podle BAPCo Mobilemark. U modelů splňujících podmínky pro přípustnou spotřebu energie $TEC_{graphics}$ podle Energy Star se místo toho použije scénář „Media creation & consumption“.

ii) *Výkonnost nabíjecího cyklu:* Akumulátorové baterie notebooků, počítačů typu tablet a počítačů typu „dva v jednom“ musí splňovat následující požadavky na výkonnost v závislosti na tom, zda lze akumulátorovou baterii vyměnit bez použití nástrojů (jak je uvedeno v kritériu 3 d)):

- modely, u nichž mohou být akumulátorové baterie vyměněny bez použití nástrojů, si po 750 nabíjecích cyklech musí uchovat 80 % své deklarované minimální počáteční kapacity,
- modely, u nichž nemohou být akumulátorové baterie vyměněny bez použití nástrojů, si po 1 000 nabíjecích cyklech musí uchovat 80 % své deklarované minimální počáteční kapacity.

Výkonnost se ověří u modulů akumulátorových baterií nebo u jednotlivých článků podle zkoušky „odolnosti v cyklech“ podle normy IEC EN 61960, provedené při teplotě 25 °C a proudu 0,2 I_A nebo 0,5 I_A (zrychlený zkušební postup). Tento požadavek může být splněn i prostřednictvím částečného nabíjení (jak stanoví dílčí kritérium 3 b) bod iii)).

iii) *Možnost částečného nabíjení pro dosažení výkonnosti nabíjecího cyklu:* Požadavků popsaných v dílčím kritériu 3 b) bodě ii) lze dosáhnout pomocí softwaru a firmwaru nainstalovaných z výroby, které částečně nabíjí baterii na 80 % její kapacity. V tomto případě se částečné nabíjení nastaví jako výchozí způsob nabíjení a výkonnost baterie se poté ověří při nabití až do 80 % kapacity podle požadavků uvedených v dílčím kritériu 3 b) bodě ii). Maximální částečné nabití baterie musí umožnit dobu provozu v souladu s dílčím kritériem 3 b) bodem i).

iv) *Minimální záruka:* Žadatel poskytne nejméně dvouletou obchodní záruku na vadné baterie ⁽¹⁾.

v) *Informace pro uživatele:* Informace o známých faktorech ovlivňujících životnost akumulátorových baterií, stejně jako pokyny, jak může uživatel jejich životnost prodloužit, musí být součástí softwaru pro řízení energie nainstalovaného z výroby a uvedený v tištěném návodu k použití a na webových stránkách výrobce.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží protokol o zkoušce provedené třetí stranou prokazující, že typy modulů akumulátorových baterií nebo akumulátorových článků použité ve výrobku splňují stanovenou výdrž akumulátorových baterií a kapacitu nabíjecích cyklů. Soulad lze prokázat prostřednictvím částečného nabíjení a zrychleného zkušební postupu stanoveného v normě IEC EN 61960. Žadatel dále předloží ukázkovou verzi softwaru pro řízení energie a text obsažený v návodu k použití a na webových stránkách.

3 c) Spolehlivost a ochrana jednotek pro ukládání dat

i) *Stolní počítače, pracovní stanice, počítače typu tenký klient a malé servery*

Jednotka či jednotky pro ukládání dat použité ve stolních počítačích, pracovních stanicích a počítačích typu tenký klient uváděných na trh pro potřeby podniků musí vykazovat předpokládanou roční míru selhání (AFR) ⁽²⁾ nižší než 0,25 %.

Malé servery musí mít předpokládanou AFR nižší než 0,44 % a bitovou chybovost (BER) u neobnovitelných dat menší než 1 na 10¹⁶ bitů.

ii) *Notebooky*

Primární jednotka pro ukládání dat použitá v notebookech musí být specifikována tak, aby jednotka i data byly chráněny před nárazy a vibracemi. Jednotka musí splňovat jednu z následujících podmínek:

- jednotka pevného disku (HDD) je navržena tak, aby vydržela pulsusový rázový puls o amplitudě 400 g (v zapnutém stavu) a 900 g (ve vypnutém stavu) po dobu 2 ms, aniž by se poškodila data nebo funkce jednotky,

⁽¹⁾ Za vady se považuje též nenabití a nezjištění připojení baterie. Za vadu se nepovažuje postupné snižování kapacity baterie v důsledku používání, pokud se na něj nevztahuje zvláštní ustanovení záruky.

⁽²⁾ Roční míra selhání (AFR) se vypočítá na základě střední doby mezi poruchami (MTBF). Střední doba mezi poruchami se stanoví na základě normy Bellcore TR-NWT-000332, vydání č. 6, 12/97, nebo na základě údajů shromážděných za provozu.

- po detekování skutečnosti, že notebook upadl, se hlava jednotky HDD odtáhne od povrchu disku za dobu 300 ms nebo kratší,
- je použita technologie jednotek k ukládání dat založená na pevné fázi, například SSD (*Solid State Drive*) nebo eMMC (*embedded Multi Media Card*).

Posuzování a ověřování: Žadatel poskytne specifikaci jednotky či jednotek zabudovaných do výrobku. Ta se získá od výrobce jednotky a v případě odolnosti vůči nárazu a odtažení hlavy disku musí být doložena samostatně certifikovanou technickou zprávou ověřující, že jednotka splňuje uvedené požadavky.

3 d) Modernizovatelnost a opravitelnost

Za účelem modernizace starších součástí nebo opravy a výměny opotřebovaných součástí nebo dílů musí být splněna následující kritéria:

- i) *Konstrukce umožňující modernizaci a opravy:* Následující součásti počítačů musí být snadno přístupné a vyměnitelné za použití univerzálních nástrojů (tzn. běžně používané komerčně dostupné nástroje jako šroubovák, špachtle, kleště nebo pinzeta):
 - jednotka pro ukládání dat (HDD, SSD nebo eMMC),
 - paměť (RAM),
 - sestava obrazovky a jednotky podsvícení LCD (jsou-li zabudovány),
 - klávesnice a trackpad (jsou-li použity),
 - sestavy ventilátorů (ve stolních počítačích, pracovních stanicích a malých serverech).
- ii) *Výměna akumulátorových baterií:* Modul akumulátorových baterií musí být snadno vyjmutelný jednou osobou (buď neprofesionálním uživatelem, nebo odborným poskytovatelem servisu) podle kroků definovaných níže (¹). Akumulátorové baterie nesmí být k výrobku přilepeny ani připájeny a nesmí být přítomny žádné kovové pásy, lepicí pásy nebo kabely, které by zamezovaly přístupu k baterii za účelem jejího vyjmutí. Kromě toho se uplatní následující požadavky a definice týkající se snadnosti vyjmutí:
 - u notebooků a přenosných počítačů typu „vše v jednom“ musí být možné vyjmout akumulátorovou baterii ručně bez použití nástrojů,
 - u subnotebooků musí být možné vyjmout akumulátorovou baterii v maximálně třech krocích za použití šroubováku,
 - u počítačů typu tablet a notebooků typu „dva v jednom“ musí být možné vyjmout akumulátorovou baterii v maximálně čtyřech krocích za použití šroubováku a páčidélka.

Jednoduché pokyny, jak vyjmout modul akumulátorových baterií, musí být uvedeny v servisním manuálu nebo na webových stránkách výrobce.

- iii) *Servisní manuál:* Žadatel poskytne jasné pokyny pro demontáž a opravy (např. v tištěné nebo elektronické formě, jako video), aby bylo možné výrobky za účelem výměny klíčových konstrukčních částí nebo dílů z důvodu modernizace nebo opravy bez poškození demontovat. Tyto pokyny musí být dostupné buď veřejně, nebo na webových stránkách po zadání unikátního sériového čísla výrobku. Uvnitř skříně stacionárních počítačů se navíc musí nacházet schéma zachycující umístění součástí uvedených v bodě i) a způsob, jak k nim získat přístup a vyměnit je. U přenosných počítačů musí být schéma zachycující umístění baterie, jednotek pro ukládání dat a paměti dostupné v předinstalovaném návodu k použití a prostřednictvím webových stránek výrobce po dobu nejméně pěti let.
- iv) *Opravy a informace o opravách:* Návod k použití nebo webové stránky výrobce by měly obsahovat informace, na koho se může uživatel obrátit za účelem zajištění odborné opravy a servisu počítače, včetně kontaktních údajů. Během záruční doby uvedené v bodě vi) lze opravy a servis omezit pouze na žadatelem autorizované poskytovatele servisu.

(¹) Krok sestává z úkonu, který končí vyjmutím konstrukční části či dílu a/nebo změnou nástroje.

- v) *Dostupnost náhradních dílů:* Žadatel zajistí veřejnou dostupnost originálních nebo zpětně kompatibilních náhradních dílů, včetně (případných) akumulátorových baterií, a to po dobu nejméně pěti let od ukončení výroby modelu.
- vi) *Obchodní záruka:* Žadatel poskytne bezplatně nejméně tříletou záruku platnou od okamžiku zakoupení výrobku. Tato záruka zahrnuje servisní dohodu nabízející uživateli možnost od něho výrobek převzít a po opravě mu jej opět doručit nebo možnost opravit výrobek na místě. Tato záruka se poskytne, aniž jsou dotčeny právní povinnosti výrobce a prodejce podle vnitrostátního práva.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení, že výrobek splňuje tyto požadavky. Kromě toho žadatel předloží:

- kopii návodu k použití,
- kopii servisního manuálu a doplňujících schémat,
- popis doplněný fotografiemi dokládající splnění podmínek pro vyjmutí baterie,
- kopii záruky a servisní dohody,
- vyobrazení veškerých schémat, označení a pokynů na skříni počítače.

Kritérium 4. Konstrukce, výběr materiálů a nakládání s výrobkem po ukončení životnosti

4 a) Výběr materiálů a recyklovatelnost

V rámci kritéria musí žadatelé minimálně splnit bod i) a dále bod ii) nebo bod iii). Počítače typu tablet, subnotebooky, notebooky typu „dva v jednom“ a výrobky s kovovými skříněmi a kryty jsou od požadavků dílčích kritérií ii) a iii) osvobozeny.

- i) *Informace o materiálech usnadňující recyklaci:* Plastové díly o hmotnosti větší než 25 gramů pro počítače typu tablet a 100 gramů pro všechny ostatní počítače musí být označeny v souladu s normami ISO 11469 a ISO 1043, oddíly 1–4. Označení musí být dostatečně velká a umístěná na viditelném místě, aby je bylo možné snadno identifikovat. V následujících případech platí výjimky:
- desky s plošnými spoji, polymethylmethakryátové desky (PMMA) a optické plasty displeje tvořící součást jednotky obrazovky,
 - pokud by označení ovlivnilo výkonost nebo funkčnost plastového dílu,
 - pokud není označení vzhledem k výrobní metodě technicky možné,
 - pokud označení způsobuje vyšší závadovost při kontrole kvality a vede k plýtvání materiály, jemuž lze předejít,
 - pokud díly nemohou být označeny, protože není k dispozici dostatečná povrchová plocha, aby mohlo být označení v čitelné velikosti a provozovatelem recyklace snadno identifikovatelné.

ii) Zlepšování recyklovatelnosti plastových skříní, krytů a vnějších rámců:

Díly nesmí obsahovat zalisované nebo přilepené kovové části, pokud je není možné odstranit běžně dostupnými nástroji. Pokyny pro demontáž musí znázorňovat, jak je odstranit (viz dílčí kritérium 3 d)).

U dílů s hmotností větší než 25 gramů pro počítače typu tablet a 100 gramů pro všechny ostatní počítače nesmí následující úpravy a přísady při zkouškách podle normy ISO 180 vést k tomu, že se rázová a vrubová houževnatost podle metody Izod u recyklované pryskyřice sníží o více než 25 %:

- nátery a povlaky,
- zpomalovače hoření a jejich synergenty.

Stávající výsledky zkoušek pro recyklovanou pryskyřici se uznají, pokud je recyklovaná pryskyřice získána ze stejného vstupního materiálu jako plastové díly výrobku.

- iii) *Minimální obsah recyklovaných plastů:* Výrobek musí průměrně obsahovat nejméně 10 % pospotřebních recyklovaných plastů, měřeno v procentech (hmotnostních) celkového obsahu plastů ve výrobku, s výjimkou desek s plošnými spoji a optických plastů v obrazovkách. Je-li obsah recyklovaných plastů vyšší než 25 %, může být v textovém poli doprovázejícím ekoznačku uvedeno příslušné prohlášení (viz kritérium 6 b)).

Posuzování a ověřování: Žadatel ověří recyklovatelnost tak, že předloží platné protokoly o mechanické/fyzické zkoušce podle normy ISO 180 a pokyny pro demontáž. Uznávají se platné protokoly o zkoušce získané od recyklátorů plastů, od výrobců pryskyřic nebo z nezávislých pilotních testů.

Žadatel předloží příslušnému subjektu schéma rozloženého počítače nebo seznam dílů v písemné či audiovizuální podobě. Plastové díly musí být identifikovány podle hmotnosti, polymerového složení a označení dle ISO 11469 a ISO 1043. Rozměr a umístění označení musí být vizuálně ilustrován, a pokud se uplatní výjimky, musí být předloženo odborné zdůvodnění.

Za účelem prohlášení o pospotřebním recyklovaném obsahu žadatel předloží ověření třetí strany a záznam o zpětné sledovatelnosti k dodavatelům plastových dílů. Prohlášení o průměrném obsahu lze založit na výpočtu na periodickém nebo ročním základě pro daný model.

Kritérium 4 b) Demontovatelnost a recyklace

Za účelem recyklace musí být počítače navrženy tak, aby bylo možné cílové součásti a díly z výrobku snadno vyjmout. Zkouška demontovatelnosti musí být provedena podle zkušebního postupu uvedeného v dodatku. Při zkoušce se zaznamená počet požadovaných kroků a související nástroje a úkony požadované k vyjmutí cílových součástí a dílů uvedených v bodech i) a ii).

- i) Během zkoušky demontovatelnosti se vyjmou následující cílové součásti a díly (pokud se daného výrobku týkají):

Všechny výrobky

- desky s plošnými spoji související s výpočetními funkcemi > 10 cm².

Stacionární počítače

- vnitřní zdroje napájení,
- pevný disk (pevné disky) (HDD).

Přenosné počítače

- akumulátorové baterie.

Displeje (pokud jsou integrovány do skříně výrobku)

- desky s plošnými spoji > 10 cm²,
- jednotky TFT a filmové vodiče v displejových jednotkách > 100 cm²,
- jednotky podsvícení LED.

- ii) Po zkoušce vyjmutí cílových součástí a dílů z bodu i) se při zkoušce vyjmou alespoň dvě z následujících cílových součástí a dílů, vybrané tak, aby se výrobku týkaly:

- pevný disk (HDD) (přenosné výrobky),
- optické jednotky (pokud jsou součástí),

- desky s plošnými spoji $\leq 10 \text{ cm}^2$ a $> 5 \text{ cm}^2$,
- reproduktorové jednotky (notebooky, integrované stolní počítače a přenosné počítače typu „vše v jednom“),
- polymethylmethakrylátové (PMMA) světlovodné fólie (pokud je velikost obrazovky $> 100 \text{ cm}^2$).

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží příslušnému subjektu protokol o zkoušce demontovatelnosti podrobně popisující použitý postup demontáže, včetně podrobného popisu konkrétních kroků a postupů vztahujících se k cílovým součástem a dílům uvedeným v bodech i) a ii).

Zkoušku demontovatelnosti může provést:

- žadatel nebo jmenovaný dodavatel ve vlastní laboratoři, nebo
- nezávislý třetí zkušební orgán, nebo
- recyklační firma, která má povolení ke zpracovávání elektroodpadu v souladu s článkem 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽¹⁾ nebo je certifikována podle vnitrostátních předpisů.

Kritérium 5. Sociální odpovědnost podniků

5 a) Získávání „nekonfliktních“ nerostů

Žadatel podporuje odpovědné získávání cínu, tantalu, wolframu a jejich rud a zlata ze zemí zasažených konfliktem nebo z vysoce rizikových oblastí tím, že:

- i) vynakládá náležitou péči v souladu s pokyny OECD pro náležitou péči v zodpovědných dodavatelských řetězcích nerostných surovin z oblastí postižených konflikty a vysoce rizikových oblastí a
- ii) v zemích zasažených konfliktem a ve vysoce rizikových oblastech u daných nerostů použitých v součástech výrobku prosazuje jejich odpovědnou těžbu a obchodování s nimi v souladu s pokyny OECD.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení o splnění těchto požadavků společně s následujícími podpůrnými informacemi:

- zprávou popisující opatření v oblasti náležité péče v rámci dodavatelského řetězce uvedených čtyř nerostů. Uznává se i podpůrná dokumentace, například prohlášení o shodě vydaná v rámci režimu Evropské unie,
- identifikací součástí, které obsahují uvedené čtyři nerosty, jejich dodavatelů a dodavatelského řetězce nebo projektu, v rámci něhož jsou odpovědně získávány.

5 b) Pracovní podmínky a lidská práva při výrobě

S ohledem na Tripartitní deklaraci Mezinárodní organizace práce (ILO) o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku, iniciativu OSN *Global Compact* (2. pilíř), obecné zásady Organizace spojených národů v oblasti podnikání a lidských práv a na pokyny OECD pro nadnárodní podniky žadatel získá od třetí strany ověření podložené kontrolami na místě a dokládající, že v závodě provádějícím konečnou montáž výrobku byly dodrženy platné zásady obsažené v základních úmluvách ILO a doplňující ustanovení uvedená níže.

Základní úmluvy ILO:

- i) *Dětská práce:*
 - Úmluva č. 138 o minimálním věku z roku 1973
 - Úmluva č. 182 o nejhorších formách dětské práce z roku 1999

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

ii) *Nucené a povinné práce:*

- Úmluva č. 29 o nucené práci z roku 1930 a protokol z roku 2014 k úmluvě o nucené práci
- Úmluva č. 105 o odstranění nucené práce z roku 1957

iii) *Svoboda sdružování a právo kolektivně vyjednávat:*

- Úmluva č. 87 o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat z roku 1948
- Úmluva č. 98 o právu organizovat se a kolektivně vyjednávat z roku 1949

iv) *Diskriminace:*

- Úmluva č. 100 o rovnosti v odměňování z roku 1951
- Úmluva č. 111 o diskriminaci (zaměstnání a povolání) z roku 1958

Doplňující ustanovení:

v) *Pracovní doba:*

- Úmluva ILO č. 1 o pracovní době v průmyslu z roku 1919

vi) *Odměňování:*

- Úmluva ILO č. 131 o stanovení minimálních mezd z roku 1970
- Mzda na úrovni životního minima: Žadatel zajistí, že mzda vyplácená za běžný pracovní týden splňuje alespoň minimální zákonné a odvětvové normy, stačí k pokrytí základních potřeb pracovníků a poskytuje určitý diskrétní příjem. Provádění je auditováno s odkazem na pokyny v normě SA8000 ⁽¹⁾ týkající se odměňování.

vii) *Zdraví a bezpečnost:*

- Úmluva ILO č. 155 o bezpečnosti a zdraví pracovníků a pracovním prostředí z roku 1981
- Úmluva ILO č. 170 o bezpečnosti při používání chemických látek při práci z roku 1990

V místech, kde je ze zákona omezeno právo na svobodu sdružování a kolektivní vyjednávání, společnost uzná legitimní sdružení zaměstnanců, s nímž může zahájit dialog o otázkách týkajících se pracoviště.

Audit musí zahrnovat konzultace s externími zúčastněnými stranami z okolí výrobních lokalit, včetně odborových organizací, místních organizací, nevládních organizací a odborníků na pracovní záležitosti. Agregované výsledky a klíčová zjištění z auditů žadatel zveřejní online, aby uživatelům majícím zájem poskytl důkazy o činnosti svého dodavatele.

Posuzování a ověřování: Žadatel prokáže splnění těchto požadavků předložením kopií osvědčení o splnění požadavků a podpůrných zpráv o auditu pro každý závod provádějící konečnou montáž modelu, kterému má být udělena ekoznačka, společně s odkazem na webové stránky, kde jsou zveřejněny výsledky a zjištění.

Audity třetích stran na místě provedou auditoři kvalifikovaní k posouzení toho, zda dodavatelský řetězec elektronického průmyslu dodržuje společenské standardy a kodexy chování, nebo v zemích, v nichž byla ratifikována Úmluva ILO č. 81 o inspekci práce z roku 1947, a dohled ILO uvádí, že vnitrostátní systém inspekce práce je účinný a oblast působnosti systému inspekce zahrnuje výše uvedené oblasti ⁽²⁾, inspektor či inspektoři práce jmenovaní orgánem veřejné moci.

Uznávají se i platná osvědčení na základě režimů třetích stran nebo postupů inspekce, které společně či po částech kontrolují dodržování příslušných zásad zakotvených v uvedených základních úmluvách ILO a v doplňujících ustanoveních o pracovní době, odměňování a zdraví a bezpečnosti. Uvedená osvědčení jsou stará nejvýše 12 měsíců.

⁽¹⁾ Organizace Social Accountability International, Certifikace sociální odpovědnosti (*Social Accountability 8000 International Standard*), <http://www.sa-intl.org>

⁽²⁾ Viz systém ILO NORMLEX (<http://www.ilo.org/dyn/normlex/en>) a doprovodné pokyny v uživatelské příručce.

Kritérium 6. Informace pro uživatele**6 a) Návod k použití**

Počítač se musí prodávat s relevantním návodem k použití, který informuje o environmentálních parametrech výrobku. Tyto informace musí být umístěny na jediném, snadno přístupném místě v návodu k použití a rovněž na webových stránkách výrobce. Mezi uvedené informace patří alespoň:

- i) Spotřeba energie: hodnota TEC v souladu s Energy Star v6.1 a maximální příkon v každém provozním režimu. Kromě toho musí být poskytnuty pokyny, jak používat úsporný režim zařízení, a informace, že energetická účinnost snižuje spotřebu energie a tím šetří peníze díky nižším účtům za elektřinu;
- ii) následující rady, jak snížit spotřebu energie v době, kdy se počítač nepoužívá:
 - uvedením počítače do režimu vypnutí se sníží spotřeba energie, ale stále k určité spotřebě dochází,
 - snížením jasu obrazovky se sníží spotřeba energie,
 - spořiče obrazovky mohou bránit počítačovým obrazovkám v přechodu do režimu s nižší spotřebou energie, když se nepoužívají. Zajištěním toho, že na obrazovce počítače nebude aktivován spořič obrazovky, lze snížit spotřebu energie,
 - nabíjení počítačů typu tablet pomocí rozhraní USB z jiného stolního počítače nebo notebooku může zvýšit spotřebu energie v případě, že stolní počítač nebo notebook jsou ponechány v klidovém režimu spotřebovávajícím energii pouze za účelem nabití počítače typu tablet,
- iii) u notebooků, počítačů typu tablet a počítačů typu „dva v jednom“ informace, že prodloužením životnosti počítače se snižují celkové dopady výrobku na životní prostředí,
- iv) následující informace, jak prodloužit životnost počítače:
 - informace seznamující uživatele s faktory ovlivňujícími životnost akumulátorových baterií a pokyny pro uživatele, jak snáze prodloužit jejich životnost (platí pouze pro přenosné počítače napájené z akumulátorových baterií),
 - jasné pokyny pro demontáž a opravy, aby bylo možné výrobky za účelem výměny klíčových součástí nebo dílů z důvodu modernizace nebo opravy bez poškození demontovat,
 - informace, na koho se může uživatel obrátit za účelem zajištění odborné opravy a servisu počítače, včetně kontaktních údajů. Servis by neměl být omezen pouze na žadatelem autorizované poskytovatele servisu,
- v) pokyny týkající se správného způsobu likvidace počítačů po skončení jejich životnosti, včetně samostatných pokynů týkajících se správného způsobu likvidace akumulátorových baterií, a to ve sběrných dvorech nebo případně jejich vrácením maloobchodníkům v rámci programu zpětného odběru v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ⁽¹⁾,
- vi) informace, že výrobku byla udělena ekoznačka EU, spolu se stručným vysvětlením významu této značky a s poznámkou, že více informací o ekoznačce EU lze nalézt na webových stránkách <http://www.ecolabel.eu>,
- vii) návody k použití a servisní manuály musí být k dispozici v tištěné verzi a také online v elektronické formě po dobu nejméně pěti let.

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží prohlášení, že výrobek splňuje tyto požadavky, a předloží výtisk nebo odkaz na online verzi návodu k použití a servisního manuálu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

6 b) *Informace uvedené na ekoznačce EU*

Dobrovolná značka s textovým polem musí obsahovat tři z následujících textů:

- Vysoká energetická účinnost
- Zkonstruováno pro delší životnost (použije se pouze pro notebooky, notebooky typu „dva v jednom“ a počítače typu tablet)
- Omezené používání nebezpečných látek
- Zkonstruováno pro snazší opravy, modernizace a recyklaci
- Továrna s ověřenými pracovními podmínkami

Je-li obsah recyklovaných plastů větší než 25 % (hmotnostních) z celkového obsahu plastů, lze uvést následující text:

- Obsahuje xy % pospotřebních recyklovaných plastů

Pokyny pro používání dobrovolné značky s textovým polem jsou k dispozici v Pokynech pro používání loga ekoznačky EU na těchto webových stránkách:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Posuzování a ověřování: Žadatel předloží ukázkou označení výrobku nebo vzorek té části obalu výrobku, na které je viditelná ekoznačka, spolu s prohlášením o splnění tohoto kritéria.

DODATEK

PROTOKOL PRO ZKOUŠKU DEMONTOVATELNOSTI VÝROBKU*a) Podmínky a definice*

- i) Cílové díly a součásti: díly a/nebo součásti určené k vyjmutí.
- ii) Krok demontáže: úkon, který končí vyjmutím součásti nebo části a/nebo změnou nástroje.

b) Pracovní podmínky při zkoušce

- i) Personál: zkoušku provede jedna osoba.
- ii) Zkušební vzorek: vzorek výrobku určený pro zkoušku musí být nepoškozený.
- iii) Nástroje pro vyjmutí: k úkonům pro vyjmutí se použije standardní komerčně dostupné ruční nebo elektrické nářadí (tzn. kleště, šroubováky, nože a kladiva, jak jsou definovány v normách ISO 5742, ISO 1174, ISO 15601).
- iv) Postup vyjímání: postup vyjímání se zdokumentuje, a pokud je zkouška prováděna třetí stranou, tyto informace se poskytnou osobám provádějícím vyjmutí.

c) Dokumentace a zaznamenávání zkušebních podmínek a kroků

- i) Dokumentace kroků: jednotlivé kroky postupu vyjímání se zdokumentují a specifikují se nástroje spojené s každým krokem.
 - ii) Záznamová média: vyjímání konstrukčních částí se fotografuje a zachytí na videozáznam. Videozáznam a fotografie musí umožňovat jasnou identifikaci kroků v postupu vyjímání.
-

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1372**ze dne 10. srpna 2016,****kterým se mění příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU o veterinárních opatřeních pro tlumení afrického moru prasat v některých členských státech, pokud jde o položky pro Lotyšsko a Polsko**

(oznámeno pod číslem C(2016) 5319)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 4 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě ⁽³⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/709/EU ⁽⁴⁾ stanoví veterinární opatření pro tlumení afrického moru prasat v některých členských státech. V příloze zmíněného prováděcího rozhodnutí je uvedeno vymezení a výčet některých oblastí těchto členských států v částech I, II, III a IV uvedené přílohy rozlišené podle úrovně rizika na základě epizootologické situace. Uvedený výčet zahrnuje některé oblasti Lotyšska a Polska.
- (2) V srpnu 2016 se objevily případy výskytu afrického moru prasat u populace volně žijících prasat v oblasti Tukums v Lotyšsku. Tato oblast je uvedena v části I přílohy prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU a leží v těsném sousedství těch oblastí Lotyšska, na něž se nevztahují žádná omezení. V srpnu 2016 se objevilo ohnisko afrického moru prasat u prasat domácích v oblasti Gulbenes v Lotyšsku, která je uvedena v části II přílohy uvedeného rozhodnutí. Výskyt tohoto druhého ohniska představuje zvýšení úrovně rizika, kterou je třeba zohlednit. Proto by některé oblasti Lotyšska uvedené v části I měly být nyní uvedeny v části II, některé nové oblasti Lotyšska by měly být zahrnuty na seznam v části I a některé oblasti Lotyšska uvedené v části II by měly být zahrnuty na seznam v části III přílohy prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU.
- (3) V srpnu 2016 se objevilo jedno ohnisko afrického moru prasat u prasat domácích v územně-správní jednotce powiat wysokomazowiecki v Polsku, což je oblast, která je v současnosti uvedena v části I přílohy prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU. Výskyt tohoto ohniska spolu s nepřítomností viru této nákazy u populací volně žijících prasat v blízkosti ohniska představuje zvýšení úrovně rizika, kterou je třeba zohlednit. V srpnu 2016 se objevilo další ohnisko afrického moru prasat v oblasti Siemiatycki v Polsku v těsné blízkosti hranice s Běloruskem. Výskyt tohoto druhého ohniska spolu se skutečností, že situace v této třetí zemi není známa, představuje zvýšení úrovně rizika, kterou je třeba zohlednit. Proto by některé oblasti Polska uvedené v části I měly být nyní uvedeny v části II a některé nové oblasti Polska by měly být zahrnuty na seznam v části I přílohy prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU.
- (4) Při posuzování veterinárního rizika vyplývajícího z dané situace v případě afrického moru prasat v Lotyšsku a Polsku by měl být zohledněn vývoj současné epizootologické situace, pokud jde o uvedenou nákazu

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/709/EU ze dne 9. října 2014 o veterinárních opatřeních pro tlumení afrického moru prasat v některých členských státech a o zrušení prováděcího rozhodnutí 2014/178/EU (Úř. věst. L 295, 11.10.2014, s. 63).

u dotčených populací volně žijících prasat v Unii. Aby bylo možné provádět cílená veterinární opatření pro tlumení stanovená v prováděcím rozhodnutí 2014/709/EU a předejít dalšímu šíření afrického moru prasat a zároveň i zbytečnému narušení obchodu uvnitř Unie a aby se zamezilo neopodstatněným překážkám pro obchod ze strany třetích zemí, je třeba změnit seznam Unie obsahující oblasti podléhající veterinárním opatřením pro tlumení stanovený v příloze uvedeného prováděcího rozhodnutí tak, aby odrážel změny současné epizootologické situace, pokud jde o uvedenou nákazu v Lotyšsku a Polsku.

- (5) Příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha prováděcího rozhodnutí 2014/709/EU se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 10. srpna 2016.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

ČÁST I

1. Lotyšsko

Tyto oblasti v Lotyšsku:

- v Bauskas novads: pagasti Īslīces, Gailīšu, Brunavas a Ceraukstes,
- v Dobeles novads: pagasti Bikstu, Zebrenes, Annenieku, Naudītes, Penkules, Auru a Krimūnu, Dobeles, Berzes, část pagasts Jaunbērzes nacházející se západně od silnice P98 a Dobeles pilsēta,
- v Jelgavas novads: pagasti Glūdas, Svētes, Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Zaļenieku, Vilces, Lielplatones, Elejas a Sesavas,
- v Kandavas novads: pagasti Vānes a Matkules,
- v Talsu novads: pagasti Lubes, Īves, Valdgales, Ģibuļu, Lībagu, Laidzes, Ārlavas, Abavas, Sabile pilsēta, Talsi pilsēta, Stende pilsēta a Valdemārpils pilsēta,
- Brocēnu novads,
- Dundagas novads,
- Jaunpils novads,
- Rojas novads,
- Rundāles novads,
- Stopiņu novads,
- Tērvetes novads,
- Bauska pilsēta.
- Jelgava republikas pilsēta,
- Jūrmala republikas pilsēta.

2. Litva

Tyto oblasti v Litvě:

- v Jurbarkas rajono savivaldybė: Raudonės seniūnija, Veliuonos seniūnija, Seredžiaus seniūnija a Juodaičių seniūnija,
- v Pakruojis rajono savivaldybė: Klovainių seniūnija, Rozalimo seniūnija a Pakruojo seniūnija,
- v Panevėžys rajono savivaldybė: část Krekenavos seniūnija nacházející se na západě od řeky Nevėžis,
- v Raseiniai rajono savivaldybė: Ariogalos seniūnija, Ariogalos miestas, Betygalos seniūnija, Pajūjū seniūnija a Šiluvos seniūnija,

- v Šakiai rajono savivaldybė: Plokščių seniūnija, Kriūkų seniūnija, Lekėčių seniūnija, Lukšių seniūnija, Griškabūdžio seniūnija, Barzdų seniūnija, Žvirgždaičių seniūnija, Sintautų seniūnija, Kudirkos Naumiesčio seniūnija, Slavikų seniūnija a Šakių seniūnija,
- Pasvalys rajono savivaldybė,
- Vilkaviškis rajono savivaldybė,
- Radviliškis rajono savivaldybė,
- Kalvarija savivaldybė,
- Kazlų Rūda savivaldybė,
- Marijampolė savivaldybė.

3. Polsko

Tyto oblasti v Polsku:

v regionu województwo podlaskie:

- gminy Augustów s městem Augustów, Nowinka, Płaska, Sztabin a Bargłów Kościelny v územně-správní jednotce powiat augustowski,
- gminy Brańsk s městem Brańsk, Boćki, Rudka, Wyszki, část gminy Bielsk Podlaski nacházející se západně od linie tvořené silnicí č. 19 (procházející severně od města Bielsk Podlaski) a prodloužené východní hranicí města Bielsk Podlaski a silnicí č. 66 (procházející jižně od města Bielsk Podlaski), město Bielsk Podlaski, část gminy Orla nacházející se západně od silnice č. 66, v územně-správní jednotce powiat bielski,
- gminy Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraz, Turośń Kościelna, Tykocin, Łapy, Poświętne, Zawady a Dobrzyniewo Duże v územně-správní jednotce powiat białostocki,
- gminy Drohiczyn, Dziadkowice, Grodzisk, Milejczyce a Perlejewo v územně-správní jednotce powiat siemiatycki,
- gminy Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki a Raczki v územně-správní jednotce powiat suwalski,
- gminy Suchowola a Korycin v územně-správní jednotce powiat sokólski,
- části gmin Kleszczewo a Czeremcha nacházející se západně od silnice č. 66 v územně-správní jednotce powiat hajnowski,
- powiat łomżyński,
- powiat M. Białystok,
- powiat M. Łomża,
- powiat M. Suwałki,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- powiat wysokomazowiecki,
- powiat zambrowski,

v regionu województwo mazowieckie:

- gminy Ceranów, Jabłonna Lacka, Sterdyń a Repki v územně-správní jednotce powiat sokołowski,
- gminy Korczew, Przesmyki, Paprotnia v územně-správní jednotce powiat siedlecki,
- gminy Rzekuń, Troszyn, Czerwin a Goworowo v územně-správní jednotce powiat ostrołęcki,
- powiat łosicki,
- powiat ostrowski,

v regionu województwo lubelskie:

- gmina Hanna v územně-správní jednotce powiat włodawski,
- gminy Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie, Terespol s městem Terespol, Piszczac, Kodeń, Tuczna, Ślawatycze a Sosnówka v územně-správní jednotce powiat bialski,
- powiat M. Biała Podlaska.

ČÁST II

1. Estonsko

Tyto oblasti v Estonsku:

- Kallaste linn,
- Rakvere linn,
- Tartu linn,
- Viljandi linn,
- Harju maakond (kromě části Kuusalu vald nacházející se jižně od silnice č. 1 (E20), Aegviidu vald a Anija vald),
- Ida-Viru maakond,
- Lääne maakond,
- Pärnu maakond,
- Põlva maakond,
- Rapla maakond,
- část Kuusalu vald nacházející se severně od silnice č. 1 (E20),
- část Pärsti vald nacházející se západně od silnice č. 24126,
- část Suure-Jaani vald nacházející se západně od silnice č. 49,
- část Tamsalu vald nacházející se severovýchodně od železniční trati Tallin–Tartu,
- část Tartu vald nacházející se východně od železniční trati Tallin–Tartu,
- část Viiratsi vald nacházející se západně od území vymezeného západním úsekem silnice č. 92 až po křižovatku se silnicí č. 155, poté silnicí č. 155 až po křižovatku se silnicí č. 24156, poté silnicí č. 24156 až po řeku Verilaske a dále řekou Verilaske až k místu, kde dosáhne jižní hranice této oblasti,
- Abja vald,
- Alatskivi vald,
- Avanduse vald,
- Haaslava vald,
- Haljala vald,
- Halliste vald,
- Kambja vald,
- Karksi vald,

- Koonga vald,
- Kõpu vald,
- Laekvere vald,
- Luunja vald,
- Mäksa vald,
- Märjamaa vald,
- Meeksi vald,
- Peipsiääre vald,
- Piirissaare vald,
- Rägavere vald,
- Rakvere vald,
- Saksi vald,
- Sõmeru vald,
- Vara vald,
- Vihula vald,
- Võnnu vald.

2. Lotyšsko

Tyto oblasti v Lotyšsku:

- v Balvu novads: pagasti Viksnas, Bērzkaines, Vectilžas, Lazdulejas, Briežuciema, Tilžas, Bērzpils a Krišjāņu,
- v Bauskas novads: pagasti Mežotnes, Codes, Dāviņu a Vecsaules,
- v Dobeles novads: část Jaunbērzes pagasts nacházející se východně od silnice P98,
- v Gulbenes novads: pagasti Lejasciema, Lizuma, Rankas, Druvienas, Tirzas a Līgo,
- v Jelgavas novads: pagasti Kalnciema, Līv bērzes a Valgundes,
- v Kandavas novads: pagasti Cēres, Kandavas, Zemītes a Zantes, Kandava pilsēta,
- v Limbažu novads: pagasti Skultes, Vidrižu, Limbažu a Umurgas,
- v Rugāju novads: Lazdukalna pagasts,
- v Salacgrīvas novads: Liepupes pagasts,
- v Talsu novads: pagasti Ķūļciema, Balgales, Vandzenes, Laucienes, Virbu a Strazdes,
- Ādažu novads,

- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltnavas novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jēkabpils novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Madonas novads,

- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mērsraga novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieki novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Priekule novads,
- Raunas novads,
- Ropažu novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Smiltenes novads,
- Tukuma novads,
- Varakļānu novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Limbaži pilsēta,
- Jēkabpils republikas pilsēta,
- Valmiera republikas pilsēta.

3. Litva

Tyto oblasti v Litvě:

- v Anykščiai rajono savivaldybė: Kavarskas seniūnija, Kurkliai seniūnija a část Anykščiai seniūnija nacházející se jihozápadně od silnic č. 121 a 119,
- v Jonava rajono savivaldybė: Šilų seniūnija, Bukonių seniūnija a v Žeimių seniūnija vesnice Biliušķiai, Drobišķiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėnišķiai, Zofijauka a Naujokai,
- v Kaunas rajono savivaldybė: Akademijos seniūnija, Alšėnų seniūnija, Babtų seniūnija, Batniavos seniūnija, Čekišķės seniūnija, Domeikavos seniūnija, Ežerėlio seniūnija, Garliavos seniūnija, Garliavos apylinkių seniūnija, Kačerginės seniūnija, Kulautuvos seniūnija, Linksmakalnio seniūnija, Raudondvario seniūnija, Ringaudų seniūnija, Rokų seniūnija, Samylų seniūnija, Taurakiemio seniūnija, Užliedžių seniūnija, Vilkijos seniūnija, Vilkijos apylinkių seniūnija a Zapyšķio seniūnija,

- v Kėdainiai rajono savivaldybė: Josvainių seniūnija, Pernaravos seniūnija, Krakių seniūnija, Dotnuvos seniūnija, Gudžiūnų seniūnija, Surviliškio seniūnija, Vilainių seniūnija, Truskavos seniūnija, Šėtos seniūnija a Kėdainių miesto seniūnija,
- v Panevėžys rajono savivaldybė: Karsakiškio seniūnija, Naujamiesčio seniūnija, Paįstrio seniūnija, Panevėžio seniūnija, Ramygalos seniūnija, Smilgių seniūnija, Upytės seniūnija, Vadoklių seniūnija, Velžio seniūnija a část Krekenavos seniūnija nacházející se na východě od řeky Nevėžis,
- v Prienai rajono savivaldybė: Veiverių seniūnija, Šilavoto seniūnija, Naujosios Ūtos seniūnija, Balbieriškio seniūnija, Ašmintos seniūnija, Išlaužo seniūnija a Pakuonių seniūnija,
- v Šalčininkai rajono savivaldybė: Jašiūnų seniūnija, Turgelių seniūnija, Akmenynės seniūnija, Šalčininkų seniūnija, Gerviškių seniūnija, Butrimonių seniūnija, Eišiškių seniūnija, Poškonių seniūnija a Dieveniškų seniūnija,
- ve Varėna rajono savivaldybė: Kaniavos seniūnija, Marcinkonių seniūnija a Merkinės seniūnija,
- ve Vilnius rajono savivaldybė: části Sudervė seniūnija a Dūkštai seniūnija nacházející se severovýchodně od silnice č. 171, Maišiagala seniūnija, Zujūnų seniūnija, Avižienių seniūnija, Riešės seniūnija, Paberžės seniūnija, Nemenčinės seniūnija, Nemenčinės miesto seniūnija, Sužionių seniūnija, Buivydžių seniūnija, Bezdonių seniūnija, Lavoriškių seniūnija, Mickūnų seniūnija, Šatrininkų seniūnija, Kalvelių seniūnija, Nemėžių seniūnija, Rudaminos seniūnija, Rūkainių seniūnija, Medininkų seniūnija, Marijampolio seniūnija, Pagirių seniūnija a Juodšilių seniūnija,
- Alytus miesto savivaldybė,
- v Utena rajono savivaldybė: Sudeikių seniūnija, Utenos seniūnija, Utenos miesto seniūnija, Kuktiškių seniūnija, Daugailių seniūnija, Tauragnų seniūnija a Saldutiškio seniūnija,
- v Alytus miesto savivaldybė: Pivašiūnų seniūnija, Punios seniūnija, Daugų seniūnija, Alovės seniūnija, Nemunaičio seniūnija, Raitininkų seniūnija, Miroslavo seniūnija, Krokialaukio seniūnija, Simno seniūnija a Alytaus seniūnija,
- Kaunas miesto savivaldybė,
- Panevėžys miesto savivaldybė,
- Prienai miesto savivaldybė,
- Vilnius miesto savivaldybė,
- Biržai rajono savivaldybė,
- Druskininkai savivaldybė,
- Ignalina rajono savivaldybė,
- Lazdijai rajono savivaldybė,
- Molėtai rajono savivaldybė,
- Rokiškis rajono savivaldybė,
- Širvintos rajono savivaldybė,
- Švenčionys rajono savivaldybė,
- Ukmergė rajono savivaldybė,
- Zarasai rajono savivaldybė,
- Birštonas savivaldybė,
- Visaginas savivaldybė.

4. Polsko

Tyto oblasti v Polsku:

v regionu województwo podlaskie:

- gminy Czarna Białostocka, Gródek, Michałowo, Supraśl, Wasilków a Zabłudów v územně-správní jednotce powiat białostocki,
- gminy Dąbrowa Białostocka, Janów, Krynki, Kuźnica, Nowy Dwór, Sidra, Sokółka a Szudziałowo v územně-správní jednotce powiat sokólski,
- gmina Lipsk v územně-správní jednotce powiat augustowski,
- gmina Dubicze Cerkiewne, části gmin Kleszczewo a Czeremcha nacházející se východně od silnice č. 66 v územně-správní jednotce powiat hajnowski,
- část gminy Bielsk Podlaski nacházející se východně od linie tvořené silnicí č. 19 (procházející severně od města Bielsk Podlaski) a prodloužené východní hranicí města Bielsk Podlaski a silnicí č. 66 (procházející jižně od města Bielsk Podlaski), část gminy Orla nacházející se východně od silnice č. 66, v územně-správní jednotce powiat bielski.

ČÁST III

1. Estonsko

Tyto oblasti v Estonsku:

- Elva linn,
- Võhma linn,
- Jõgeva maakond,
- Järva maakond,
- Valga maakond,
- Võru maakond,
- část Kuusalu vald nacházející se jižně od silnice č. 1 (E20),
- část Pärsti vald nacházející se východně od silnice č. 24126,
- část Suure-Jaani vald nacházející se východně od silnice č. 49,
- část Tamsalu vald nacházející se jihozápadně od železniční trati Tallin–Tartu,
- část Tartu vald nacházející se západně od železniční trati Tallin–Tartu,
- část Viiratsi vald nacházející se východně od území vymezeného západním úsekem silnice č. 92 až po křižovatku se silnicí č. 155, poté silnicí č. 155 až po křižovatku se silnicí č. 24156, poté silnicí č. 24156 až po řeku Verilaske a dále řekou Verilaske až k místu, kde dosáhne jižní hranice této oblasti,
- Aegviidu vald,
- Anija vald,
- Kadrina vald,
- Kolga-Jaani vald,
- Konguta vald,
- Kõo vald,
- Laeva vald,

- Nõo vald,
- Paistu vald,
- Puhja vald,
- Rakke vald,
- Rannu vald,
- Rõngu vald,
- Saarepeedi vald,
- Tapa vald,
- Tähtvere vald,
- Tarvastu vald,
- Ülenurme vald,
- Väike-Maarja vald.

2. Lotyšsko

Tyto oblasti v Lotyšsku:

- v Balvu novads: pagasti Kubuļu a Balvu,
- v Gulbenes novads: pagasti Beļavas, Galgauskas, Jaungulbenes, Daukstu, Stradu, Litenes a Stāmerienas,
- v Limbažu novads: pagasti Viļķenes, Pāles a Katvaru,
- v Rugāju novads: Rugāju pagasts,
- v Salacgrīvas novads: pagasti Ainažu a Salacgrīvas,
- Aglonas novads,
- Alojās novads,
- Beverīnas novads,
- Burtnieku novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Kārsavas novads,
- Krāslavas novads,
- Ludzas novads,
- Mazsalacas novads,
- Naukšēnu novads,
- Preiļu novads,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,

- Rūjienas novads,
- Strenču novads,
- Valkas novads,
- Vārkavas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads,
- Ainaži pilsēta,
- Salacgrīva pilsēta.
- Daugavpils republikas pilsēta,
- Rēzekne republikas pilsēta.

3. Litva

Tyto oblasti v Litvě:

- v Anykščiai rajono savivaldybė: Debeikių seniūnija, Skiemonių seniūnija, Viešintų seniūnija, Andrioniškio seniūnija, Svėdasų seniūnija, Troškūnų seniūnija, Traupio seniūnija a část Anykščių seniūnija nacházející se severo-východně od silnic č. 121 a 119,
- v Alytus rajono savivaldybė: Butrimonių seniūnija,
- v Jonava rajono savivaldybė: Upninkų seniūnija, Ruklos seniūnija, Dumsių seniūnija, Užusalių seniūnija, Kulvos seniūnija a v Žeimiai seniūnija vesnice Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martynišķiai, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnytėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žeimių gst., Žieveliškiai a Žeimių miestelis,
- Kaišiadorys rajono savivaldybė,
- v Kaunas rajono savivaldybė: Vandžiogalos seniūnija, Lapių seniūnija, Karmėlavos seniūnija a Neveronių seniūnija,
- v Kėdainiai rajono savivaldybė: Pelėdnagių seniūnija,
- v Prienai rajono savivaldybė: Jiezno seniūnija a Staklišķių seniūnija,
- v Panevėžys rajono savivaldybė: Miežiškų seniūnija a Raguvos seniūnija,
- v Šalčininkai rajono savivaldybė: Baltosios Vokės seniūnija, Pabarės seniūnija, Dainavos seniūnija a Kalesninkų seniūnija,
- ve Varėna rajono savivaldybė: Valkininkų seniūnija, Jakėnų seniūnija, Matuizų seniūnija, Varėnos seniūnija a Vydenių seniūnija,
- ve Vilnius rajono savivaldybė: část Sudervė seniūnija a Dūkštai seniūnija nacházející se jihozápadně od silnice č. 171,
- v Utena rajono savivaldybė: Užpalių seniūnija, Vyžuonų seniūnija a Leliūnų seniūnija,
- Elektrėnai savivaldybė,
- Jonava miesto savivaldybė,
- Kaišiadorys miesto savivaldybė,
- Kupiškis rajono savivaldybė,
- Trakai rajono savivaldybė.

4. Polsko

Tyto oblasti v Polsku:

- gminy Czyże, Białowieża, Hajnówka s městem Hajnówka, Narew a Narewka v územně-správní jednotce powiat hajnowski,
- gminy Mielnik, Nurzec-Stacja, Siemiatycze s městem Siemiatycze v územně-správní jednotce powiat siemiatycki.

ČÁST IV

Itálie

Tyto oblasti v Itálii:

— všechny oblasti Sardinie.“

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1373**ze dne 11. srpna 2016,****kterým se schvaluje výkonnostní plán sítě na druhé referenční období systému sledování výkonnosti v rámci projektu jednotného evropského nebe (2015–2019)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 549/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 390/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě ⁽²⁾, a zejména na čl. 6 písm. d) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s nařízením Komise (EU) č. 677/2011 ⁽³⁾ má manažer struktury vzdušného prostoru přispívat k provádění systému sledování výkonnosti.
- (2) V souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 390/2013 manažer struktury vzdušného prostoru vypracoval výkonnostní plán sítě na druhé referenční období systému sledování výkonnosti v rámci projektu jednotného evropského nebe (2015–2019) a předložil jej Komisi.
- (3) Komise s pomocí orgánu pro kontrolu výkonnosti vyhodnotila výkonnostní plán sítě oproti výkonnostním cílům na úrovni Unie a obdobně i oproti kritériím stanoveným v příloze IV prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013, stejně jako ostatní požadavky uvedeného nařízení.
- (4) Toto vyhodnocení prokázalo, že výkonnostní plán sítě je v souladu s uvedenými cíli, kritérii a požadavky. Zejména pokud jde o klíčové oblasti výkonnosti, jimiž jsou bezpečnost, ochrana životního prostředí a kapacita, jsou cíle vymezené v plánu totožné s příslušnými cíli na úrovni Unie a jsou s nimi tudíž konzistentní. Pokud jde o klíčovou oblast výkonnosti týkající se efektivity nákladů, cíle vymezené v plánu jsou rovněž konzistentní s cíli na úrovni Unie, protože trend snížení stanovených jednotkových nákladů je nad cílem na úrovni Unie.
- (5) Je proto vhodné, aby Komise schválila konečnou verzi výkonnostního plánu sítě ve vydání z června 2015 tak, jak byl vypracován manažerem struktury vzdušného prostoru a předložen Komisi,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Výkonnostní plán sítě na druhé referenční období systému sledování výkonnosti v rámci projektu jednotného evropského nebe (2015–2019) ve znění vydání z června 2015 předložený manažerem struktury vzdušného prostoru se schvaluje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 128, 9.5.2013, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 677/2011 ze dne 7. července 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) a kterým se mění nařízení (EU) č. 691/2010 (Úř. věst. L 185, 15.7.2011, s. 1).

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 11. srpna 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2016/1374

ze dne 27. července 2016

v otázce právního státu v Polsku

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie a zejména na článek 292 této Smlouvy,

vzhledem k tomu, že:

- (1) Evropská unie je založena na společném souboru hodnot zakotvených v článku 2 Smlouvy o Evropské unii, mezi něž patří dodržování zásad právního státu. Komise je mimo svoji působnost při zajišťování dodržování právních předpisů EU také zodpovědná, spolu s Evropským parlamentem, členskými státy a Radou, za zajišťování společných hodnot Evropské unie.
- (2) Komise z tohoto důvodu s přihlédnutím ke své odpovědnosti podle Smluv přijala dne 11. března 2014 sdělení „Nový postup EU pro posílení právního státu“⁽¹⁾. Tento postup pro posílení právního státu stanoví, jakým způsobem bude Komise reagovat, pokud se v některém členském státě Evropské unie objeví známky ohrožení právního státu, a vysvětluje principy právního státu.
- (3) Postup pro posílení právního státu poskytuje návod pro dialog mezi Komisí a příslušným členským státem, aby se zabránilo eskalaci systémových ohrožení právního státu.
- (4) Cílem tohoto dialogu je umožnit Komisi, aby našla společně s příslušným členským státem řešení, jak zabránit vzniku systémového ohrožení právního státu, které by se mohlo rozvinout do „zjevného nebezpečí závažného porušení“, které by potenciálně vedlo k aktivaci „postupu podle článku 7 Smlouvy o EU“. Tam, kde existují zjevné náznaky systémového ohrožení právního státu v některém členském státě, může Komise zahájit dialog s tímto členským státem podle postupu pro posílení právního státu.
- (5) Judikatura Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva, a rovněž dokumenty vypracované Radou Evropy vycházející zejména ze zkušeností Evropské komise pro demokracii prostřednictvím práva („Benátská komise“), uvádějí neúplný seznam těchto zásad, a definují tedy hlavní význam právního státu jako společnou hodnotu Unie v souladu s článkem 2 Smlouvy o Evropské unii (SEU). Tyto zásady zahrnují zákonnost, která předpokládá průhledný, odpovědný, demokratický a pluralistický proces přijímání zákonů; právní jistotu; zákaz svévole výkonu moci; nezávislé a nestranné soudy; účinný soudní přezkum zahrnující respekt k základním právům; a rovnost před zákonem⁽²⁾. Kromě dodržování těchto zásad a hodnot mají státní instituce rovněž povinnost loajální spolupráce.
- (6) Postup má být aktivován v situacích, kdy orgány příslušného členského státu přijímají opatření nebo tolerují situace, které mohou systematicky a nepříznivě ovlivnit integritu, stabilitu nebo řádné fungování institucí a ochranné mechanismy pro zajištění právního státu na vnitrostátní úrovni⁽³⁾. Účelem je řešit ohrožení právního státu, která mají systémovou povahu⁽⁴⁾. Musí být ohrožen politický, institucionální a/nebo právní řád členského státu jako takového, jeho ústavní struktura, oddělení pravomocí, nezávislost a nestrannost soudnictví nebo jeho systém soudního přezkumu, včetně ústavního soudnictví, pokud existuje⁽⁵⁾. Postup se aktivuje v situacích, kdy „záruky právního státu“ zjevně nejsou schopné tyto hrozby účinně řešit.

⁽¹⁾ COM(2014) 158 v konečném znění, dále jen „sdělení“.

⁽²⁾ Viz COM(2014) 158 v konečném znění, oddíl 2, příloha I.

⁽³⁾ Viz odstavec 4.1 sdělení.

⁽⁴⁾ Tamtéž.

⁽⁵⁾ Tamtéž.

- (7) Postup pro posílení právního státu má tři fáze. V první fázi („posouzení Komise“) Komise shromažďuje a prověřuje všechny relevantní informace a posuzuje, zda existují jasné známky systémového ohrožení právního státu. Pokud se Komise v důsledku tohoto předběžného posouzení domnívá, že existují systémová ohrožení právního státu, zahájí s příslušným členským státem dialog zasláním „stanoviska k právnímu státu“, ve kterém odůvodní své obavy a poskytne příslušnému členskému státu možnost odpovědět. Toto stanovisko může vycházet z korespondenční výměny názorů a setkání s příslušnými orgány a mohou na něj navázat další výměny názorů. Ve druhé fázi („doporučení Komise“), v případě, že záležitost nebyla uspokojivě vyřešena, může Komise vydat „doporučení k právnímu státu“ určené příslušnému členskému státu. Komise v takovém případě uvede důvody svých obav a doporučí, aby členský stát vyřešil uvedené problémy ve stanovené lhůtě a informoval Komisi o příslušných přijatých opatřeních. Ve třetí fázi („kroky v návaznosti na doporučení Komise“) Komise sleduje kroky, které dotčený členský stát podniká na základě vydaného doporučení. Celý proces je založen na pokračujícím dialogu mezi Komisí a příslušným členským státem. Pokud nejsou ve stanovené lhůtě podniknuty uspokojivé návazné kroky, může být aktivován „postup podle článku 7 SEU“. Příslušný postup může být aktivován odůvodněným návrhem jedné třetiny členských států, Evropským parlamentem nebo Komisí.
- (8) V listopadu 2015 se Komise dozvěděla o probíhajícím sporu v Polsku týkajícím se zejména složení Ústavního soudu, jakož i zkrácení funkčního období jeho současného předsedy a místopředsedy. Ústavní soud vydal v této věci dva rozsudky ve dnech 3. a 9. prosince 2015.
- (9) Dne 22. prosince 2015 přijal *Sejm* zákon, kterým se mění zákon o Ústavním soudu, který se týká fungování tohoto soudu, jakož i nezávislosti jeho soudců ⁽¹⁾.
- (10) V dopise ze dne 23. prosince 2015 adresovaném polské vládě ⁽²⁾ Komise požádala, aby byla informována o ústavní situaci v Polsku, včetně kroků zamýšlených polskými orgány s ohledem na výše zmíněné dva rozsudky Ústavního soudu. Co se týče změny obsažené v zákoně o Ústavním soudu přijatém dne 22. prosince 2015, Komise uvedla, že by očekávala, že tento zákon nebude novelizován tímto způsobem nebo alespoň nebude uveden v platnost, dokud nebudou plně a řádně posouzeny všechny otázky týkající se vlivu tohoto zákona na nezávislost a fungování Ústavního soudu. Komise rovněž doporučila, aby polské orgány úzce spolupracovaly s Benátskou komisí Rady Evropy.
- (11) Dne 23. prosince 2015 požádala polská vláda Benátskou komisí o stanovisko k zákonu přijatému dne 22. prosince 2015. Polský parlament nicméně s přijetím dalších kroků nepočkal na toto stanovisko a dotčený zákon byl zveřejněn v Úředním věstníku a vstoupil v platnost dne 28. prosince 2015.
- (12) Dne 30. prosince 2015 Komise napsala polské vládě dopis ⁽³⁾, ve kterém požádala o doplňující informace o navrhovaných reformách řízení polského veřejnoprávního vysílání. Dne 31. prosince 2015 přijal polský Senát tzv. „malý mediální zákon“ týkající se správních a dozorčích rad polského veřejnoprávního televizního a rozhlasového vysílání. Dne 7. ledna 2016 obdržela Komise odpověď polské vlády ⁽⁴⁾ na dopis o mediálním zákonu odmítající jakýkoli nepříznivý dopad na pluralitu sdělovacích prostředků. Dne 11. ledna obdržela Komise odpověď polské vlády na dopis o reformě Ústavního soudu ⁽⁵⁾. Tyto odpovědi neodstranily existující obavy.
- (13) Dne 13. ledna 2016 proběhla první orientační rozprava sboru komisařů s cílem zhodnotit situaci v Polsku. Komise se rozhodla prozkoumat situaci z perspektivy postupu pro posílení právního státu a pověřila prvního místopředsedu Timmermanse, aby navázal s orgány Polské republiky dialog za účelem objasnění aktuálních otázek a identifikace možných řešení. Ve stejný den napsala Komise polské vládě dopis ⁽⁶⁾ informující vládu, že provádí přezkum situace v rámci postupu pro posílení právního státu a přála by si navázat dialog s orgány Polské

⁽¹⁾ Zákon přijatý dne 22. prosince 2015, kterým se mění zákon o Ústavním soudu ze dne 25. června 2015. Novela byla zveřejněna v Úředním věstníku dne 28. prosince, položka 2217.

⁽²⁾ Dopis prvního místopředsedy Timmermanse ze dne 23. prosince 2015 adresovaný ministru zahraničních věcí Waszczykowskiému a ministru spravedlnosti Ziobrovi.

⁽³⁾ Dopis prvního místopředsedy Timmermanse ze dne 30. prosince 2015 adresovaný ministru zahraničních věcí Waszczykowskiému a ministru spravedlnosti Ziobrovi.

⁽⁴⁾ Dopis státního podtajemníka Stepkowského ze dne 7. ledna 2016 adresovaný prvnímu místopředsedovi Timmermansovi.

⁽⁵⁾ Dopis ministra spravedlnosti Ziobra ze dne 11. ledna 2016 adresovaný prvnímu místopředsedovi Timmermansovi.

⁽⁶⁾ Dopis prvního místopředsedy Timmermanse ze dne 13. ledna 2016 adresovaný ministru spravedlnosti Ziobrovi.

republiky za účelem objasnění aktuálních otázek a identifikace možných řešení. Dne 19. ledna 2016 zaslala Komise polské vládě dopis ⁽¹⁾, v němž nabízí své odborné znalosti a navrhuje projednání záležitostí týkajících se nového mediálního zákona.

- (14) Dne 19. ledna 2016 zaslala polská vláda Komisi dopis ⁽²⁾, v němž uvedla své názory na spor týkající se jmenování soudců, s odkazem mimo jiné na ústavní zvyklosti týkající se jmenování soudců. Polská vláda uvedla řadu pozitiv plynoucích z novely zákona o Ústavním soudu.
- (15) Ve stejný den Evropský parlament uspořádal plenární rozpravu o situaci v Polsku.
- (16) Dne 1. února 2016 zaslala Komise polské vládě dopis ⁽³⁾, v němž uvádí, že doposud nebyly provedeny rozsudky Ústavního soudu o jmenování soudců. V dopise byla rovněž zdůrazněna nutnost dále zkoumat novelu zákona o Ústavním soudu, zejména „kombinovaný účinek“ různých změn, se žádostí o podrobnější vysvětlení. Komise v dopise rovněž požádala o informace o dalších zákonech, které byly přijaty v poslední době, zejména novém zákoně o státní službě, zákoně, kterým se mění zákon o policii, a některých dalších zákonech, a také o zákoně o státním zastupitelství a o zamýšlených legislativních reformách, zejména dalších reformách mediálních právních předpisů.
- (17) Dne 29. února 2016 zaslala polská vláda Komisi ⁽⁴⁾ dopis s dalšími vysvětleními ohledně mandátu předsedy Ústavního soudu. V dopise bylo upřesněno, že rozsudek Ústavního soudu ze dne 9. prosince 2015 znamená, že prozatímní ustanovení novely zákona, které upravovalo ukončení mandátu předsedy Ústavního soudu, bylo prohlášeno za protiústavní a ztratilo právní účinek. V důsledku toho bude současný předseda Ústavního soudu nadále vykonávat svůj mandát na základě starých právních předpisů, dokud jeho mandát dne 19. prosince 2016 neskončí. V dopise se také uvádí, že délka mandátu příštího předsedy bude 3letá. V dopise se dále požaduje upřesnění toho, co má Komise na mysli, když tvrdí, že závazné a konečné rozsudky Ústavního soudu dosud nebyly provedeny, stejně jako vysvětlení, proč podle Komise usnesení o volbě tří soudců Ústavního soudu dne 2. prosince 2015 bylo v rozporu s následným rozsudkem Ústavního soudu.
- (18) Dne 3. března 2016 Komise napsala dopis polské vládě ⁽⁵⁾, ve kterém poskytuje vysvětlení týkající se problému se jmenováním soudců, o něž polská vláda požádala v dopise ze dne 29. února 2016. Pokud jde o novelu zákona o Ústavním soudu, v dopise se konstatuje, že podle předběžného posouzení některé změny, posuzovány jak jednotlivě, tak dohromady, ztěžují podmínky, za nichž by mohl Ústavní soud přezkoumávat ústavnost nově přijímaných zákonů a je požadováno podrobnější vysvětlení. V dopise se rovněž požadují informace o dalších zákonech, které byly v poslední době přijaty, a dalších legislativních reformách, které se plánují.
- (19) Dne 9. března 2016 Ústavní soud rozhodl, že zákon přijatý dne 22. prosince 2015 byl protiústavní. Vláda doposud tento rozsudek nezveřejnila v Úředním věstníku, což znamená, že nemá právní účinek.
- (20) Dne 11. března 2016 Benátská komise přijala stanovisko „o změně zákona ze dne 25. června 2015 týkajícího se Ústavního soudu“ ⁽⁶⁾. Pokud jde o jmenování soudců, stanovisko vyzývá polský parlament, aby našel řešení v souladu s principy právního státu, respektující rozsudky Ústavního soudu. Komise se rovněž domnívá, že mimo jiné vysoké kvorum, požadavek dvoutřetinové většiny pro přijímání rozhodnutí a přísná pravidla, která znemožňují řešit naléhavé případy, a zejména jejich kombinovaný účinek, by měly negativní dopad na efektivitu Ústavního soudu. Stanovisko rovněž dospělo k závěru, že odmítnutí zveřejnění rozsudku ze dne 9. března 2016 by dále prohloubilo ústavní krizi v Polsku.

⁽¹⁾ Dopis komisaře Oettingera ze dne 19. ledna 2016 adresovaný ministru spravedlnosti Ziobrovi.

⁽²⁾ Dopis ministra spravedlnosti Ziobra ze dne 19. ledna 2016 adresovaný prvnímu místopředsedovi Timmermansovi.

⁽³⁾ Dopis prvního místopředsedy Timmermanse ze dne 1. února 2016 adresovaný ministru spravedlnosti Ziobrovi.

⁽⁴⁾ Dopis ministra zahraničních věcí Waszczykowskiho ze dne 29. února 2016 adresovaný prvnímu místopředsedovi Timmermansovi.

⁽⁵⁾ Dopis prvního místopředsedy Timmermanse ze dne 3. března 2016 adresovaný ministru zahraničních věcí Waszczykowskiho.

⁽⁶⁾ Stanovisko č. 833/2015, CDL-AD(2016)001.

- (21) Dne 21. března 2016 polská vláda zaslala Komisi dopis, v němž zve prvního místopředsedu pana Timmermanse na setkání v Polsku, na němž by se posoudil dosavadní dialog mezi polskou vládou a Komisí a stanovilo, jak v dialogu pokračovat nestranným způsobem, na základě důkazů a v duchu spolupráce.
- (22) Dne 31. března 2016 zaslala polská vláda Komisi nejnovější informace a právní posouzení sporu týkajícího se Ústavního soudu v Polsku. Dne 5. dubna 2016 proběhla setkání ve Varšavě mezi prvním místopředsedou Timmermansem a ministrem zahraničních věcí Polska, ministrem spravedlnosti, místopředsedou vlády a rovněž předsedou a místopředsedou Ústavního soudu. V návaznosti na tato setkání proběhlo i několik setkání mezi polskou vládou zastoupenou ministerstvem spravedlnosti a Komisí.
- (23) V návaznosti na rozsudek ze dne 9. března 2016 začal Ústavní soud znovu rozhodovat. Polská vláda se těchto řízení neúčastnila a rozsudky vydané Ústavním soudem od 9. března 2016 vláda doposud nezveřejnila v Úředním věstníku ⁽¹⁾.
- (24) Dne 13. dubna 2016 přijal Evropský parlament usnesení o situaci v Polsku, v němž mimo jiné naléhá na polskou vládu, aby respektovala, zveřejnila v Úředním věstníku a bez dalších odkladů plně provedla rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 9. března 2016, aby provedla rozsudky ze 3. a 9. prosince 2015 a vyzývá polskou vládu, aby plně provedla doporučení Benátské komise.
- (25) Dne 20. dubna 2016 se uskutečnilo setkání mezi Komisí a zástupci Sítě předsedů nejvyšších soudů Evropské unie a Konference evropských ústavních soudů s cílem prodiskutovat situaci v Polsku.
- (26) Dne 26. dubna 2016 přijalo Valné shromáždění polského nejvyššího soudu usnesení potvrzující, že rozhodnutí Ústavního soudu jsou platná, a to i v případě, že polská vláda odmítá jejich zveřejnění v Úředním věstníku.
- (27) Dne 29. dubna 2016 skupina poslanců *Sejmu* předložila *Sejmu* legislativní návrh nového zákona o Ústavním soudu s cílem nahradit stávající zákon. Návrh obsahoval řadu ustanovení, která již byla kritizována Benátskou komisí v jejím stanovisku ze dne 11. března 2016 a která Ústavní soud ve svém rozsudku ze dne 9. března 2016 označil za protiústavní. Návrh zahrnoval požadavek dvoutřetinové většiny pro přijímání rozhodnutí při „abstraktním“ ústavním přezkumu nově přijatých zákonů. V průběhu dubna byla v *Sejmu* vytvořena expertní skupina, která by měla pomáhat při přípravě nového zákona o Ústavním soudu.
- (28) Dne 24. května 2016 se uskutečnilo setkání prvního místopředsedy Timmermanse ve Varšavě s polským premiérem, předsedou a místopředsedou Ústavního soudu, ombudsmanem, primátorem hlavního města Varšavy a členy opozičních stran v *Sejmu*. Dne 26. května 2016 se v Bruselu uskutečnilo setkání prvního místopředsedy Timmermanse s místopředsedou polské vlády. Následně se uskutečnily další výměny a setkání mezi Komisí a polskou vládou.
- (29) Navzdory podrobné a konstruktivní povaze výměn mezi Komisí a polskou vládou však nebyly obavy Komise rozptýleny. Dne 1. června 2016 přijala Komise stanovisko týkající se právního státu v Polsku. Na závěr dialogu s polskými orgány, který probíhal od 13. ledna, Komise považovala za nezbytné formulovat ve výše uvedeném stanovisku svůj názor na současnou situaci. Stanovisko obsahuje obavy Komise a slouží k tomu, aby se probíhající dialog s polskými orgány soustředil na nalezení řešení.
- (30) Dne 24. června 2016 polská vláda Komisi zaslala potvrzení přijetí „stanoviska Komise k právnímu státu“ ze dne 1. června ⁽²⁾. V dopise informovala Komisi o aktuálním stavu parlamentní činnosti v Polsku, včetně nového zákona o Ústavním soudu, a vyjádřila přesvědčení, že práce vykonaná v parlamentu představuje správný způsob, jak dosáhnout konstruktivního řešení. Následně pokračoval dialog mezi Komisí a polskou vládou.

⁽¹⁾ Od 9. března 2016 nebylo zveřejněno dvacet rozhodnutí vydaných Ústavním soudem.

⁽²⁾ Dopis ministra zahraničních věcí Waszczykowskiho ze dne 24. června 2016 adresovaný prvnímu místopředsedovi Timmermansovi.

- (31) Dne 22. července 2016 přijal *Sejm* nový zákon o Ústavním soudu nahrazující zákon o Ústavním soudu ze dne 25. června 2015. První čtení proběhlo dne 10. června 2016, druhé čtení bylo zahájeno dne 5. července 2016 a třetí čtení bylo uzavřeno dne 7. července. Senát přijal pozměňovací návrhy dne 21. července 2016. *Sejm* přijal novelu ve znění pozměněném Senátem dne 22. července 2016. Zákon nabude účinnosti až po podpisu prezidentem republiky a zveřejněním v Úředním věstníku. Komise poskytla připomínky a diskutovala o obsahu návrhu zákona s polskými orgány v různých fázích legislativního procesu,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

1. Polsko by mělo náležitě zohlednit analýzu Komise uvedenou níže a přijmout opatření, která figurují v bodě 6 tohoto doporučení tak, aby byly uvedené problémy řešeny v rámci stanovené lhůty.

1. ROZSAH DOPORUČENÍ

2. Toto doporučení uvádí obavy Komise týkající se právního státu v Polsku a dává polským orgánům doporučení, jak tyto obavy odstranit. Obavy se týkají těchto otázek:
 - 1) jmenování soudců Ústavního soudu a nedostatečné provádění rozsudků Ústavního soudu ze dne 3. a 9. prosince 2015 vztahující se k těmto záležitostem;
 - 2) neprovádění rozsudku ze dne 9. března 2016 a rozsudků vydaných Ústavním soudem od 9. března 2016 a jejich nezveřejnění v Úředním věstníku;
 - 3) účinné fungování Ústavního soudu a účinnost ústavní revize nových právních předpisů, zejména s ohledem na zákon o Ústavním soudu přijatý *Sejmem* dne 22. července 2016.

2. JMENOVÁNÍ SOUDCŮ ÚSTAVNÍHO SOUDU

3. Před všeobecnými volbami do *Sejmu* dne 25. října 2015 jmenoval předchozí zákonodárský sbor dne 8. října pět osob, které má prezident „jmenovat“ soudci Ústavního soudu. Tři soudci by měli obsadit místa uvolněná v průběhu funkčního období předchozího zákonodárského sboru a dva soudci by měli obsadit místa uvolněná v průběhu funkčního období nového zákonodárského sboru, které bylo zahájeno dne 12. listopadu 2015.
4. Dne 19. listopadu 2015 novelizoval *Sejm* ve zrychleném řízení zákon o Ústavním soudu, a zavedl možnost zrušit jmenování soudců provedená předchozím zákonodárským sborem a jmenovat pět nových soudců. Dne 25. listopadu 2015 *Sejm* schválil návrh zrušit pět jmenování provedených předchozím zákonodárským sborem a dne 2. prosince jmenoval pět nových soudců.
5. Ústavní soud zahájil řízení týkající se rozhodnutí předchozího zákonodárského sboru i nového zákonodárského sboru. Ústavní soud následně vydal dva rozsudky ve dnech 3. a 9. prosince 2015.
6. Ve svém rozsudku ze dne 3. prosince ⁽¹⁾ Ústavní soud *mimo jiné* rozhodl, že předchozí zákonodárský sbor *Sejmu* byl oprávněn jmenovat tři soudce, kteří nahradí soudce, jejichž mandáty skončily dne 6. listopadu 2015. Ústavní soud současně objasnil, že *Sejm* nebyl oprávněn volit dva soudce nahrazující soudce, jejichž mandát skončil v prosinci. Rozsudek rovněž výslovně uvádí povinnost prezidenta republiky ihned přijmout přísahu soudce zvoleného *Sejmem*.

⁽¹⁾ K 34/15.

7. Dne 9. prosince ⁽¹⁾ Ústavní soud mimo jiné označil za neplatný právní základ jmenování tří soudců novým zákonodárným sborem *Sejmu* na místa uvolněná dne 6. listopadu 2015, na která již předchozí zákonodárný sbor soudce legálně jmenoval.
8. Navzdory těmto rozsudkům nemohli tři soudci jmenovaní předchozím zákonodárným sborem nastoupit do úřadu soudce Ústavního soudu a prezident republiky jejich přísahu dosud nepřijal. Prezident republiky naopak přijal přísahu tří soudců jmenovaných novým zákonodárným sborem bez platného právního základu.
9. Dva soudci volení novým zákonodárným sborem nahrazující dva soudce odcházející v prosinci 2015 již mezitím nastoupili do úřadu soudce Ústavního soudu.
10. Dne 28. dubna 2016 prezident republiky přijal přísahu nového soudce Ústavního soudu jmenovaného *Sejmem* na místo uvolněné dříve v daném měsíci, aby nahradil soudce, jehož mandát v Ústavním soudu skončil.
11. Dne 22. července 2016 přijal *Sejm* nový zákon o Ústavním soudu. Článek 90 uvedeného zákona stanoví, že „Soudce Ústavního soudu, kteří složili slib do rukou prezidenta republiky, ale ke dni vstupu tohoto zákona v platnost se ještě neujali svých povinností soudců, musí předseda Ústavního soudu s účinností od vstupu tohoto zákona v platnost zapojovat do soudních kolegií a přidělovat jim případy.“ Čl. 6 odst. 7 nového zákona stanoví, že „Po složení slibu se soudci dostaví na Ústavní soud, aby se ujali svých povinností, a předseda Ústavního soudu jim přidělí případy a vytvoří podmínky, které jim umožní plnit jejich povinnosti“.
12. Komise se domnívá, že závazné a konečné rozsudky Ústavního soudu týkající se jmenování soudců ze dne 3. a 9. prosince 2015 dosud nebyly provedeny. Tyto rozsudky požadují plnou a loajální spolupráci státních orgánů Polska, aby se v souladu s principy právního státu zajistilo, že tři soudci jmenovaní předchozím zákonodárným sborem *Sejmu* budou moci nastoupit do úřadu soudců Ústavního soudu, a aby do tohoto úřadu naopak nenastoupili tři soudci jmenovaní bez platného právního základu novým zákonodárným sborem. Skutečnost, že tyto rozsudky nebyly provedeny, vyvolává vážné obavy týkající se právního státu, protože dodržování konečných rozsudků soudu představuje klíčový závazek vlastní právnímu státu.
13. V jednom ze svých dopisů polská vláda poukázala na existenci ústavní zvyklosti v Polsku týkající se jmenování soudců, která by opravňovala postoj nového zákonodárného sboru *Sejmu*. Komise však konstatuje, stejně jako Benátská komise ⁽²⁾, že je věcí Ústavního soudu vykládat a používat národní ústavní právo a zvyklosti, a že Ústavní soud se ve svých rozsudcích na takové zvyklosti neodkázal. Rozsudek ze 3. prosince, který potvrdil právní základ pro jmenování tří soudců předchozím *Sejmem* na místa, která byla uvolněna 6. listopadu, nelze zrušit odvoláním se na údajný ústavní zvyk, který nebyl Ústavním soudem uznán.
14. Také platí, že omezení dopadu těchto rozsudků na pouhou povinnost vlády zveřejnit je, jak to interpretují polské orgány, by zabránilo v uplatnění právních a praktických účinků rozsudků ze 3. a 9. prosince. Zejména by to zrušilo povinnost prezidenta republiky týkající se přijetí přísahy těchto soudců, která byla potvrzena Ústavním soudem.
15. Komise také poznamenává, že Benátská komise dospěla k závěru, že řešení aktuálního konfliktu týkajícího se složení Ústavního soudu „musí být založeno na povinnosti respektovat a plně provádět rozsudky Ústavního soudu“ a proto vyzývá všechny státní orgány, zejména *Sejm*, k „úplnému respektování a provádění rozsudků“ ⁽³⁾.
16. Konečně v záležitosti zákona týkajícího se Ústavního soudu přijatého 22. července 2016 dospěla Komise k závěru, že tento zákon není slučitelný s rozsudky ze 3. a 9. prosince. Ustanovení článku 90 a čl. 6 odst. 7 požadují, aby předseda Ústavního soudu přidělil případy všem soudcům, kteří složili přísahu před prezidentem

⁽¹⁾ K 35/15.

⁽²⁾ Stanovisko, odstavec 112.

⁽³⁾ Stanovisko, odstavec 136.

republiky, avšak zatím nezahájili výkon svých povinností soudce. Toto ustanovení se podle všeho týká konkrétně situace tří soudců, kteří byli v rozporu se zákonem jmenování novým zákonodárným sborem *Sejmu* v prosinci 2015. Toto ustanovení by umožnilo příslušným soudcům nastoupit do funkce díky využití volných míst, na která již předchozí *Sejm* v souladu se zákonem jmenoval tři jiné soudce. Tato ustanovení jsou proto v rozporu s rozsudky Ústavního soudu ze 3. a 9. prosince 2015 i se stanoviskem Benátské komise.

17. Z toho vyplývá, že Komise dospěla k názoru, že by měly polské orgány respektovat a plně provést rozsudky Ústavního soudu ze 3. a 9. prosince 2015. Tyto rozsudky požadují plnou a loajální spolupráci státních orgánů s cílem zajistit, v souladu s principy právního státu, aby bylo umožněno třem soudcům jmenovaným předchozím zákonodárným sborem nastoupit do úřadu soudců Ústavního soudu a aby do tohoto úřadu naopak nenastoupili tři soudci jmenovaní novým zákonodárným sborem bez platného právního základu, pokud nebudou právoplatně zvoleni. Příslušná ustanovení zákona o Ústavním soudu přijatého 22. července 2016 jsou v rozporu s rozsudkem Ústavního soudu ze 3. a 9. prosince 2015 i se stanoviskem Benátské komise a vyvolávají vážné otázky týkající se právního státu.

3. NEDOSTATEČNÉ ZVEŘEJNĚNÍ A PROVEDENÍ ROZSUDKU ÚSTAVNÍHO SOUDU Z 9. BŘEZNA 2016 A ROZSUDKŮ VYDANÝCH OD 9. BŘEZNA 2016

18. Dne 22. prosince 2015 *Sejm* ve zrychleném řízení novelizoval zákon o Ústavním soudu ⁽¹⁾. Příslušné změny jsou podrobněji popsány v části 4.1. Ve svém rozsudku z 9. března 2016 prohlásil Ústavní soud zákon přijatý 22. prosince 2015 za protiústavní jako celek, a za protiústavní označil také konkrétně některá jeho ustanovení. Polské orgány tento rozsudek v Úředním věstníku doposud nezveřejnily. Polská vláda rozporuje právoplatnost rozsudku, protože Ústavní soud neuplatnil postup podle zákona přijatého 22. prosince 2015. Stejný přístup vláda zastává vzhledem k rozsudkům vydaným Ústavním soudem po 9. března 2016.
19. Komise dospěla k závěru, že rozsudek z 9. března 2016 je závazný a musí být respektován. Ústavní soud postupoval správně, když neuplatnil postup podle zákona přijatého dne 22. prosince 2015. V tomto ohledu Komise souhlasí se závěry Benátské komise, které k této záležitosti uvádějí následující: „jednoduchý právní akt, který může ohrozit funkčnost ústavní kontroly, musí být posouzen z hlediska ústavnosti, než jej bude moci soud přijmout [...] Samotný princip nadřazenosti ústavy naznačuje, že zákon, který údajně ohrožuje ústavní právo, musí být před vstupem v platnost prozkoumán (a v případě potřeby anulován) Ústavním soudem“ ⁽²⁾. Komise dále zdůrazňuje, že zákon přijatý 22. prosince 2015 vyžadoval, aby pro usnášeníschopnost v plénu bylo přítomno 13 soudců, a protože Ústavní soud se skládal pouze z 12 soudců, nebylo možno nikterak prozkoumat ústavnost novely z 22. prosince 2015, jak to požadovali první předseda nejvyššího soudu, ombudsman a Státní rada soudců. To by bylo v rozporu s Ústavou Polské republiky, která ukládá Ústavnímu soudu povinnost zajišťovat ústavní kontrolu a přezkum. Podobně by to znamenalo, že pokud by hlasoval v souladu s požadavkem, jehož ústavnost měl prozkoumat, nemohl by Ústavní soud rozhodovat o ústavnosti v souladu s požadavky týkajícími se kvalifikované většiny
20. To, že vláda odmítla zveřejnit rozsudek Ústavního soudu z 9. března 2016, vyvolává vážné otázky týkající se právního státu, protože dodržování konečných rozsudků představuje klíčový závazek vlastní právnímu státu. Zejména platí, že v případech, kdy je zveřejnění rozsudku předpokladem jeho uvedení v platnost a kdy je takové zveřejnění závislé na státních orgánech, které nepředstavují soud vynášející příslušný rozsudek, je kontrola zákonnosti daného rozsudku prováděná daným státním orgánem *ex post* neslučitelná s právním státem. Odmítnutí zveřejnění rozsudku představuje popření automatických právních a praktických účinků závazného a konečného rozsudku a porušuje principy zákonnosti a dělby moci.
21. Odmítnutí zveřejnění rozsudku z 9. března vyvolává jistou míru nejistoty a kontroverze, která negativně ovlivňuje nejen tento rozsudek, ale všechny další a budoucí rozsudky Ústavního soudu. Protože jsou tyto rozsudky na základě rozsudku z 9. března 2016 vydány v souladu s pravidly, která platila před 22. prosincem 2015, riziko přetrvávající kontroverze týkající se každého budoucího rozsudku bude ohrožovat správnou funkci

⁽¹⁾ Zákon o Ústavním soudu z 25. června 2015, který byl zveřejněn v Úředním věstníku 30. července 2015, položka 1064, v novelizované podobě. Zákon z 22. prosince 2015 byl zveřejněn v Úředním věstníku dne 28. prosince, položka 2217.

⁽²⁾ Stanovisko, odstavec 41.

ústavního práva v Polské republice. Toto riziko je již skutečností, protože Ústavní soud vydal od rozsudku z 9. března 2016 do dnešního dne 20 dalších rozsudků, přičemž žádný z nich nebyl zveřejněn v Úředním věstníku.

22. Komise poznamenává, že nový zákon o Ústavním soudu přijatý dne 22. července 2016 uvedené pochybnosti neodstraňuje. Čl. 80 odst. 4 vyžaduje, aby předseda Ústavního soudu odeslal předsedovi vlády „žádost“ o zveřejnění rozsudků. To nepřímo naznačuje, že zveřejnění rozsudků závisí na rozhodnutí předsedy vlády. To vyvolává vážné otázky týkající se nezávislosti Ústavního soudu.
23. V článku 89 se navíc uvádí: „V období 30 dnů od vstupu [tohoto] zákona v platnost budou rozsudky vydané Ústavním soudem v období před 20. červencem 2016 způsobem, který je v rozporu se zákonem o Ústavním soudu z 25. června 2015, zveřejněny, s výjimkou rozsudků, které se týkaly zrušených právních předpisů.“ Toto ustanovení vyvolává další otázky, protože zveřejnění rozsudků by nemělo záviset na rozhodnutí zákonodárce. Skutečnost, že bylo naznačeno, že k vydání rozsudků došlo v rozporu se zákonem, navíc porušuje princip dělby moci, protože není v pravomoci *Sejmu* rozhodovat o souladu s Ústavou. Toto ustanovení je navíc neslučitelné s rozsudkem z 9. března 2016 i nálezy Benátské komise.
24. Navíc platí, že skutečnost, že vláda Polské republiky dosud odmítala zveřejnit v Úředním věstníku rozsudek Ústavního soudu z 9. března 2016 i všechny následující rozsudky, vnáší do situace nejistotu týkající se právního základu, v rámci kterého musí Ústavní soud konat, i právních účinků jeho rozsudků. Tato nejistota narušuje efektivitu ústavní kontroly a vyvolává vážné otázky týkající se právního státu. Zákon přijatý 22. července 2016 tyto otázky neodstraňuje.

4. KONTROLA ZÁKONA O ÚSTAVNÍM SOUDU A EFEKTIVITY ÚSTAVNÍ KONTROLY NOVÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

25. Komise poznamenává, že 22. července 2016 přijal *Sejm* nový zákon týkající se funkce Ústavního soudu, kterým zrušil zákon o Ústavním soudu z 25. června 2015. Tento zákon přichází po zákonu z 22. prosince 2015, který byl Ústavním soudem prohlášen za protiústavní. Je proto nutno posoudit, zda je tento zákon v souladu s principy právního státu, zohlední-li se jeho účinek na efektivitu ústavní kontroly, včetně kontroly nedávno přijatých zákonů, a zda tedy představuje vhodný nápravný prostředek, pokud jde o otázky ohledně právního státu, které jsou uvedeny ve stanovisku Komise k právnímu státu ze dne 1. června. Příslušná legislativa a její účinky jsou podrobněji zváženy níže při zohlednění účinku jak jednotlivých ustanovení, tak ustanovení jako celku, a také předchozí judikatury Ústavního soudu a stanoviska Benátské komise.

4.1. Změna zákona o Ústavním soudu z 22. prosince 2015

26. Dne 22. prosince 2015 *Sejm* ve zrychleném řízení novelizoval zákon o Ústavním soudu ⁽¹⁾. Tato novelizace mimo jiné zvýšila kvorum pro projednávání případů ⁽²⁾, zvýšila požadavky na většinu pro vydávání rozsudků Ústavním soudem v plénu ⁽³⁾, požadovala projednávání případů v chronologickém pořadí ⁽⁴⁾ a stanovila minimální odklad slyšení ⁽⁵⁾. Některé části novely ⁽⁶⁾ zvětšily možnost zapojení jiných státních institucí do disciplinárních řízení týkajících se soudců Ústavního soudu.
27. Ve svém rozsudku z 9. března 2016 prohlásil Ústavní soud zákon přijatý 22. prosince 2015 za protiústavní jako celek, a za protiústavní označil také konkrétně některá jeho ustanovení, zejména ta uvedená výše. Polské orgány tento rozsudek v Úředním věstníku doposud nezveřejnily (viz část 3 výše).

⁽¹⁾ Zákon o Ústavním soudu z 25. června 2015, který byl zveřejněn v Úředním věstníku 30. července 2015, položka 1064, v novelizované podobě. Zákon z 22. prosince 2015 byl zveřejněn v Úředním věstníku dne 28. prosince, položka 2217.

⁽²⁾ Viz nový čl. 1 odst. 9, kterým se nahrazuje čl. 44 odst. 1–3.

⁽³⁾ Viz nový čl. 1 odst. 14, kterým se nahrazuje čl. 99 odst. 1.

⁽⁴⁾ Viz nový čl. 1 odst. 10, kterým se doplňuje nový čl. 80 odst. 2.

⁽⁵⁾ Viz nový čl. 1 odst. 12, kterým se nahrazuje čl. 87 odst. 2.

⁽⁶⁾ Viz nový čl. 1 odst. 5, kterým se doplňuje nový článek 28a a nový čl. 1 odst. 7, kterým se doplňuje nový článek 31a.

28. Jak již bylo uvedeno ve stanovisku Komise z 1. června 2016, Komise dospěla k názoru, že účinek novely týkající se zvýšení kvora, většinového hlasování, projednávání případů v chronologickém pořadí a stanovení minimálního odkladu slyšení, a zejména pak společný účinek těchto ustanovení, ohrožuje efektivitu Ústavního soudu jako záruky dodržování Ústavy. Tento závěr sdílí také Benátská komise. Protože jsou tato zjištění relevantní pro posouzení zákona přijatého dne 22. července 2016, jsou hlavní závěry shrnuty níže.

4.1.1. Korum

29. Novelizovaný čl. 44 odst. 3 uvádí, že „rozhodování v plénu bude vyžadovat účast nejméně 13 soudců Ústavního soudu“⁽¹⁾. Podle novelizovaného čl. 44 odst. 1 bude Ústavní soud rozhodovat v plénu, pokud to zákon neuvádí jinak. To se týká zejména případů označených jako „abstraktní případy“, ve kterých jde o ústavní přezkum nově přijatých zákonů. Novelizovaný čl. 44 odst. 1 také uvádí výjimky, zejména pro jednotlivé stížnosti nebo případy předané Ústavnímu soudu běžnými soudy. Předchozí verze zákona vyžadovala pro rozhodování v plénu přítomnost nejméně devíti soudců (čl. 44 odst. 3 bod 3 zákona před novelizací).
30. Komise dospěla k názoru, že korum 13 z 15 soudců pro rozhodování v plénu (které je potřebné při rozhodování o „abstraktním“ ústavním přezkumu nově přijatých zákonů) představuje vážné omezení rozhodovacího procesu Ústavního soudu a hrozí jeho úplným zablokováním. Jak poznamenala Komise (a jak potvrdily závěry Benátské komise), požadované korum představující 13 z 15 soudců je v porovnání s požadavky v jiných členských státech neobyčejně vysoké. Je tedy zcela možné, že z různých důvodů nebude možné v některých případech dosáhnout kvora soudců, což může vést k situaci, kdy nebude Ústavní soud přinejmenším dočasně usnášeníschopný. Tato situace ve skutečnosti platí i za stávajících okolností, kdy má Ústavní soud v této fázi pouze 12 soudců.

4.1.2. Většina při hlasování

31. Podle novelizovaného čl. 99 odst. 1 vyžadovalo rozhodování Ústavního soudu v plénu (pro „abstraktní případy“) dvoutřetinovou většinu přítomných soudců. S ohledem na nové (zvýšené) požadavky na korum to znamená, že musel být rozsudek schválen nejméně devíti soudci, pokud Ústavní soud rozhodoval v plénu⁽²⁾. Jednoduchá většina hlasů byla vyžadována pouze v případě, že rozhodovalo kolegium sedmi nebo tří soudců (jednotlivé stížnosti a předběžné žádosti předané běžnými soudy). Předchozí verze zákona vyžadovala pro rozhodování v plénu prostou většinu hlasů (čl. 99 odst. 1 zákona před novelizací).
32. Omezení týkající se rozhodovacího procesu Ústavního soudu vedle zvýšeného kvora významným způsobem zhoršuje také požadavek na dvoutřetinovou většinu při rozhodování (pro „abstraktní“ ústavní přezkum nově přijatých zákonů). Komise poznamenává (a závěry Benátské komise potvrzují), že ve velké většině evropských právních systémů je požadována pouze prostá většina. V každém případě však Ústavní soud shledal, že Ústava Polské republiky vyžaduje pouze hlasování pomocí prosté většiny, a proto byl požadavek týkající se kvalifikované většiny protiústavní.

4.1.3. Projednávání případů v chronologickém pořadí

33. Podle novelizovaného čl. 80 odst. 2⁽³⁾ budou data slyšení nebo neveřejných jednání, při nichž mají být projednávány návrhy na abstraktní ústavní přezkumy, „určována podle pořadí, v jakém byly případy podány k soudu“. Toto pravidlo nepředpokládalo žádné výjimky a podle novelizace se také týkalo všech zahájených případů, pro které zatím nebylo určeno datum slyšení⁽⁴⁾. Předchozí verze zákona žádné podobné pravidlo neobsahovala.

⁽¹⁾ Tento nový počet přítomných soudců pro usnášeníschopnost se také vztahuje na rozhodnutí valného shromáždění, pokud zákon neuvádí jinak, viz nový čl. 1 odst. 3, novelizující čl. 10 odst. 1.

⁽²⁾ Podle této novely se stejná pravidla týkající se požadavků na počet přítomných soudců pro usnášeníschopnost a dvoutřetinové většiny hlasů také vztahují na valné shromáždění soudu.

⁽³⁾ Viz nový čl. 1 odst. 10, doplňující nový čl. 80 odst. 2.

⁽⁴⁾ Viz nový článek 2.

34. Toto „pravidlo poslušnosti“, které vyžaduje, aby Ústavní soud projednával případy v poslušnosti, ve které byly podány, má negativní dopad na schopnost soudu rychle vydávat rozhodnutí o ústavnosti nových právních předpisů, zejména s ohledem na počet projednávaných případů. Nemožnost zohlednit podstatu případu (zejména v případech týkajících se základních práv), jeho důležitost a kontext, ve kterém je předkládán, mohla zabránit Ústavnímu soudu ve splnění požadavků týkajících se přiměřeného trvání řízení, které jsou ukotveny v článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech a článku 47 Listiny základních práv EU. Jak je také uvedeno v závěrech Benátské komise, toto pravidlo poslušnosti může také narušit předkládání předběžných otázek týkajících se rozsudků Soudnímu dvoru, zejména v případě, že je po přijetí rozhodnutí o předběžné otázce nezbytné slyšení.

4.1.4. Minimální odklad slyšení

35. Novelizovaný čl. 87 odst. 2 ⁽¹⁾ stanoví, že: „[s]lyšení nesmí proběhnout před uplynutím tří měsíců od data doručení oznámení o datu slyšení účastníkům řízení, a v případech vyžadujících rozhodování v plénu před uplynutím šesti měsíců.“ Předchozí verze zákona stanovila, že ke slyšení nesmí dojít dříve, než za 14 dnů od data doručení oznámení o datu slyšení účastníkům řízení.
36. Nakonec je nutno zvážit tento problém ve spojení s požadavky týkajícími se plánování projednávání případů. Zejména platí, že minimální odklad slyšení (Ústavní soud musí účastníky řízení upozornit na konání slyšení nejméně tři měsíce, a v důležitých případech šest měsíců před datem slyšení) představuje hrozbu pro rychlost řízení. Jak je uvedeno výše, nepřítomnost obecného ustanovení, které by umožnilo Ústavnímu soudu v urgentních případech tyto termíny zkrátit, je neslučitelné s požadavky týkajícími se přiměřené délky řízení podle článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech a článku 47 Listiny základních práv EU.

4.1.5. Disciplinární řízení

37. Podle novelizovaného článku 28a ⁽²⁾, „[mohou být] disciplinární řízení zahájena také na žádost prezidenta Polské republiky nebo ministra spravedlnosti nejpozději do tří týdnů po přijetí příslušné žádosti, pokud předseda soudu nerozhodne, že je příslušná žádost nepodložená.“ Novelizovaný čl. 31a odst. 1 ⁽³⁾ navíc uvádí, že „[v]e zvláště závažných případech požádá valné shromáždění *Sejm* o odvolání soudců Ústavního soudu.“ Takové rozhodnutí valného shromáždění by mohlo být v souladu s novelizovaným čl. 31a odst. 2 provedeno na základě žádosti prezidenta republiky nebo ministra spravedlnosti, i když by si Ústavní soud ponechal rozhodovací právo. Konečné rozhodnutí by musel přijmout *Sejm*. Podle předchozí verze zákona nebyla výkonná moc povolána iniciovat disciplinární řízení a *Sejm* neměl pravomoc odvolat soudce Ústavního soudu. Pravomoc odvolat soudce Ústavního soudu měl samotný Ústavní soud.
38. Komise poznamenala, že některé části novely zvýšily zapojení jiných státních institucí do disciplinárních řízení týkajících se soudců Ústavního soudu. Zejména byla prezidentu republiky nebo ministru spravedlnosti udělena pravomoc zahájit disciplinární řízení proti soudci Ústavního soudu ⁽⁴⁾ a ve zvláštních případech byla *Sejmu* udělena pravomoc učinit konečné rozhodnutí o odvolání soudce, pokud jej o to požádá Ústavní soud ⁽⁵⁾.
39. Komise dospěla k závěru, že skutečnost, že politická organizace rozhoduje o disciplinárním postihu (a tedy jej může odmítnout) navrženém Ústavním soudem, může představovat problém z hlediska nezávislosti soudní moci, protože parlament (jakožto politická organizace) se bude podle očekávání rozhodovat na základě politických faktorů. Také není zřejmé, proč by měly mít politické instituce, jakými jsou prezident republiky a ministr spravedlnosti, pravomoc zahajovat disciplinární řízení. I pokud by tato řízení vyžadovala souhlas Ústavního

⁽¹⁾ Viz nový čl. 1 odst. 12.

⁽²⁾ Viz nový čl. 1 odst. 5.

⁽³⁾ Viz nový čl. 1 odst. 7.

⁽⁴⁾ Viz nový čl. 1 odst. 5, kterým se doplňuje nový článek 28a.

⁽⁵⁾ Viz nový čl. 1 odst. 7, kterým se doplňuje nový článek 31a.

soudu nebo jeho předsedy, samotný fakt, že je mohou iniciovat politické instituce, může mít dopad na nezávislost Ústavního soudu. To vyvolává otázky týkající se dělby moci a nezávislosti Ústavního soudu, protože návrh na odvolání soudce vydaný Ústavním soudem by mohl být *Sejmem* zamítnut.

4.2. Zákon o Ústavním soudu přijatý dne 22. července 2016

40. Kromě ustanovení týkajících se jmenování soudců Ústavního soudu a zveřejňování rozsudků Ústavního soudu (viz části 2 a 3) obsahuje zákon ze dne 22. července 2016 další ustanovení týkající se funkce Ústavního soudu. Tento zákon je inspirován zákonem o Ústavním soudu z 1. srpna 1997, přidává však nová ustanovení, mimo jiné ustanovení týkající se kvora soudců pro projednávání případů, většiny potřebné pro rozhodování Ústavním soudem v plénu, projednávání případů v chronologickém pořadí, minimálního odkladu slyšení, role veřejného nejvyššího státního zástupce, odložení jednání, přechodných ustanovení týkajících se projednávaných případů a *vacatio legis*.
41. Komise poznamenává, že i když lze v porovnání s novelizací z 22. prosince 2015 pozorovat jistá zlepšení a některé otázky byly vyřešeny, jak je uvedeno níže, i tento zákon obsahuje řadu problematických ustanovení, na něž se poukazovalo již v souvislosti s uvedeným zákonem z 22. prosince 2015, a navíc obsahuje několik nových problematických ustanovení. Celkově platí, že účinky některých ustanovení zákona ze dne 22. července 2016, jak jednotlivě, tak dohromady, vyvolávají otázky týkající se efektivity ústavního přezkumu a právního státu.

4.2.1. Korum

42. Čl. 26 odst. 2 uvádí: „Prozkoumání případu Ústavním soudem v plénu vyžaduje přítomnost nejméně jedenácti soudců Ústavního soudu.“ Čl. 26 odst. 1 písm. g) navíc uvádí: „Soud bude rozhodovat (...) v plénu v (...) případech, kdy tři soudci Ústavního soudu o takové rozhodování požádají do 14 dnů od přijetí kopií ústavní stížnosti, nebo pokud jde o žádost nebo právní otázku uvedenou v čl. 38 odst. 1).“
43. Čl. 26 odst. 2 zvyšuje počet soudců požadovaných pro rozhodování v plénu z devíti (jak je stanoveno zákonem o Ústavním soudu z r. 1997 a zákonem z 25. června 2015 před jeho novelizací z 22. prosince 2015) na jedenáct. To představuje omezení rozhodovacího procesu Ústavního soudu. Toto číslo bylo sníženo v porovnání se třinácti soudci požadovanými novelizací zákona z 22. prosince 2015. Nicméně, zejména s ohledem na skutečnost, že Ústavní soud má momentálně pouze 12 soudců, i přesto nemusí v některých případech dojít k dosažení kvora soudců, což může vést k dočasné neschopnosti Ústavního soudu rozhodovat.
44. Navíc podle čl. 26 odst. 1 písm. g) musí Ústavní soud rozhodovat v plénu, mimo jiné, v případech, kdy o to požádají tři soudci. Tito soudci nemusí patřit mezi soudce určené k posuzování daného případu. Zákon nestanoví, že jejich žádost musí být odůvodněná, ani že musí splňovat jakékoli konkrétní podmínky. Takové ustanovení umožňuje, aby se rozhodování v plénu využilo v nepředvídatelném množství případů, a může ohrozit efektivní fungování Ústavního soudu a tím i efektivitu ústavního přezkumu.

4.2.2. Většina při hlasování

45. V článku 69 se uvádí, že: „rozhodnutí budou přijata prostou většinou.“ V porovnání s novelizací zákona z 22. prosince 2015 jde o zlepšení, protože toto ustanovení již neobsahuje protiústavní požadavek na dvoutřetinovou většinu potřebnou k přijímání rozhodnutí. Toto ustanovení tedy řeší problém, na který upozorňovala Komise.

4.2.3. Projednávání případů v chronologickém pořadí

46. V čl. 38 odst. 3 se uvádí, že: „[d]ata slyšení, při nichž budou projednávány žádosti, budou určena v souladu s pořadím, ve kterém jsou případy podávány k Ústavnímu soudu.“ Čl. 38 odst. 4 uvádí omezený seznam případů, ve kterých nebude pořadí podání žádosti relevantní. Podle čl. 38 odst. 5 může „[p]ředseda Ústavního soudu [...] určit datum slyšení bez ohledu na podmínku uvedenou v odstavci 3 [výše] v případech, kdy to lze odůvodnit ochranou práv a svobod občanů, bezpečností státu nebo ústavního řádu. Na základě žádosti 5 soudců může předseda Ústavního soudu své rozhodnutí týkající se určení data slyšení přehodnotit.“
47. „Pravidlo posloupnosti“, podle kterého musí Ústavní soud projednávat případy v pořadí, ve kterém byly podány, bylo uvedeno v novele zákona z 22. prosince 2015 a již bylo Ústavním soudem shledáno mimo jiné jako protiústavní, a to na základě skutečnosti, že uvedené ustanovení ohrožuje nezávislost soudnictví a jeho oddělení od jiných odvětví veřejné správy.
48. V souladu s čl. 38 odst. 3 se pravidlo posloupnosti vztahuje na „žádosti“ a netýká se „ústavních stížností“. Přestože se pravidlo posloupnosti týká pouze žádostí, bude mít vliv na schopnost Ústavního soudu rychle vydávat rozhodnutí týkající se ústavnosti zákonů na základě žádosti institucí.
49. Čl. 38 odst. 5 počítá s možností, že se předseda Ústavního soudu rozhodne pravidlo posloupnosti neuplatnit. Tato možnost je však omezená na specifické případy a může vést k prodávám, protože pět soudců může podat žádost na opětovné zvážení rozhodnutí předsedy Ústavního soudu týkajícího se určení data slyšení. Navíc není jasné, zda by okolnosti umožnily předsedovi Ústavního soudu neuplatňovat pravidlo posloupnosti ve všech případech, které vyžadují urgentní rozhodnutí.
50. Proto platí, že ačkoli zákon přijatý dne 22. července 2016 představuje zlepšení v porovnání se zákonem ze dne 22. prosince 2015, dopad pravidla posloupnosti na efektivitu Ústavního soudu přesto vyvolává jisté otázky.

4.2.4. Minimální odklad slyšení

51. Čl. 61 odst. 1 uvádí: „K projednávání nesmí dojít před uplynutím 30 dnů od doručení oznámení o datu slyšení.“ V čl. 61 odst. 3 se uvádí: „V případech týkajících se právních otázek, ústavních stížností a sporů o jurisdikci mezi ústředními ústavními orgány státu může předseda Ústavního soudu rozhodnout o zkrácení časové lhůty uvedené v odstavci 1 na polovinu, pokud stěžovatel, soud postupující právní otázku nebo příslušný žadatel nepodá odpor do sedmi dnů od doručení usnesení předsedy Ústavního soudu.“ Skutečnost, že předseda Ústavního soudu může rozhodnout o zkrácení 30denní lhůty na polovinu, představuje zlepšení v porovnání se zákonem z 22. prosince 2015, i přesto, že stěžovatel, žadatel nebo soud postupující právní otázku mohou vůči tomuto rozhodnutí podat námitku.

4.2.5. Disciplinární řízení

52. Zákon z 22. července 2016 neumožňuje zapojení jiných státních institucí do disciplinárních řízení týkajících se soudců Ústavního soudu. To je v porovnání se zákonem z 22. prosince 2015 zlepšení, které řeší všechny otázky týkající se této záležitosti.

4.2.6. Možnost, aby veřejný nejvyšší státní zástupce zabránil projednávání případů

53. V čl. 61 odst. 6 se uvádí: „Pokud není při slyšení přítomen nejvyšší státní zástupce, který byl o projednávání příslušným způsobem informován, ani jeho zástupce, nepředstavuje to překážku v projednávání případu, pokud podle ustanovení tohoto zákona není tato přítomnost povinná.“ Čl. 30 odst. 5 pak uvádí: „Nejvyšší státní zástupce nebo jeho zástupce se budou účastnit případů projednávaných Ústavním soudem v plénu.“

54. V praxi to znamená, že čl. 61 odst. 6 ve spojení s čl. 30 odst. 5 mohou veřejnému nejvyššímu státnímu zástupci, který je zároveň ministrem spravedlnosti, poskytovat možnost zpomalit nebo dokonce zabránit projednávání některých případů, včetně případů projednávaných v plénu, pokud se rozhodne projednávání nezúčastnit. To by představovalo nevhodný zásah do funkce Ústavního soudu a porušilo by to princip nezávislého soudnictví a dělby moci.

4.2.7. Odložení jednání

55. Čl. 68 odst. 5 uvádí, že „[v] průběhu jednání Ústavního soudu v úplném složení mohou nejméně čtyři soudci vznést námitku vůči navrhovanému rozhodnutí, pokud usoudí, že se jedná o záležitost zvláštního významu z hlediska organizace státu nebo důvodů veřejného pořádku, a zároveň nesouhlasí s obsahem rozhodnutí.“ V čl. 68 odst. 6 se uvádí, že „[v] případě námítky podle odstavce 5 bude jednání odloženo na dobu tří měsíců a při dalším jednání po ukončení této lhůty předloží namítající soudci svůj společný návrh rozhodnutí.“ Čl. 68 odst. 7 uvádí: „Pokud v průběhu nového jednání uvedeného v odstavci 6 nejméně čtyři soudci znovu předloží námitku, bude jednání odloženo o další tři měsíce. Po ukončení této lhůty proběhne nové jednání a hlasování.“
56. V případech projednávaných v plénu, přičemž může jít o velký počet případů (viz výše), umožňuje zákon ze dne 22. července 2016 nejméně čtyřem soudcům Ústavního soudu podat námitku vůči návrhu rozhodnutí. To by mohlo vést k odložení jednání o případu o nejméně tři měsíce, v některých případech však o šest měsíců, od okamžiku, kdy Ústavní soud dospěje do fáze jednání o rozhodnutí. Zákon zároveň nestanoví výjimky, které by umožnily v urgentních případech rozhodovat rychleji.
57. Dopad těchto ustanovení na efektivitu ústavního přezkumu vyvolává znepokojení ohledně právního státu, protože Ústavnímu soudu brání, aby plně zaručil efektivní ústavní přezkum a zajistil účinnou a včasnou soudní nápravu ve všech případech.

4.2.8. Přejícná ustanovení týkající se projednávaných případů

58. Čl. 83 odst. 1 uvádí, že „[u]stanovení tohoto zákona se budou týkat případů, jejichž projednávání bylo zahájeno, avšak ne dokončeno, před vstupem tohoto zákona v platnost.“ Podle čl. 83 odst. 2 „musí Ústavní soud rozhodnout v případech uvedených v odstavci 1 do jednoho roku od uvedení tohoto zákona v platnost. Tato časová lhůta v délce jednoho roku se nebude vztahovat na případy uvedené v článku 84.“ Čl. 84 odst. 1 uvádí, že „v případech žádostí podaných subjekty uvedenými v čl. 191 odst. 1 bodech 1 až 5 Ústavy projednávaných před datem vstupu tohoto zákona v platnost, musí Ústavní soud (...) pozastavit projednávání na dobu šesti měsíců a vyzvat žadatele k doplnění jejich žádostí v souladu s požadavky uvedenými v čl. 33 odst. 2 až 5.“ V čl. 84 odst. 2 se uvádí: „Pokud dojde k doplnění žádosti uvedené v odstavci 1 v souladu s požadavky uvedenými v čl. 33 odst. 2 až 5, Ústavní soud po uplynutí časové lhůty uvedené v odstavci 1 nařídí pokračování pozastaveného projednávání. V opačném případě bude projednávání ukončeno.“
59. V čl. 85 odst. 1 se uvádí: „Pokud bylo datum slyšení určeno před vstupem tohoto zákona v platnost, bude slyšení odloženo a příslušné kolegium bude uvedeno do souladu s tímto zákonem.“ Čl. 85 odst. 2 uvádí: „Bude určeno nové datum slyšení. Příslušné slyšení bude probíhat v souladu s tímto zákonem.“ Článek 86 pak uvádí: „Pokud bylo datum zveřejnění rozsudku určeno před vstupem tohoto zákona v platnost, bude zveřejnění odloženo a příslušné kolegium a požadavky týkající se příslušného rozsudku budou uvedeny do souladu s tímto zákonem.“
60. Čl. 83 odst. 2 na jednu stranu stanoví lhůtu, do které je nutno rozhodnout o probíhajících případech, na jeden rok od vstupu zákona v platnost. Na druhou stranu článek 84 stanoví pomocí odkazu na čl. 83 odst. 2, že přezkumy projednávaných žádostí (tedy žádostí o ústavní přezkum legislativy podaných institucemi) budou zastaveny na dobu šesti měsíců. Ústavní soud by měl požádat žadatele o doplnění jejich žádostí, aby splňovaly nové procedurální požadavky, a měl by v projednávání těchto žádostí pokračovat teprve po uplynutí této šestiměsíční lhůty (a to i v případě, že žadatelé doplní svoje žádosti před jejím uplynutím). Zákon zároveň nestanoví výjimky, které by v urgentních případech umožnily rozhodnout rychleji.

61. Články 85 a 86 představují legislativní zásah do probíhajících případů, zejména do případů, které se již nacházejí v pokročilé fázi, a mohou zpomalit fungování Ústavního soudu.
62. Společně tato přechodná ustanovení vyvolávají vážné otázky, protože v jejich důsledku dojde k významnému zpomalení práce Ústavního soudu na žádostech, a zabrání Ústavnímu soudu v zajištění efektivního ústavního přezkumu. To je obzvláště podstatné v souvislosti se všemi novými citlivými zákony, jak je uvedeno ve stanovisku Komise (viz níže v části 4.3).

4.2.9. *Vacatio legis*

63. Článek 92 zákona ze dne 22. července 2016 uvádí: „Tento zákon vstoupí v platnost po uplynutí 14 dnů od jeho zveřejnění.“ V nepřítomnosti prostředků umožňujících preventivní ústavní přezkum zákona je období *vacatio legis* v délce 14 dnů příliš krátké k zajištění efektivního ústavního přezkumu zákona. Z důvodů právní jistoty je důležité poskytnout Ústavnímu soudu před vstupem zákona v platnost dostatek času na přezkum jeho ústavnosti.
64. V tomto ohledu je nutno poznamenat, že ve svém stanovisku ze dne 11. března 2016 Benátská komise zdůraznila, že Ústavní soud musí mít možnost prozkoumat běžný statut upravující funkci Ústavního soudu, než tento statut vstoupí v platnost.

4.3. Dopady nedostatečného ústavního přezkumu na nové právní předpisy

65. Polský *Sejm* přijal několik nových, zvláště citlivých zákonů, často ve zrychleném řízení, zejména například mediální zákon ⁽¹⁾, nový zákon o státní službě ⁽²⁾, novelu zákona o policii a několika dalších zákonů ⁽³⁾, stejně jako zákon o státním zastupitelství ⁽⁴⁾ nebo nový zákon o veřejném ochránci práv a také novely některých jiných zákonů ⁽⁵⁾. Komise položila vládě Polské republiky otázky týkající se aktuálního stavu a obsahu těchto legislativních reforem ve svých dopisech z 1. února 2016 a 3. března 2016, zatím jí však nebyly požadované informace poskytnuty. Navíc *Sejm* přijal několik jiných citlivých návrhů zákonů, jako je například zákon o národní radě pro média ⁽⁶⁾ nebo nový zákon týkající se boje proti terorismu ⁽⁷⁾.
66. Komise dospěla k závěru, že dokud bude Ústavnímu soudu bráněno v úplném zajištění efektivního ústavního přezkumu, nemůže dojít k účinnému ověření ústavnosti (včetně dodržování základních práv) zákonů, jako jsou zákony uvedené výše.
67. Komise například poznamenává, že nové právní předpisy (zejména předpisy týkající se médií ⁽⁸⁾) vyvolává otázky týkající se svobody a plurality názorů v médiích. Nová legislativa týkající se médií konkrétně upravuje pravidla pro jmenování členů správních a dozorcích rad veřejných sdělovacích prostředků, které tímto svěřuje pod kontrolu vlády (Ministerstva financí) namísto nezávislého orgánu. Nové předpisy rovněž umožňují okamžité odvolání stávajících správních a dozorcích rad. V tomto ohledu Komise zejména zpochybňuje možnosti soudní nápravy pro osoby, které budou tímto zákonem dotčeny.

⁽¹⁾ Zákon ze 30. prosince 2015, kterým se mění zákon o vysílání, zveřejněný v Úředním věstníku 7. ledna 2016, položka 25.

⁽²⁾ Zákon ze 30. prosince 2015, kterým se mění zákon o státní službě a některé další zákony, zveřejněný v Úředním věstníku 8. ledna 2016, bod 34.

⁽³⁾ Zákon z 15. ledna 2016, kterým se mění zákon o policii a některé další zákony, zveřejněný v Úředním věstníku 4. února 2016, bod 147.

⁽⁴⁾ Zákon o státním zastupitelství ze dne 28. ledna 2016, zveřejněný v Úředním věstníku 15. února 2016, položka 177; zákon z 28. ledna 2016 – prováděcí nařízení zákona o státním zastupitelství, zveřejněný v Úředním věstníku 15. února 2016, bod 178.

⁽⁵⁾ Zákon o veřejném ochránci práv z 18. března 2016, který zároveň novelizuje některé jiné zákony. Tento zákon byl podepsán prezidentem Polské republiky 4. května 2016.

⁽⁶⁾ Zákon z 22. června 2016 týkající se národní rady pro média. Tento zákon byl podepsán prezidentem Polské republiky 27. června 2016.

⁽⁷⁾ Zákon o boji proti terorismu z 10. června 2016. Tento zákon byl podepsán prezidentem Polské republiky 22. června 2016. Komise si je také vědoma, že 5. května 2016 ministr spravedlnosti předložil Národnímu legislativnímu středisku také nový zákon upravující zákon o státní soudní radě a některé další zákony.

⁽⁸⁾ Zákon ze 30. prosince 2015, kterým se mění zákon o vysílání, zveřejněný v Úředním věstníku 7. ledna 2016, položka 25, a zákon o národní radě pro média z 22. června 2016. Tento zákon byl podepsán prezidentem Polské republiky 27. června 2016.

68. Z hlediska právního státu a základních práv jsou stejně významné i další právní předpisy, například nový zákon o státní službě⁽¹⁾. Z tohoto důvodu Komise položila ve svých dopisech z 1. února a 3. března 2016⁽²⁾ vládě Polské republiky otázky týkající se možnosti soudní nápravy pro osoby dotčené příslušným zákonem. Vláda Polské republiky zatím Komisi na tyto otázky neodpověděla.
69. Otázky týkající se dodržování základních práv, včetně práva na ochranu soukromí a ochranu osobních údajů může vyvolat také novela zákona o policii a některých dalších zákonů⁽³⁾. Ve dnech 28.–29. dubna 2016 navštívila Varšavu delegace Benátské komise, aby diskutovala o novelizaci zákona o policii a některých dalších zákonů, a své stanovisko zveřejnila na zasedání probíhajícím ve dnech 10.–11. června 2016⁽⁴⁾. V tomto stanovisku se mimo jiné uvádí, že procedurální bezpečnostní opatření a podstatné podmínky obsažené v zákoně stále ještě nejsou dostatečné k tomu, aby se zabránilo jeho nadměrnému uplatňování a neoprávněnému zasahování do soukromí jednotlivců.
70. Dále platí, že nové právní předpisy týkající se boje proti terorismu mohou vyvolat otázky týkající se dodržování základních práv⁽⁵⁾ a jsou předmětem ústavního přezkumu.
71. Závěrem Komise usuzuje, že dokud bude Ústavnímu soudu bráněno v úplném zajištění efektivního ústavního přezkumu, nemůže dojít k účinnému ověření toho, zda jsou zákony v souladu se základními právy. To vyvolává vážné otázky týkající se právního státu, zejména v souvislosti s tím, že *Sejm* v poslední době přijal několik zvlášť citlivých nových zákonů, pro které by měl být k dispozici ústavní přezkum. Tyto problémy dále zesiluje skutečnost, že (jak je uvedeno výše) zákon z 22. července 2016 předpokládá přerušení mnoha probíhajících případů.

5. SYSTÉMOVÉ OHROŽENÍ PRÁVNÍHO STÁTU

72. Z důvodů uvedených výše Komise dospěla k názoru, že v Polské republice dochází k systémovému ohrožení právního státu. Skutečnost, že je Ústavnímu soudu bráněno v úplném zaručení účinného ústavního přezkumu, má negativní dopad na jeho integritu, stabilitu a správnou funkci, která představuje jeden z klíčových pilířů právního státu v Polské republice. V zemích, které používají ústavní soudní systém, představuje efektivita tohoto soudního systému klíčovou složku právního státu.
73. Respektování právního státu nepředstavuje jen předpoklad pro ochranu základních hodnot uvedených v článku 2 Smlouvy o Evropské unii. Je rovněž předpokladem dodržování všech práv a povinností vyplývajících z úmluv a mezinárodního práva a podmínkou důvěry občanů, podniků a státních orgánů v právních systémy všech ostatních členských států.

6. DOPORUČENÉ OPATŘENÍ

74. Komise doporučuje polským úřadům přijmout příslušná opatření, která budou urgentně řešit systémové ohrožení právního státu. Komise zejména doporučuje polským orgánům, aby:
- a) plně provedly rozsudky Ústavního soudu ze 3. a 9. prosince 2015, které požadují, aby bylo třem soudcům jmenovaným v říjnu 2015 v souladu se zákonem umožněno nastoupit do úřadu soudců Ústavního soudu, a aby do tohoto úřadu naopak nenastoupili tři soudci jmenovaní bez platného právního základu novým zákonodárným sborem, aniž by byli právoplatně zvoleni;
 - b) zveřejnily a plně provedly rozsudky Ústavního soudu z 9. března 2016 a následující rozsudky Ústavního soudu a zajistily automatické zveřejnění všech budoucích rozsudků, které nebude podléhat rozhodnutí výkonné ani soudní moci;

⁽¹⁾ Zákon ze 30. prosince 2015, kterým se mění zákon o státní službě a některé další zákony, zveřejněný v Úředním věstníku 8. ledna 2016, bod 34.

⁽²⁾ Dopis prvního místopředsedy Timmermanse ze dne 1. února 2016 adresovaný ministru spravedlnosti Ziobrovi; dopis prvního místopředsedy Timmermanse ze dne 3. března 2016 adresovaný ministru zahraničních věcí panu Waszczykowskiemu.

⁽³⁾ Zákon z 15. ledna 2016, kterým se mění zákon o policii a některé další zákony, zveřejněný v Úředním věstníku 4. února 2016, bod 147.

⁽⁴⁾ Stanovisko č. 839/2016.

⁽⁵⁾ Zákon o boji proti terorismu z 10. června 2016. Tento zákon byl podepsán prezidentem Polské republiky 22. června 2016.

- c) zajistily, aby každá reforma zákona o Ústavním soudu respektovala rozsudky Ústavního soudu, včetně rozsudků ze 3. a 9. prosince 2015 a rozsudek z 9. března 2016, a plně brala v potaz stanovisko Benátské komise, a dále zajistily, aby nebyla ohrožena efektivita Ústavního soudu jako záruky dodržování ústavy prostřednictvím různých požadavků (ať už jednotlivých požadavků nebo jejich souhrnných účinků), jako jsou například výše uvedené požadavky týkající se požadovaného počtu soudců, projednávání případů v chronologickém pořadí, možnosti nejvyššího státního zástupce zabránit projednávání případů, odložení projednávání nebo přechodných opatření týkajících se probíhajících případů nebo pozastavení případů;
 - d) zajistily, aby Ústavní soud mohl prozkoumat kompatibilitu nového zákona o Ústavním soudu z 22. července 2016 ještě před jeho vstupem v platnost, a aby zveřejnily a plně provedly rozsudek Ústavního soudu týkající se tohoto zákona;
 - e) se zdržely jednání a veřejných prohlášení, která by mohla vést k ohrožení legitimacy a efektivy Ústavního soudu.
75. Komise zdůrazňuje, že loajální spolupráce, která se vyžaduje mezi různými státními institucemi v záležitostech týkajících se právního státu, je pro nalezení řešení stávající situace klíčová. Komise také doporučuje polským orgánům seznámit se s názory Benátské komise na nový zákon o Ústavním soudu ze dne 22. července 2016.
76. Komise vyzývá vládu Polské republiky, aby problémy identifikované v tomto doporučení vyřešila do tří měsíců od přijetí tohoto doporučení a aby Komisi informovala o krocích, které byly v této záležitosti podniknuty.
77. Komise je připravena navázat na základě tohoto doporučení konstruktivní dialog s vládou Polské republiky.

V Bruselu dne 27. července 2016.

Za Komisi
Frans TIMMERMANS
místopředseda

JEDNACÍ ŘÁDY

ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU SOUDNÍHO DVORA

SOUDNÍ DVŮR,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména její čl. 253 šestý pododstavec,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména její čl. 106a odst. 1,

s ohledem na Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie, a zejména jeho článek 63,

vzhledem k tomu, že po vstupu jednacího řádu Tribunálu v platnost dne 1. července 2015 je třeba zařadit do jednacího řádu Soudního dvora ustanovení, které Soudnímu dvoru umožní v řízení o kasačních opravných prostředcích, jež mu budou předloženy, nakládat patřičným způsobem s údaji či podklady, které byly Tribunálu předloženy jedním z hlavních účastníků řízení na základě čl. 105 odst. 1 nebo 2 jednacího řádu Tribunálu a které z důvodu své důvěrné povahy nebyly poskytnuty druhému hlavnímu účastníkovi řízení,

se schválením Rady ze dne 6. července 2016,

PŘIJÍMÁ NÁSLEDUJÍCÍ ZMĚNU SVÉHO JEDNACÍHO ŘÁDU:

Článek 1

V kapitole 8 hlavy V jednacího řádu Soudního dvora ze dne 25. září 2012 ⁽¹⁾ se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 190a

Nakládání s údaji či podklady předloženými Tribunálu na základě článku 105 jeho jednacího řádu

1. Je-li podán kasační opravný prostředek proti rozhodnutí Tribunálu vydanému v řízení, v němž byly jedním z hlavních účastníků řízení předloženy na základě článku 105 jednacího řádu Tribunálu údaje nebo podklady, které nebyly poskytnuty druhému hlavnímu účastníkovi řízení, poskytne soudní kancelář Tribunálu tyto údaje nebo podklady Soudnímu dvoru za podmínek stanovených v rozhodnutí podle odstavce 11 uvedeného článku.

2. Údaje či podklady uvedené v odstavci 1 se neposkytnou účastníkům řízení před Soudním dvorem.

3. Soudní dvůr dbá na to, aby důvěrné informace obsažené v údajích či podkladech uvedených v odstavci 1 nebyly zpřístupněny ani v rozhodnutí, kterým se končí řízení, ani případně ve stanovisku generálního advokáta.

4. Údaje či podklady uvedené v odstavci 1 se vydají zpět účastníkovi řízení, který je předložil Tribunálu, jakmile je doručeno rozhodnutí, kterým se končí řízení před Soudním dvorem, kromě případu vrácení věci Tribunálu. V posledně uvedeném případě se dotyčné údaje či podklady opětovně poskytnou Tribunálu za podmínek stanovených v rozhodnutí uvedeném v odstavci 5.

5. Soudní dvůr stanoví rozhodnutím bezpečnostní pravidla na ochranu údajů či podkladů uvedených v odstavci 1. Toto rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.“

⁽¹⁾ Jednací řád Soudního dvora (Úř. věst. L 265, 29.9.2012, s. 1) ve znění změny jednacího řádu Soudního dvora (Úř. věst. L 173, 26.6.2013, s. 65).

Článek 2

1. Tato změna jednacího řádu, která je závazná v jazycích uvedených v článku 36 jednacího řádu, se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem zveřejnění.
2. Ustanovení článku 190a se použije až od vstupu v platnost rozhodnutí uvedeného v čl. 190a odst. 5.

Přijato v Lucemburku dne 19. července 2016.

ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU TRIBUNÁLU

TRIBUNÁL,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména její čl. 254 pátý pododstavec,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména její čl. 106a odst. 1,

s ohledem na Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie, a zejména jeho článek 63,

vzhledem k tomu, že nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ⁽¹⁾, byl změněn název Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a že je v důsledku toho třeba změnit jednací řád tak, aby v něm byl uveden název Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví.

Po dohodě se Soudním dvorem,

se schválením Rady ze dne 6. července 2016,

PŘIJÍMÁ NÁSLEDUJÍCÍ ZMĚNU SVÉHO JEDNACÍHO ŘÁDU:

Článek 1

V článku 1 odst. 2 písm. g) jednacího řádu Tribunálu ⁽²⁾ se slova „Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)“ nahrazují slovy „Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví“.

Článek 2

Tato změna jednacího řádu, která je závazná v jazycích uvedených v článku 44 jednacího řádu, se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem zveřejnění.

V Lucemburku dne 13. července 2016.

Vedoucí soudní kanceláře
E. COULON

Předseda
M. JAEGER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 341, 24.12.2015, s. 21.

⁽²⁾ Jednací řád Tribunálu (Úř. věst. L 105, 23.4.2015, s. 1).

ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU TRIBUNÁLU

TRIBUNÁL,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména její čl. 254 pátý pododstavec,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména její čl. 106a odst. 1,

s ohledem na Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie, a zejména jeho článek 63,

vzhledem k tomu, že údaje nebo podklady, které jsou významné pro rozhodnutí sporu a důvěrné a které byly předloženy na základě článku 105 jednacího řádu Tribunálu a nebyly v průběhu řízení vydány zpět, musí být poskytnuty Soudnímu dvoru, aby v plném rozsahu uplatnil svou pravomoc kasačního soudu, bude-li napadeno rozhodnutí Tribunálu přijaté v řízení, v němž byl použit zvláštní režim článku 105,

vzhledem k tomu, že tyto údaje nebo podklady naopak musí být hlavnímu účastníkovi řízení, který je předložil, vydány zpět, pokud proti rozhodnutí Tribunálu nebyl ve lhůtě stanovené Protokolem o statutu Soudního dvora Evropské unie podán žádný kasační opravný prostředek,

vzhledem k tomu, že je třeba odpovídajícím způsobem změnit jednací řád Tribunálu,

po dohodě se Soudním dvorem,

se schválením Rady ze dne 6. července 2016,

PŘIJÍMÁ NÁSLEDUJÍCÍ ZMĚNU SVÉHO JEDNACÍHO ŘÁDU:

Článek 1

Odstavec 10 článku 105 jednacího řádu Tribunálu ⁽¹⁾ zní:

„10. Údaje nebo podklady uvedené v odstavci 5, jež nebyly na základě odstavce 7 staženy hlavním účastníkem řízení, který je předložil, se vydají zpět dotyčnému účastníkovi řízení, jakmile uplyne lhůta uvedená v čl. 56 prvním pododstavci statutu, ledaže byl v této lhůtě podán proti rozhodnutí Tribunálu kasační opravný prostředek. Je-li takový kasační opravný prostředek podán, budou výše uvedené údaje nebo podklady poskytnuty Soudnímu dvoru za podmínek stanovených v rozhodnutí uvedeném v odstavci 11.“

Článek 2

Tato změna jednacího řádu, která je závazná v jazycích uvedených v článku 44 jednacího řádu, se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem zveřejnění.

V Lucemburku dne 13. července 2016.

Vedoucí soudní kanceláře
E. COULON

Předseda
M. JAEGER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, 23.4.2015, s. 1.

ZMĚNY JEDNACÍHO ŘÁDU TRIBUNÁLU

TRIBUNÁL,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména její čl. 254 pátý pododstavec,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména její čl. 106a odst. 1,

s ohledem na Protokol o statutu Soudního dvora Evropské unie, a zejména jeho článek 63,

vzhledem k tomu, že podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2016/1192 ze dne 6. července 2016 o přenesení pravomoci rozhodovat v prvním stupni spory mezi Uníí a jejími zaměstnanci ⁽¹⁾ na Tribunál Evropské unie, které má nabýt účinnosti dne 1. září 2016, má Tribunál pravomoc rozhodovat v prvním stupni spory mezi Uníí a jejími zaměstnanci podle článku 270 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), včetně sporů mezi každým orgánem, institucí nebo subjektem na jedné straně a jejich zaměstnanci na straně druhé, které spadají do pravomoci Soudního dvora Evropské unie,

vzhledem k tomu, že je třeba odpovídajícím způsobem změnit jednací řád Tribunálu,

po dohodě se Soudním dvorem,

se schválením Rady ze dne 6. července 2016,

PŘIJÍMÁ NÁSLEDUJÍCÍ ZMĚNY SVÉHO JEDNACÍHO ŘÁDU:

Článek 1

Jednací řád Tribunálu ⁽²⁾ se mění takto:

1) V čl. 1 odst. 2:

a) písmeno i) zní:

„i) se „přímými žalobami“ rozumějí žaloby podané na základě článků 263 SFEU, 265 SFEU, 268 SFEU, 270 SFEU a 272 SFEU;“;

b) se doplňuje písmeno j), které zní:

„j) se „služebním řádem“ rozumí nařízení, kterým se stanoví služební řád úředníků Evropské unie, jakož i pracovní řád ostatních zaměstnanců Unie.“

2) Článek 29 se mění takto:

a) v odst. 1 písm. b) se slova „věci předložené na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, čl. 265 třetího pododstavce SFEU a článku 268 SFEU“ nahrazují slovy „věci předložené na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, čl. 265 třetího pododstavce SFEU, článku 268 SFEU a článku 270 SFEU“;

b) dosavadní odst. 2 písm. b) se označuje jako odst. 2 písm. c);

⁽¹⁾ Úř. věst. L 200, 26.7.2016, s. 137.

⁽²⁾ Jednací řád Tribunálu (Úř. věst. L 105, 23.4.2015, s. 1).

c) v odstavci 2 se vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) u žalob podaných na základě článku 270 SFEU, v nichž je výslovně vznesena námitka protiprávnosti obecně závazného právního aktu, ledaže Soudní dvůr nebo Tribunál již o otázkách, kterých se tato námitka týká, rozhodl;“.

3) V čl. 39 odst. 1 první věta zní:

„Úředníci a ostatní zaměstnanci, kteří jsou přímo nápomocni předsedovi, soudcům a vedoucímu soudní kanceláře, jsou jmenováni v souladu se služebním řádem.“

4) Článek 78 se mění takto:

a) dosavadní odstavce 2 až 5 se označují jako odstavce 3 až 6;

b) vkládá se nový odstavec 2, který zní:

„2. K žalobám podávaným na základě článku 270 SFEU musí být, je-li to namístě, přiložena stížnost ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu a rozhodnutí o této stížnosti s uvedením dne podání stížnosti a dne oznámení rozhodnutí.“;

c) v dosavadním odstavci 5, který se označuje jako odstavec 6, se odkaz na odstavce „1 až 4“ nahrazuje odkazem na odstavec „1 až 5“.

5) V čl. 80 odst. 2 se slova „v čl. 78 odst. 5“ nahrazují slovy „v čl. 78 odst. 6“.

6) V článku 81 odst. 2 se odkaz na „čl. 78 odst. 3 až 5“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 4 až 6“.

7) Článek 86 se mění takto:

a) dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 4 až 7;

b) vkládá se nový odstavec 3, který zní:

„3. Ve věcech předložených na základě článku 270 SFEU musí být úprava žaloby provedena samostatným podáním a odchýlně od odstavce 2 ve lhůtě stanovené v čl. 91 odst. 3 služebního řádu, v níž lze navrhnout zrušení aktu, který je důvodem úpravy žaloby.“

8) V článku 110 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„4. Ve věcech předložených na základě článku 270 SFEU mohou členové soudního kolegia i generální advokát v průběhu jednání vyzvat samotné účastníky řízení, aby se vyjádřili k určitým aspektům sporu.“

9) V článku 120 se slova „nebo Soudu pro veřejnou službu“ zrušují.

10) V čl. 124 odst. 1 se slova „Dohodnou-li se hlavní účastníci řízení ještě před rozhodnutím Tribunálu na řešení svého sporu“ nahrazují slovy „Dohodnou-li se hlavní účastníci řízení před rozhodnutím Tribunálu mimosoudně na řešení svého sporu“.

11) Za článek 125 se vkládá nová kapitola obsahující čtyři články, která zní:

„Kapitola 11a

SMÍRČÍ ŘÍZENÍ Z PODNĚTU TRIBUNÁLU VE VĚCECH PŘEDLOŽENÝCH NA ZÁKLADĚ ČLÁNKU 270 SFEU

Článek 125a

Podmínky

1. V každém stadiu řízení může Tribunál zkoumat možnosti smírného řešení celého sporu mezi hlavními účastníky řízení či jeho částí.

2. Tribunál pověří soudce zpravodaje, jemuž je nápomocen vedoucí soudní kanceláře, aby usiloval o dosažení smírného řešení sporu.
3. Soudce zpravodaj může navrhnout jedno či více řešení vedoucích k ukončení sporu, přijmout vhodná opatření za účelem usnadnění jeho smírného řešení a provést opatření, o nichž za tím účelem rozhodl. Může zejména:
 - a) vyzvat hlavní účastníky řízení, aby poskytli informace nebo údaje;
 - b) vyzvat hlavní účastníky řízení, aby předložili dokumenty;
 - c) zvát ke schůzkám zástupce hlavních účastníků řízení, samotné hlavní účastníky řízení nebo jakéhokoli úředníka či zaměstnance orgánu oprávněného k vyjednání případné dohody;
 - d) jednat u příležitosti schůzek uvedených v písmeni c) s každým hlavním účastníkem řízení zvlášť, dají-li k tomu hlavní účastníci řízení souhlas.
4. Odstavce 1 až 3 se použijí rovněž v rámci řízení o předběžných opatřeních.

Článek 125b

Důsledky dohody hlavních účastníků řízení

1. Dohodnou-li se hlavní účastníci řízení před soudcem zpravodajem na řešení vedoucím k ukončení jejich sporu, mohou požádat, aby bylo znění této dohody zaznamenáno v zápise, který podepíše soudce zpravodaj i vedoucí soudní kanceláře. Tento zápis se doručuje hlavním účastníkům řízení a je veřejnou listinou.
2. Věc se vyškrtne z rejstříku usnesením předsedy s odůvodněním. Na základě návrhu jednoho hlavního účastníka řízení se souhlasem druhého hlavního účastníka řízení se znění dohody, k níž hlavní účastníci řízení dospěli, uvede v usnesení o vyškrtnutí.
3. Předseda rozhodne o nákladech řízení v souladu s dohodou, a není-li náhrada nákladů řízení v dohodě upravena, dle volného uvážení. Je-li to namístě, rozhodne o nákladech řízení vedlejšího účastníka v souladu s článkem 138.

Článek 125c

Zvláštní rejstřík a zvláštní soudní spis

1. Podklady předložené v rámci smírního řízení ve smyslu článku 125a:
 - jsou zapisovány do zvláštního rejstříku, na který se nevztahují ustanovení článků 36 a 37;
 - jsou zakládány do spisu vedeného odděleně od soudního spisu ve věci.
2. S podklady předloženými v rámci smírního řízení ve smyslu článku 125a budou seznámeni hlavní účastníci řízení, s výjimkou podkladů, které každý z nich poskytl soudci zpravodaji v rámci jednání konaných zvlášť podle čl. 125a odst. 3 písm. d).
3. Hlavní účastníci řízení mají přístup k podkladům ve spise vedeném odděleně od soudního spisu ve věci, uvedeném v odstavci 1, s výjimkou podkladů, které každý z hlavních účastníků řízení poskytl soudci zpravodaji v rámci jednání konaných zvlášť podle čl. 125a odst. 3 písm. d).
4. Vedlejší účastník nemá přístup k podkladům ve spise vedeném odděleně od soudního spisu ve věci, uvedeném v odstavci 1.

5. Účastníci řízení mohou v soudní kanceláři nahlížet do zvláštního rejstříku uvedeného v odstavci 1.

Článek 125d

Smírné řešení a soudní řízení

Tribunál a hlavní účastníci řízení nemohou v rámci soudního řízení použít stanoviska vyjádřená pro účely smírného řešení ani pro tyto účely učiněné podněty či ústupky, předložené návrhy nebo vyhotovené dokumenty.

- 12) Článek 127 se mění takto:

- a) nadpis „Postoupení věci Soudnímu dvoru nebo Soudu pro veřejnou službu“ se nahrazuje nadpisem „Postoupení věci Soudnímu dvoru“;
- b) slova „a čl. 8 odst. 2 přílohy I statutu“ se zrušují.

- 13) V čl. 130 odst. 7 se druhá věta „Spadá-li věc do příslušnosti Soudního dvora, postoupí ji Soudnímu dvoru, a spadá-li do příslušnosti Soudu pro veřejnou službu, postoupí ji Soudu pro veřejnou službu.“ nahrazuje větou „Spadá-li věc do příslušnosti Soudního dvora, postoupí ji Soudnímu dvoru.“

- 14) V čl. 135 odst. 1 se slovo „výjimečně“ zrušuje.

- 15) V čl. 143 odst. 4 se odkaz na „čl. 78 odst. 3 až 5“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 4 až 6“.

- 16) V čl. 147 odst. 5:

- a) se odkaz na „čl. 78 odst. 3“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 4“;
- b) se odkaz na „čl. 78 odst. 5“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 6“.

- 17) Článek 156 se mění takto:

- a) dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5;
- b) vkládá se nový odstavec 3, který zní:

„3. Ve věcech předložených na základě článku 270 SFEU mohou být návrhy uvedené v odstavcích 1 a 2 předkládány od okamžiku podání stížnosti upravené v čl. 90 odst. 2 služebního řádu za podmínek stanovených v čl. 91 odst. 4 služebního řádu.“

- 18) V čl. 173 odst. 5 se odkaz na „čl. 78 odst. 3 až 5“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 4 až 6“.

- 19) V čl. 175 odst. 4 se odkaz na „čl. 78 odst. 3 až 5“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 4 až 6“.

- 20) Článek 193 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se slova „nebo Soudu pro veřejnou službu“ zrušují;
- b) odstavec 2 se zrušuje;
- c) číselné označení prvního odstavce se ruší.

- 21) V čl. 196 odst. 2 se slova „Soudu pro veřejnou službu“ nahrazují slovy „Tribunálu jako soudu prvního stupně“ a za slovo „Tribunál“ se doplňují slova „jako kasační soud“.

- 22) V čl. 213 odst. 3 se slova „a Soudu pro veřejnou službu“ zrušují.

Článek 2

Tyto změny jednacího řádu, které jsou závazné v jazycích uvedených v článku 44 jednacího řádu, se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dne 1. září 2016.

V Lucemburku dne 13. července 2016.

Vedoucí soudní kanceláře
E. COULON

Předseda
M. JAEGER

ZMĚNY PROVÁDĚCÍCH PŘEDPISŮ K JEDNACÍMU ŘÁDU TRIBUNÁLU

TRIBUNÁL,

s ohledem na článek 224 svého jednacího řádu,

s ohledem na Prováděcí předpisy k jednacímu řádu Tribunálu,

PŘIJÍMÁ TYTO ZMĚNY PROVÁDĚCÍCH PŘEDPISŮ K JEDNACÍMU ŘÁDU TRIBUNÁLU:

Článek 1

Prováděcí předpisy k jednacímu řádu Tribunálu ⁽¹⁾ se mění takto:

- 1) V bodě 14 se slova „v případech stanovených v čl. 54 prvním pododstavci statutu a čl. 8 odst. 1 přílohy statutu datum předložení podání vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora nebo vedoucímu soudní kanceláře Soudu pro veřejnou službu“ nahrazují slovy „v případech stanovených v čl. 54 prvním pododstavci statutu datum předložení podání vedoucímu soudní kanceláře Soudního dvora“.
- 2) Za bod 14 se vkládá nový bod 14a, který zní:

„14a. V souladu s článkem 125c jednacího řádu jsou podklady předložené v rámci smírčího řízení uvedeného v článcích 125a až 125d jednacího řádu zapisovány do zvláštního rejstříku, na který se nevztahují ustanovení článků 36 a 37 jednacího řádu.“
- 3) Za bod 24 se vkládá nový bod 24a, který zní:

„24a. Podklady předložené v rámci smírčího řízení ve smyslu článku 125a jednacího řádu jsou zakládány do spisu vedeného odděleně od soudního spisu ve věci.“
- 4) V bodě 26 první věta zní:

„26. Po skončení řízení před Tribunálem zajistí soudní kancelář uzavření a archivaci soudního spisu ve věci a spisu uvedeného v čl. 125c odst. 1 jednacího řádu.“
- 5) Za bod 33 se vkládá nový bod 33a, který zní:

„33a. Ustanovení bodů 28 až 33 výše se netýkají přístupu ke spisu uvedenému v čl. 125c odst. 1 jednacího řádu. Přístup k tomuto zvláštnímu spisu se řídí uvedeným ustanovením jednacího řádu.“
- 6) V bodě 110 se odkaz na „čl. 78 odst. 5“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 6“.
- 7) Bod 114 zní:

„114. U přímých žalob ve smyslu článku 1 jednacího řádu je maximální počet stran spisů účastníků řízení (*) stanoven následovně.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 152, 18.6.2015, s. 1.

U jiných přímých žalob než u žalob podaných na základě článku 270 SFEU:

- 50 stran v případě žaloby a žalobní odpovědi;
- 25 stran v případě repliky a dupliky;
- 20 stran v případě námitky nepřipustnosti a vyjádření k ní;
- 20 stran v případě spisu vedlejšího účastníka a 15 stran v případě vyjádření k tomuto spisu.

U přímých žalob podaných na základě článku 270 SFEU:

- 30 stran v případě žaloby a žalobní odpovědi;
- 15 stran v případě repliky a dupliky;
- 10 stran v případě námitky nepřipustnosti a vyjádření k ní;
- 10 stran v případě spisu vedlejšího účastníka a 5 stran v případě vyjádření k tomuto spisu.

(*) Prezentace textu musí být v souladu s požadavky stanovenými v bodě 96 písm. c) těchto prováděcích předpisů.

8) Za bod 140 se vkládá nový bod 140a, který zní:

„140a. Ve věcech předložených na základě článku 270 SFEU je žádoucí, aby orgány k žalobní odpovědi připojily citované obecně závazné akty, které nejsou zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*, s uvedením data jejich přijetí, jejich vstupu v platnost, a případně jejich zrušení.“

9) V bodě 243 se odkaz na „čl. 78 odst. 3“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 4“.

10) V bodě 264 se odkaz na „čl. 156 odst. 4“ nahrazuje odkazem na „čl. 156 odst. 5“.

11) Příloha 1 se mění takto:

- a) v úvodní části se odkaz na „čl. 78 odst. 5“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 6“;
- b) v písmenu b) prvním sloupci se odkaz na „čl. 78 odst. 3“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 4“;
- c) dosavadní písmena e) až g) se označují jako písmena f) až h);
- d) vkládá se nové písmeno e), které v prvním sloupci zní:

„e) předložení stížnosti ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu a rozhodnutí o této stížnosti (čl. 78 odst. 2 jednacího řádu)“;

e) v dosavadním písmeni e), které se označuje jako písmeno f), se odkaz v prvním sloupci na „čl. 78 odst. 2“ nahrazuje odkazem na „čl. 78 odst. 3“;

f) písmeno h) v prvním sloupci zní:

„h) uvedení data podání stížnosti ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu a data oznámení rozhodnutí o této stížnosti (čl. 78 odst. 2 jednacího řádu)“.

Článek 2

Tyto změny Prováděcích předpisů k jednacímu řádu Tribunálu se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Vstoupí v platnost dne 1. září 2016.

V Lucemburku dne 13. července 2016.

Vedoucí soudní kanceláře
E. COULON

Předseda
M. JAEGER

OPRAVY**Oprava prováděcího nařízení Rady (EU) 2016/466 ze dne 31. března 2016, kterým se provádí
čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2016/44 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi**

(Úřední věstník Evropské unie L 85 ze dne 1. dubna 2016)

Strana 4 a 5, příloha, kterou se doplňuje příloha III nařízení (EU) 2016/44, tabulka, první sloupec: čísla „16.“, „17.“ a „18.“ před jmény osob na seznamu se nahrazují čísly „21.“, „22.“ a „23.“

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS